XXXIV. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. AUGUSZTUS 3.

Ludas Matyi

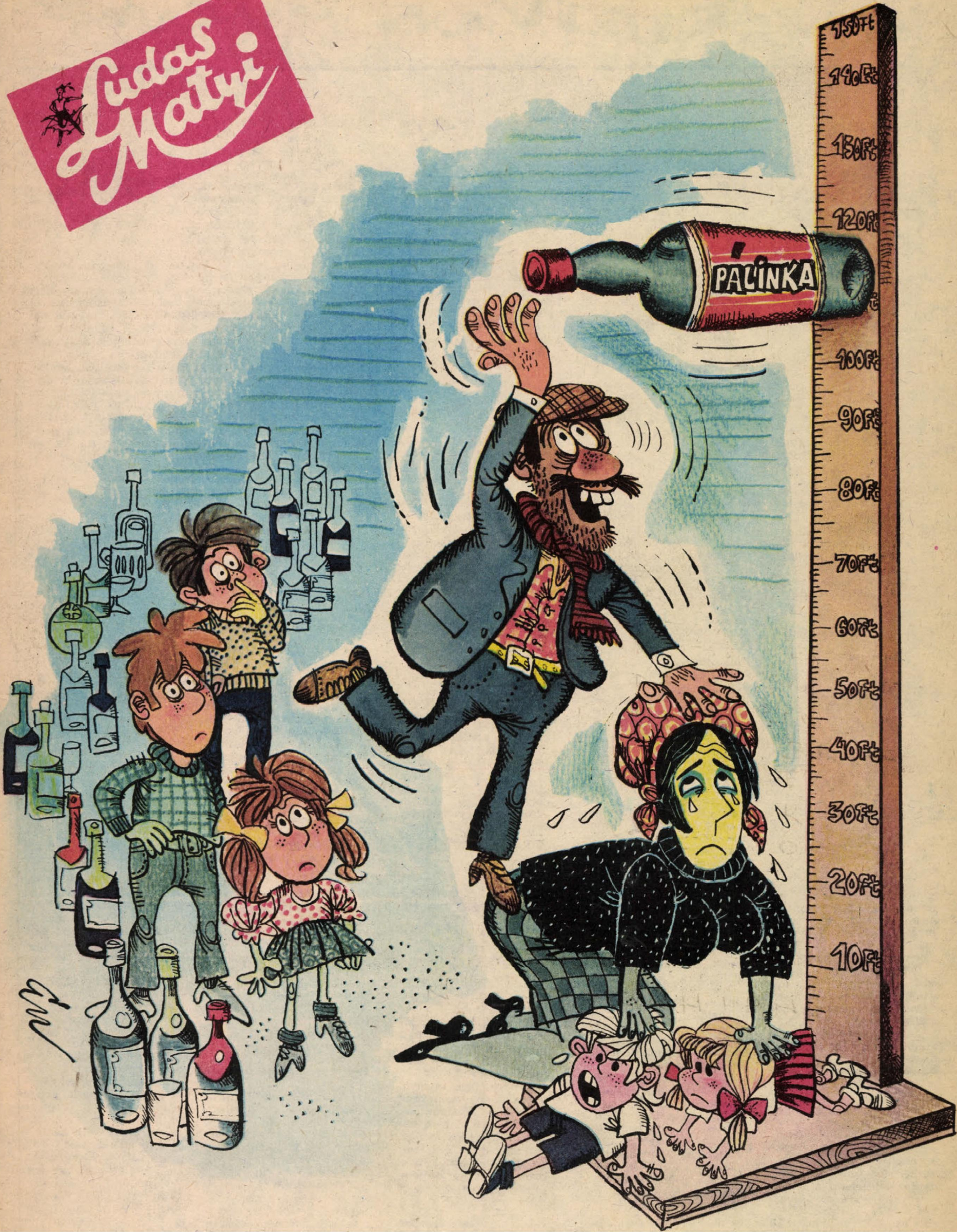
150Ft
140Ft
130Ft
120Ft
PÁLINKA
100Ft
90Ft
80Ft
70Ft
60Ft
50Ft
40Ft
30Ft
20Ft
10Ft

— Felőlem akármeddig emelhetik... Juszt is elérem!

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

A MI VÉDETT ÁLLATAINK

Naponta olvasom a híreket arról, hogy az emberiség hogyan védi, oltalmazza azokat a véletlenül életben maradt állatokat, amelyeknek elődeit az elmúlt néhány évtized alatt módszeresen tömegével irtotta.

Szégyenkeztem is emiatt, de borzasztóan. Hiszen, amíg Amerikában nem bántják a ragadozó saskeselyűt, a Szovjetunióban a vad bölényt, Indiában az emberevő tigrist, Afrikában a veszedelmes orrszarvút, nálunk a légytől a szarvasmarháig (kivéve a csótányt és a borjút) kíméletlenül ölnek minden állatot.

Most végre megkönnyebbülten sóhajtok fel, föltartom a fejem, büszkén kihúzom magam: nekünk is van már védett állatunk. Igaz, hogy nem akkora, mint a bölény vagy a tigris, de — édes istenkém! — kis ország vagyunk, a védencünk is kicsi. A moly.

Pontosabban: a ruhamoly (Tinea Pellionella), sőt védett az édestestvére is, a Tineáék Tapezellája, vagyis a szűcsmoly.

A moly, ez a kedves kis háziállat, amely bohókás repdesésével oly nagy szórakozást jelentett unatkozó elődeinknek, az utóbbi években lassan, de észrevétlenül pusztult, és már majd kipusztult, de teljesen, amikor a nemes szívű magyar kereskedelem *megálljt* kiáltott.

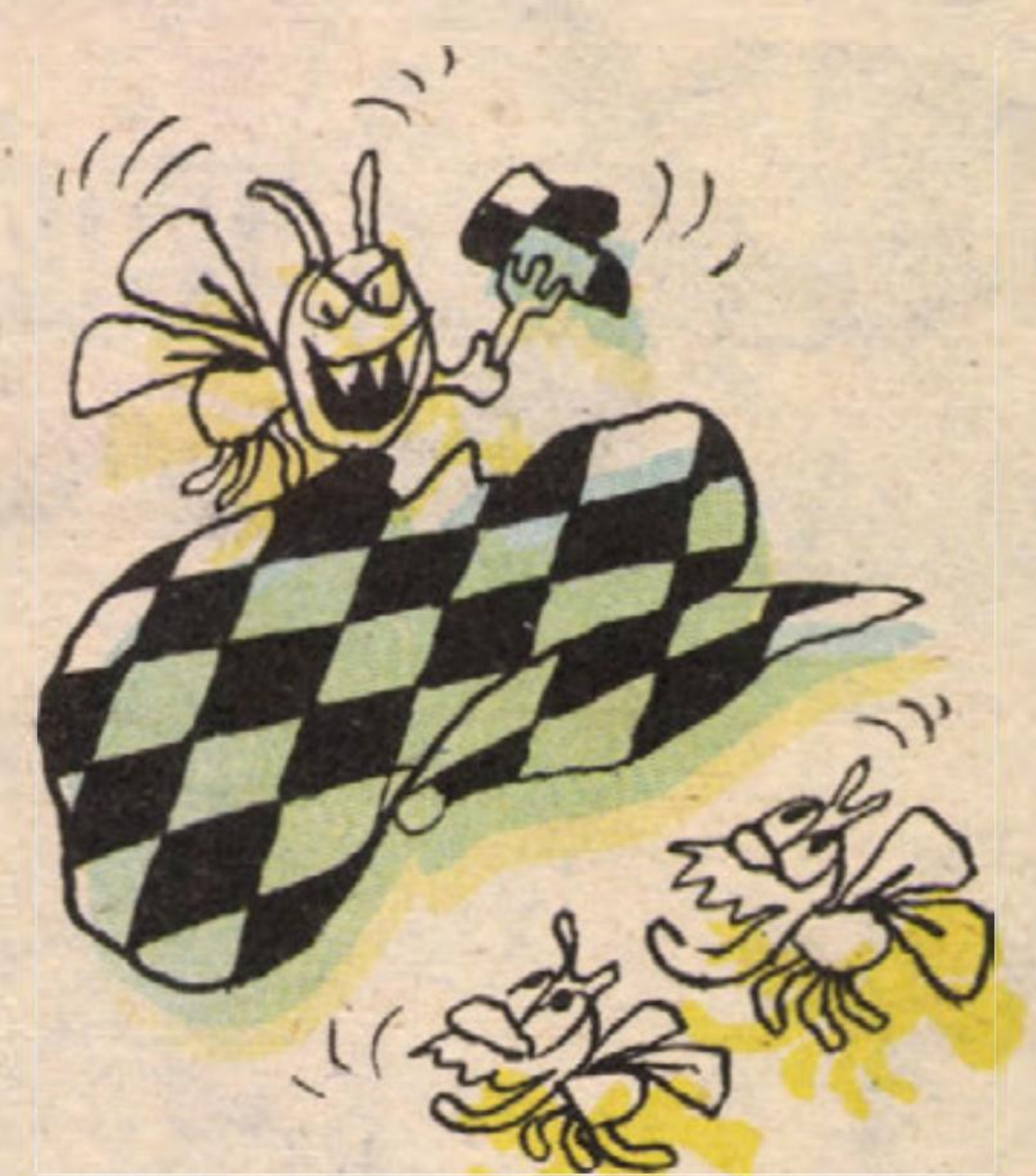

Az igazsághoz tartozik, hogy a molyt mindig is vadászták. Igen, vadászták, de módjával, azaz jutott is, maradt is. Lőttek rájuk — például — naftalinnal, ugyanakkor táplálták őket levendulával, tehát nem volt semmi baj a *természet-egyensúllyal*. Ámde jó másfél évtizede megfosztották őket az életfenntartásukhoz elengedhetetlen vitamindús táplálékuktól, a gyapjútól. Csak rágódtak az emészthetetlen szintetikus kotyvalékon, valamint utódaik jövőjén.

Szerencséjükre a szintetikus étrend nem tartott sokáig, lassan-lassan visszatért kedvenc csemegéjük, a gyapjú. S akkor feltaláltak egy bizonyos sprayt, amely tömegesen pusztította a már-már újra szaporodó, sokasodó molyokat, mégpedig egyaránt a Pellionellákat és a Tapezellákat.

És ekkor szólt közbe a nemes szívű magyar Kereskedelem, és védett állattá nyilvánítva a molyokat, radikálisan eltüntette ama kíméletlen ellenségüket, a *molyirtó sprayt*.

A szenvedélyes molyvadászok kielégítésére — hadd örüljenek — árulnak ugyan mindenféle hagyományos ezt meg azt. Ámde a legostobább kis molypille is tudja az ősi szájhagyományból, hogy ezeket egy-két szippantás után meg lehet szokni, azután direkt finomak.

Sólyom László

SZÁZ FORINT

A Magyar Rádió és Televízió Kereskedelmi Propaganda Irodája a 4. sz. Postahivatalban *ajánlva* adott fel kéziratokat tartalmazó küldeményt a panaszosnak, aki azt mégsem kapta meg. Ezért a posta kárigénylő lapján 6000, azaz hatezer forintos kárigénnyel lépett fel. A Budapesti Postaigazgatóság válasza: „A bejelentett kárigényt 100 forintig kielégítem, az ezt meghaladó igényt elutasítom." Indokolás: a küldemény sorsát a posta igazolni nem tudja, ezért azt elveszettnek kell tekinteni és ezért a posta a felelős. De a postaszabályzat 90. paragrafusának 1. bekezdése szerint a kártérítés legfeljebb 100 forintig terjedhet. (Akkor viszont minek kell kárigényt közölni? Ha úgysem lehet több?)

Igencsak régen hozhatták ezt a paragrafust, amikor bizonyára egy telefonvonal sem került még hétezer forintba, egy lakás sem félmillióba, egyszóval, finoman kifejezve: egészen *más árak* voltak még divatban. A posta az utóbbi években igyekezett *alkalmazkodni* a változó árakhoz azokban az esetekben, amelyekben ő volt a pénz felvevője. Nem lehetne jobban igazodni az árakhoz azokban az esetekben is, amikor a postának kell fizetnie?

(f.i.)

Most végre van egy kis időm, hogy megírjam ezt a kis glosszát erről a témáról. Mert ez a *téma* most már téma! Hovatovább elviselhetetlen divatszó lett a téma. Amely szót azelőtt csak arra használták, ami valóban témát jelentett. Ügyet, dolgot, amelyről beszéltek vagy írtak. Ma? Ma az a glossza-téma, hogy minden téma. Ismeri a témát, elvtárs? — kérdik és közben meglehet, egy traktorra, egy lakóházra, egy fodrászlányra vagy egy zsiráfra gondolnak. Minden téma. Talán még az [illegible] is. Hovatovább ott tartunk, hogy mindössze egyetlen dolgot nem neveznek ma témának: amit csakugyan jelent, a témát.

Ugyanilyen kóros divatszó lett a *szabadidő*. Ha azelőtt volt például báli ruha meg cocktailruha, strapaöltöny meg ünneplőöltöny, most már semmi ilyen nincs. Csak szabadidő-öltözék van, még munkaidőben is. És szabadidőpark, hívhatták bár azelőtt az ilyet angolparknak, vidámparknak, pihenőparknak, vagy akár csodaligetnek, a liget, az esetleg maradhat, a lényeg, hogy előtte szabadidő legyen a jelzés és semmi más. Amit azelőtt pihenésnek vagy szórakozásnak, meg százféle másnak neveztek, azt most egy szóval jelölik, ha passzol oda, ha nem: a szabadidővel. S lehetőleg így, egy szóba írva, így az igazi!

A legfrissebb összetétel, amellyel egyik reggeli lapunk riportjának címében találkoztam, így hangzott: Szabadidő-tó Zalaegerszegen. Nem nagy tó vagy kis tó, halastó vagy egyszerűen csak tó, amelyben úszni, horgászni, lubickolni, halacskázni lehet, nem. Hanem *szabadidő-tó*.

Hát erről az újabb nyelvi uniformizálási akcióról gondoltam írni egy glosszácskát, hová is? Ebbe a szatirikus hetilapba? Vicclapunkba? A tréfás újságba? Nem, hadd legyek korszerű: a Ludas Matyi című *szabadidő-újságba*. Még ha egyesek munkaidőben olvasgatják is.

Barabás Tamás

AHOL A DOBOZOS TEJ — ALSZIK

A Ludas 27. száma közli a panaszt, hogy már a dobozos tej is folyik. Örömmel közölhetem, hogy a Napfény utcai ABC-ben vásárolt dobozos tej nem folyik, tekintve, hogy aludttej van benne. Igaz: ráírták, hogy hűtés nélkül

is tárolható, meg a tv-reklámban is megcsodálhattam a tikkadt hölgyet, aki éppen dobozos tejet iszik a Szahara közepén. Az én tejem azonban, amelyet július 5-én vásároltam és rögtön felbontottam, alig akart kijönni a dobozból. Megaludt benne. A számát leolvastam: 780824, de ebből még csak nem is sejtem, mikor tölthették ezt a tejet a dobozba?

Szilasi Ferencné
Bp., Epreserdő 14. 1098

Levelesládánkból

Sajtóban, rádióban propagálja a budapesti MÉH a hulladékgyűjtést —, de minek, ha

nem veszik át a hulladékot?

Mester József (Bp. Rákos tér 29/a. — 1142) olvasónk teszi fel ezt a kérdést. És sorolja: az Erzsébet királyné út 89. alatti átvevőhelyen már egy hónapja arra hivatkoznak, hogy zsúfolt a raktár és tőlük sem szállítják el a hulladékot, ezért nem veszik át, az Angol utcai begyűjtőhely egész júliusban zárva tart, a MÉH-központban pedig egy női hang telefonon azt mondta, hogy a hulladékot a papírgyár tőlük sem veszi át.

Dr. Dolozsek Gyula (Bp. Lövőház u. 19. — 1024) a Szabadsághegyi ABC áruházban július 10-én 30 deka parizert vásárolt. Otthon kibontva a csomagot, megdöbbenve látta, hogy 8 darab vég volt benne. A 30-ból ez mintegy 7 dekányit tett ki, ami 13,80 forint. Nem nagy összeg, de csak úgy kidobni mégis kár...

Egy nap három üzletben

károsították meg *Varsányi Ferencné* (Bp. Szilágyi Erzsébet fasor 41. — 1026) olvasónkat. A 18-as villamos végállomásánál levő Zöldért-pavilonban fél kiló borsó árát fizette ki, de csak 39 dekát kapott, a Szt. István krt. 24. alatti Röltexben 160 cm széles, színtartó lepedőt adtak el neki, ami otthon lemérve alig volt 150 cm, mosószer nélkül áztatta, mire az színét erősen eresztette és összement. A Szt. István krt. 8. alatti húsboltban pedig az 55 forintos felszeletelt karajból sovány szeletet csak zsírossal párban, a 60 forintos marhahúsból csak faggyús részt kapott.

A Közlekedési Múzeumban

vasárnap délelőttönként egyórás, dia-, vagy filmvetítéssel egybekötött érdekes előadásokat rendeznek, írja *Dr. Del Medico Imre* (Bp. Handzsár u. 6. — 1149). Ezeket a közlekedés történetével, fejlődésével, mai közlekedési problémáinkkal foglalkozó izgalmas előadásokat miért nem hirdetik, propagálják megfelelően? Miért nem jelennek meg plakátok, amelyek a város minden pontján ismertetik a múzeum havi programját?

A kisbéri ÁFÉSZ

Császáron levő, 4. sz. italboltjára panaszkodik *Altmann Józsefné* (Tatabánya, Március 15. u. 2. — 2800). Átutazóban jártak ott, megszomjaztak, fröccsöt, Márkát kértek és — a 3 éves kisfiának egy pohár tiszta vizet. A csapos, hullámos hajú fiatalember, szódavizet kínált, sima vizet, úgymond, nem adhat. Igaza van Altmannénak, hogy efölött nem tud napirendre térni, mert nem létezhet olyan rendelet, amely tiltaná egy hároméves csöppség sima vízzel való kiszolgálását —, még Császáron sem.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért sírsz, kisfiú?

— A mama azt mondta a papának, hogy ő egy elefánt. A papa meg azt mondta a mamának, hogy ő meg egy buta tyúk.

— Nos, és ezért miért kell sírnod?

— Hát akkor én mi vagyok?

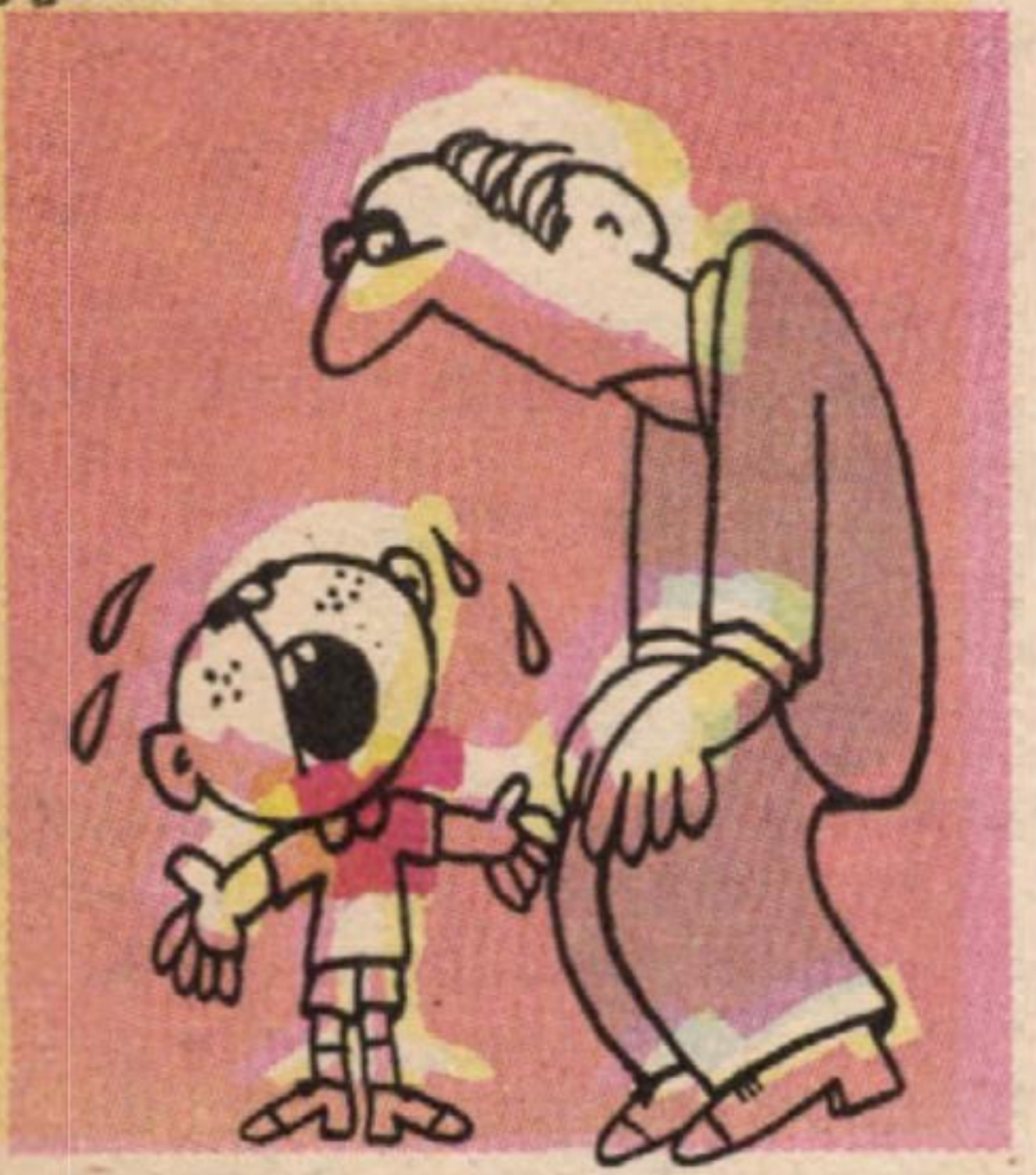

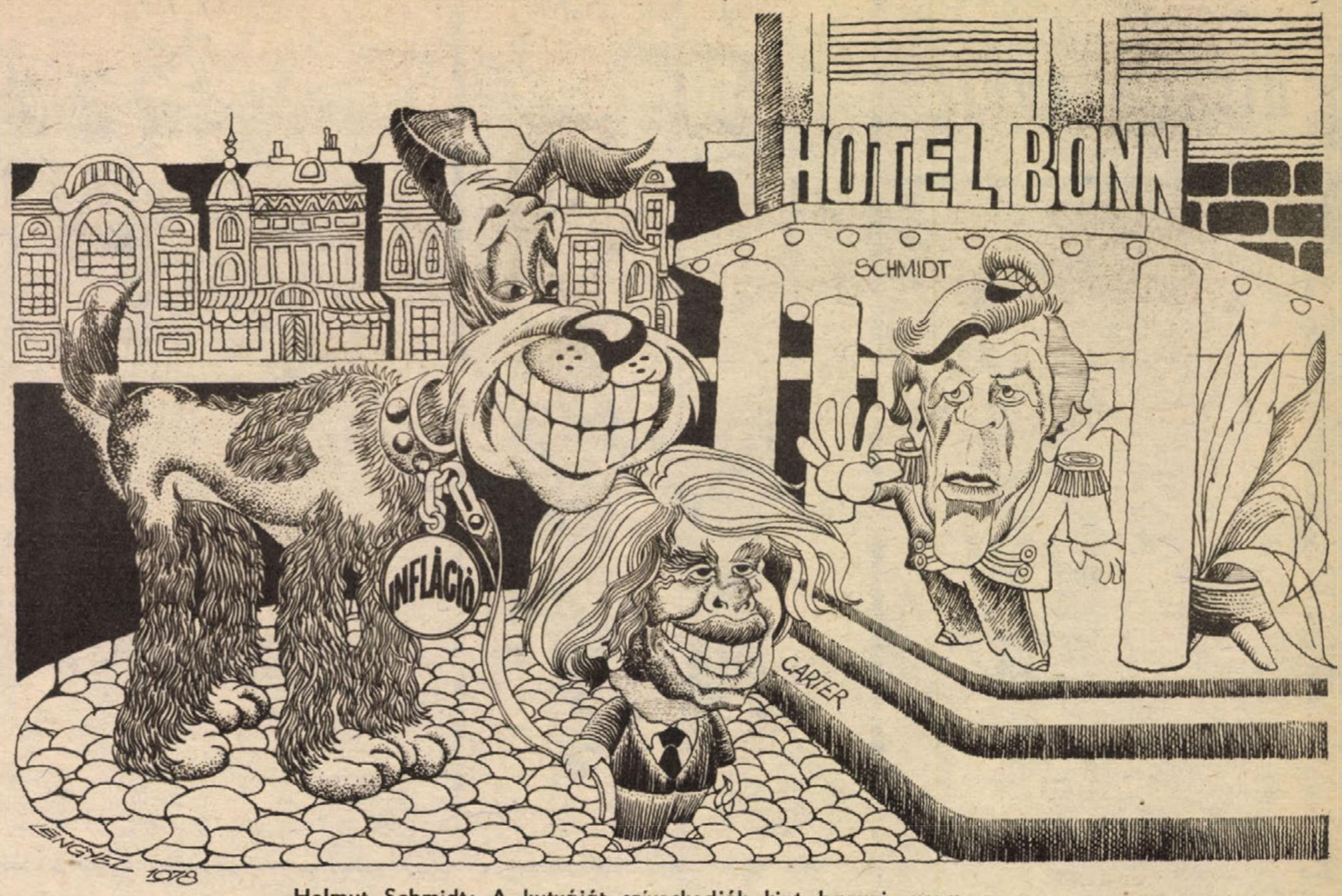

Helmut Schmidt: A kutyáját szíveskedjék kint hagyni, uram...

Lengyel Gyula rajza

MESEAUTÓ

A Rádió- és Televízióújságban olvastam, hogy a Meseautó című film (1934) nagy sikert aratott: a tetszési index 92% volt, vagyis a nézők 92%-ának tetszett. Ebben a 92%-ban vannak idősebbek és fiatalok is. Olyanok, akik már látták annak idején, s olyanok, akik most látták először.

Amikor ezt olvastam, meglepődtem. De azóta már azon sem lepődnék meg, ha — tegyük fel — a Meseautót viszontlátnám a képernyőn a *Klasszikus filmek* sorozatban.

Vagy:

Meghívót kapnék a *Magyar történelem haladó hagyományai* című előadásra, amely után — nagy sikerrel — bemutatnák a Meseautó című filmet.

Én már nem lepődöm meg semmin. A szemem se rebbenne, ha a *Che Guevara ifjúsági szocialista brigád* felvenné a kulturális vállalások közé a Meseautót és a film megtekintése után a mozijegyeket beragasztanák a brigádnaplóba és ünnepélyes alkalmakkor együtt énekelnék a Meseautóban (1934) slágerét: „Meseautóban, színezüst erdők során...” kezdetű dalt.

Még szebb lenne, ha ugyanezt a dalt egyik kiváló népdalénekesnőnk énekelnék el *A magyar tájak dalai* című sorozatban.

A Meseautónak sikere van. A tetszési index kilencvenkét százalék volt volt, vagyis a több milliós nézőtábor kilencvenkét százalékának tetszett.

Ebből le kell vonnunk a tanulságokat. Én már levontam. Tetszeni fog ez a film akkor is, ha beillesztik a pártoktatás tananyagába: *„Illusztráció a Horthy rendszer művelődéspolitikájához”*. A szakszervezeti oktatásban: *„A nő szerepe a harmincas évek társadalmában”*. (A főhős első látásra beleszeret egy nőbe és autót ajándékoz neki. A nő elfogadja, és azt hiszi, hogy az ajándékozó — sofőr. Jó példa arra, hogy a nőtársadalom egy része — s ez vonatkozik főként a szervezetlen munkásnőkre — milyen hiszékeny volt és a társadalom törvényeinek megismerése helyett, illúzióknak élt.)

Sikere van a Meseautónak — még mindig, még most is.

A KISZ-táborokban azért mutatnám be a filmet, hadd lássák, hogyan viselkedik egy igazi férfi. Ha meglát egy nőt, adja át a Zaporozsecét vagy az MZ-motorját. Ezekre a mai fiatalokra ráfér az oktatás: fogalmuk sincs, mi az illem.

A filmet bemutatnám a vezetőképző-iskolákon. A Meseautó hőse ugyanis igazgató és a szerelme a cég dolgozója, de erről az igazgató nem tud. Első feladat: a vezetők és a beosztottak kapcsolata, azaz kell-e az igazgatónak minden beosztottat ismernie? Második feladat: lehet-e kapcsolat vezető és beosztott között, tekintetbe véve a szocialista erkölcs szabályait.

Lehet, hogy ott is kilencvenkét százalékos lesz a tetszési index?

Mi jöhet még?

A Színművészeti Főiskola filmrendezői szakán egy évet szentelnek a Meseautó tanulmányozásának, hogy lépést tudjanak tartani a filmművészet fejlődésével.

A Meseautót feldolgozzák diafilmnek és nagy sikerrel bemutatják az óvodákban.

Lelkes fiatalok — például a Tanyaszínház művészei — feldolgozzák és bemutatják a Meseautót tanyákon, vidéki művelődési házakban, nyenyerével és köcsögdudával.

Kilencvenkét százalék az kilencvenkét százalék. Nagyon sok. És ez a százalékarány elgondolkodtató.

Sajnos, nincs időm elgondolkodni. Egy filmklubban vetítik a Meseautót. Rohanok és megnézem...

Mikes György

MAGYAR KONYHA

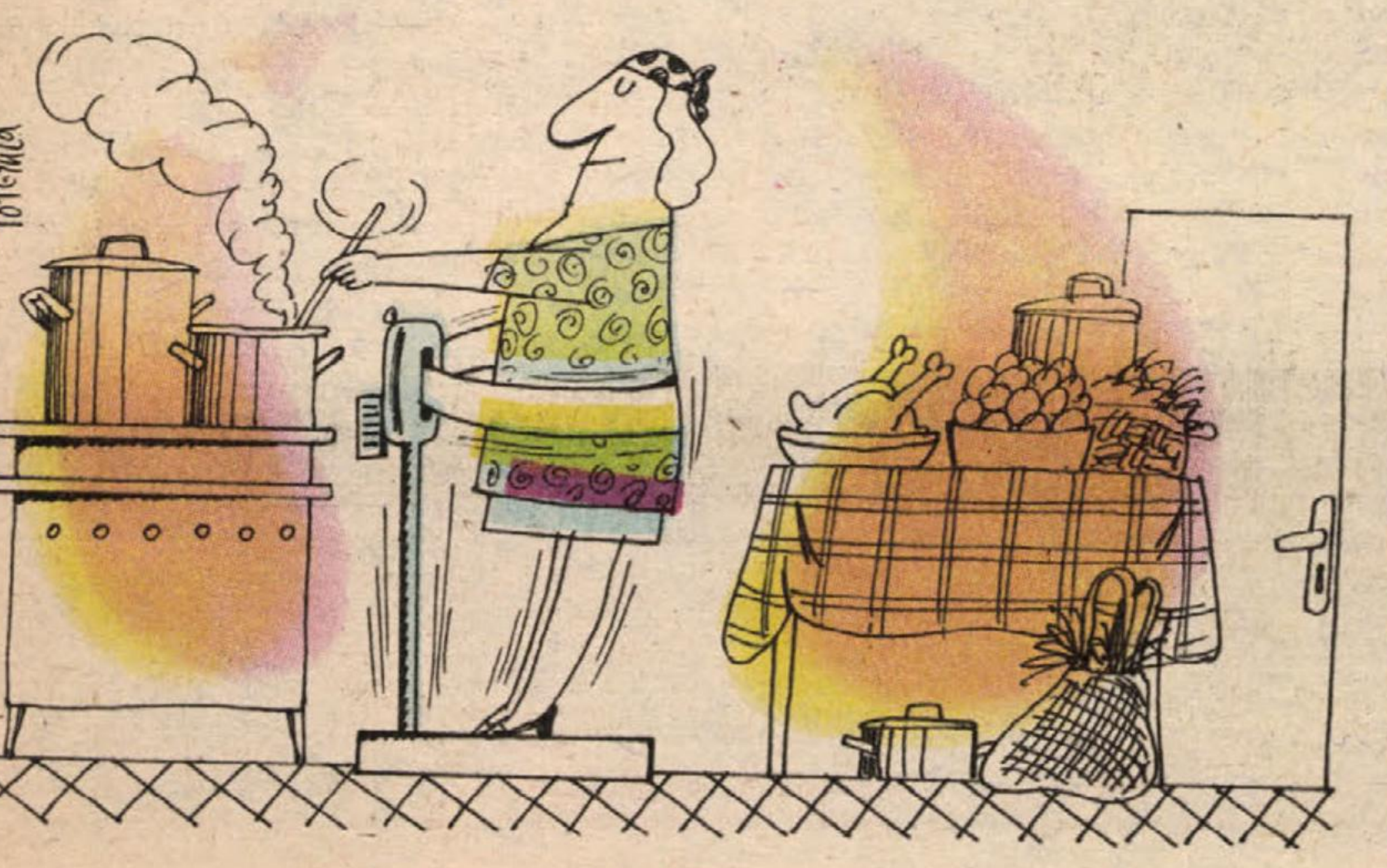

KÖZÉPKOR

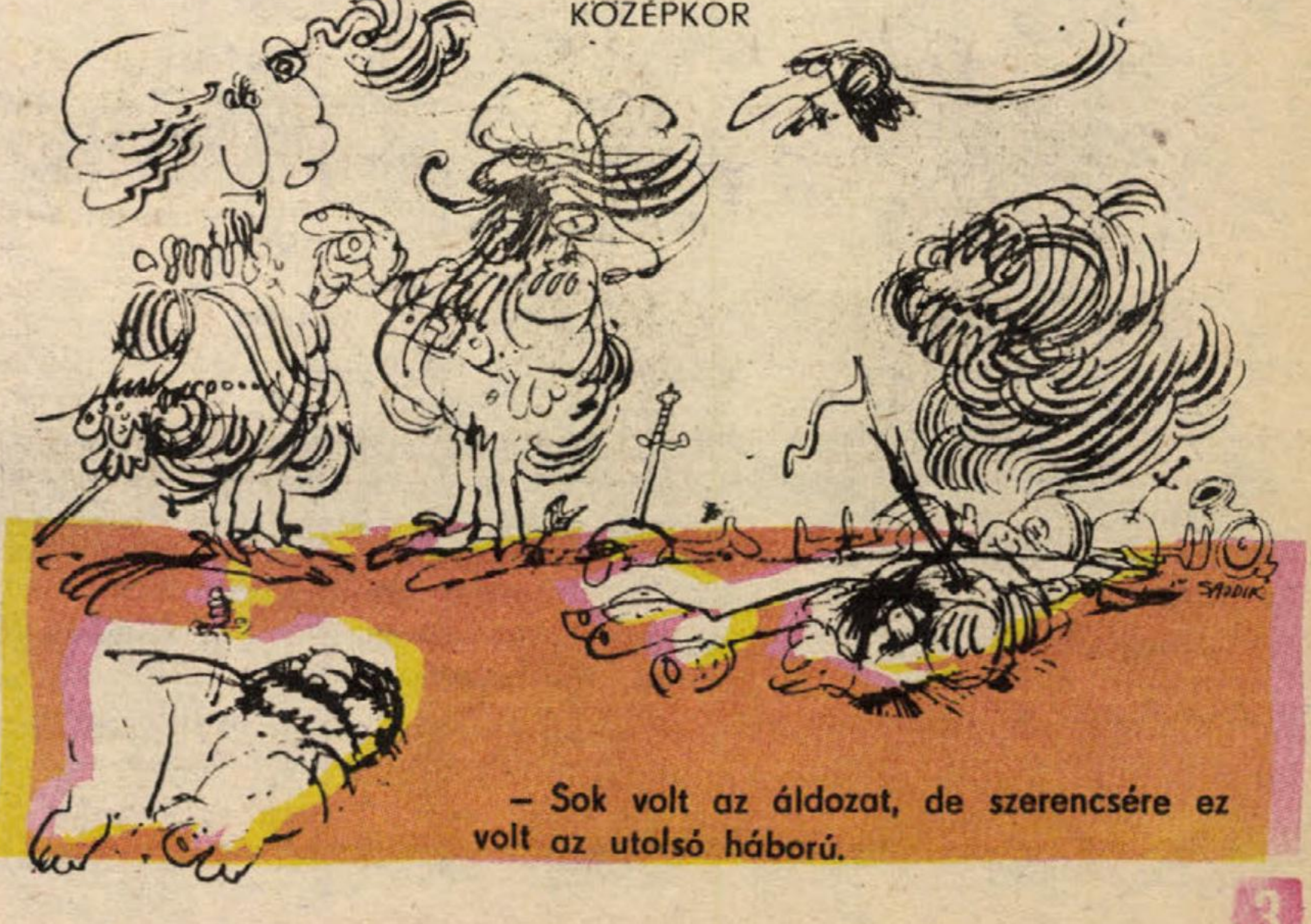

– Sok volt az áldozat, de szerencsére ez volt az utolsó háború.

VASVÁRI ANNA:

DIVAT-SZERVIZ

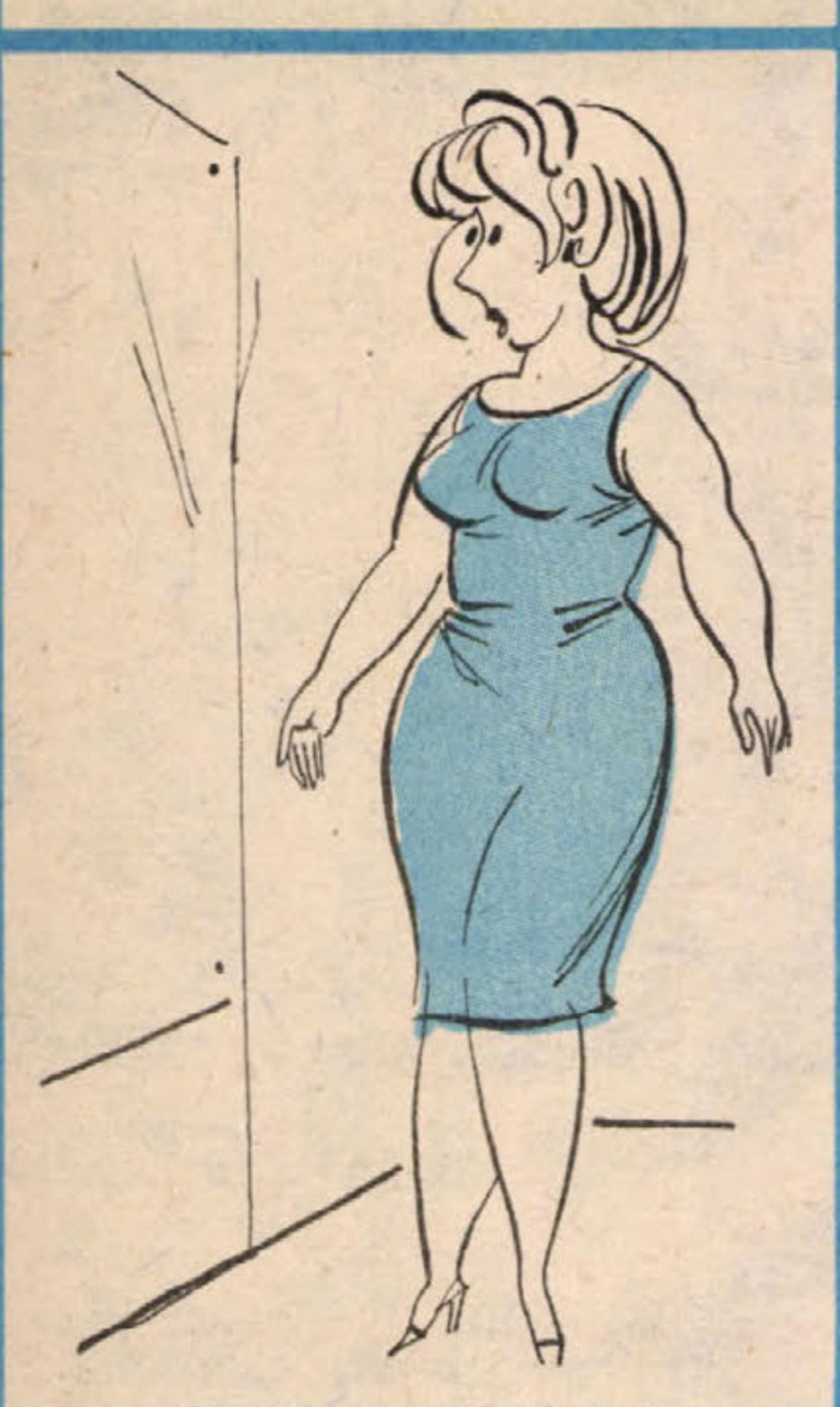

– De ki engedi ki és le?

TÖKÉLETES GEPÁRDSZEM

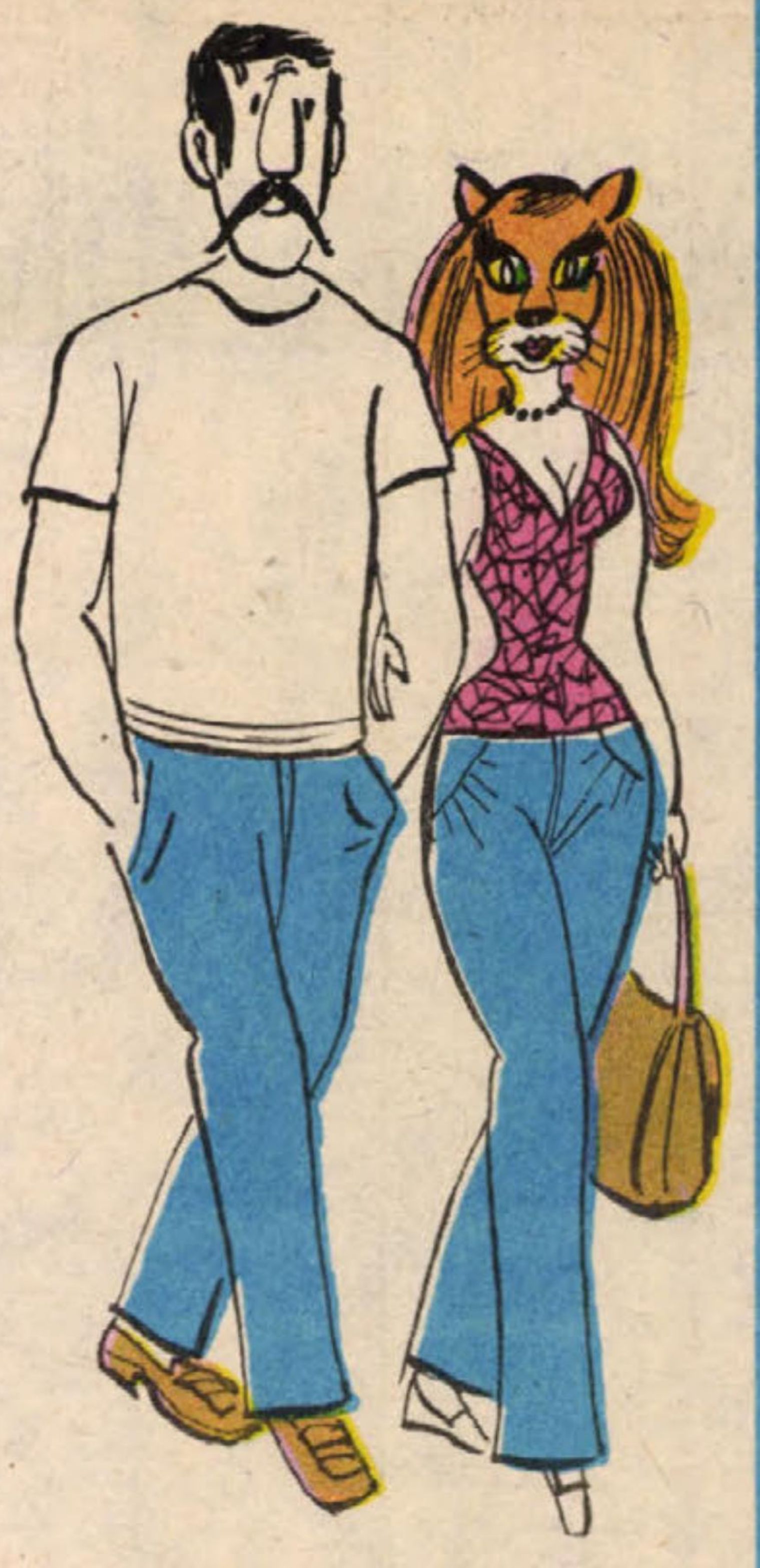

PRAKTIKUS

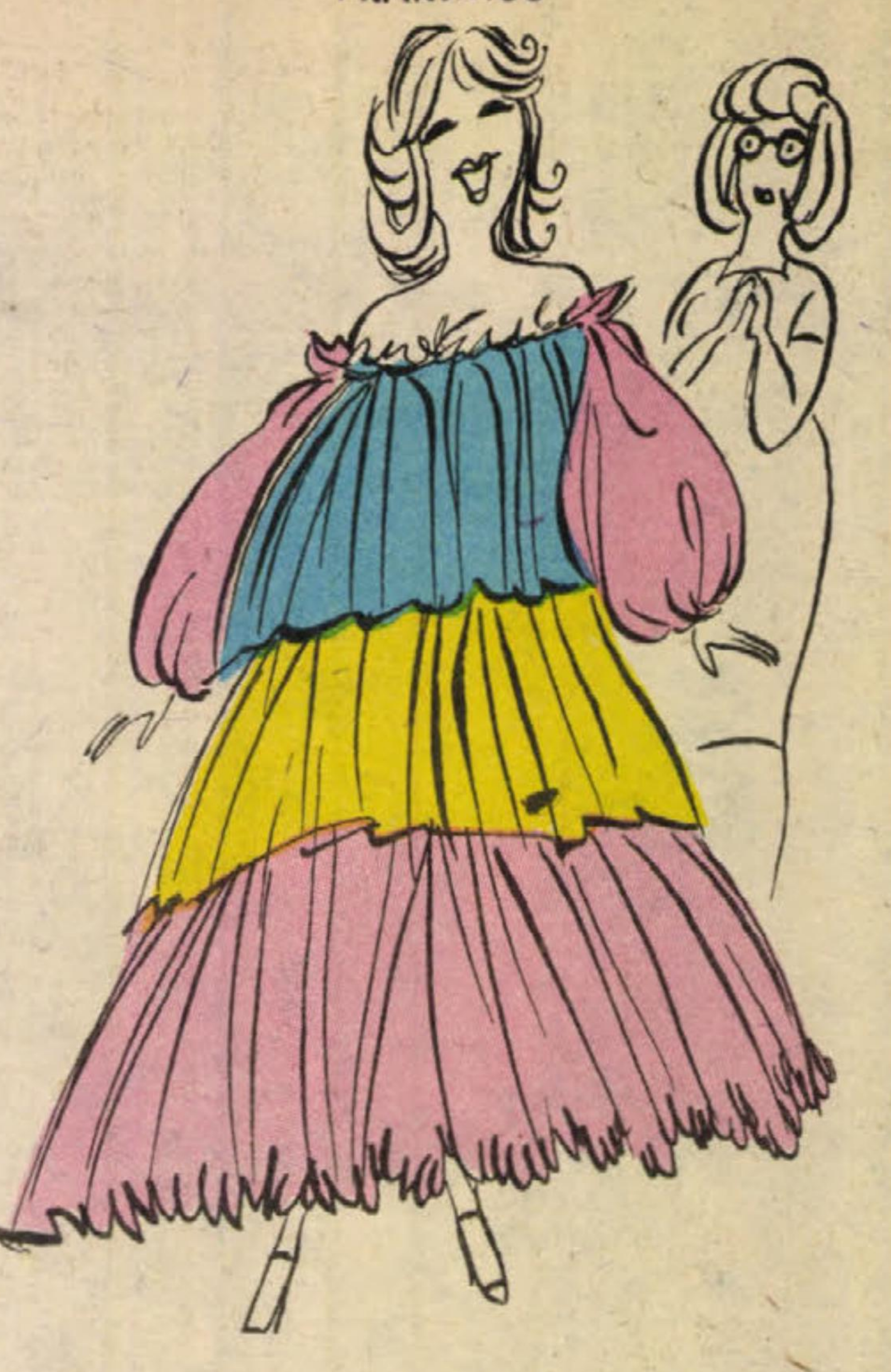

– Melegben fenn szellőzik, esőben egy réteget a fejemre húzhatok!

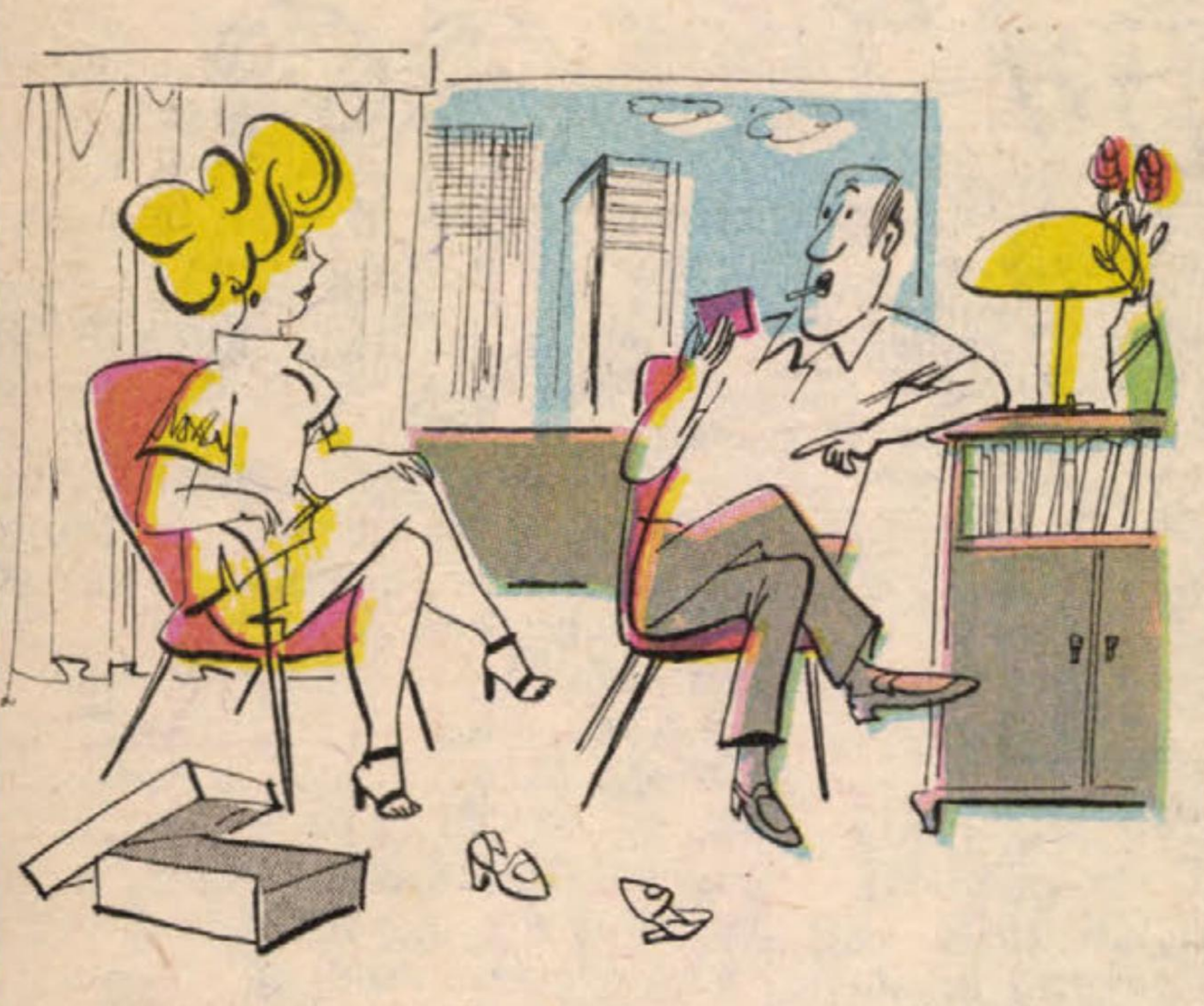

– Mi került ezen a két pánton ezerkétszáz forintba?

KONFEKCIÓ

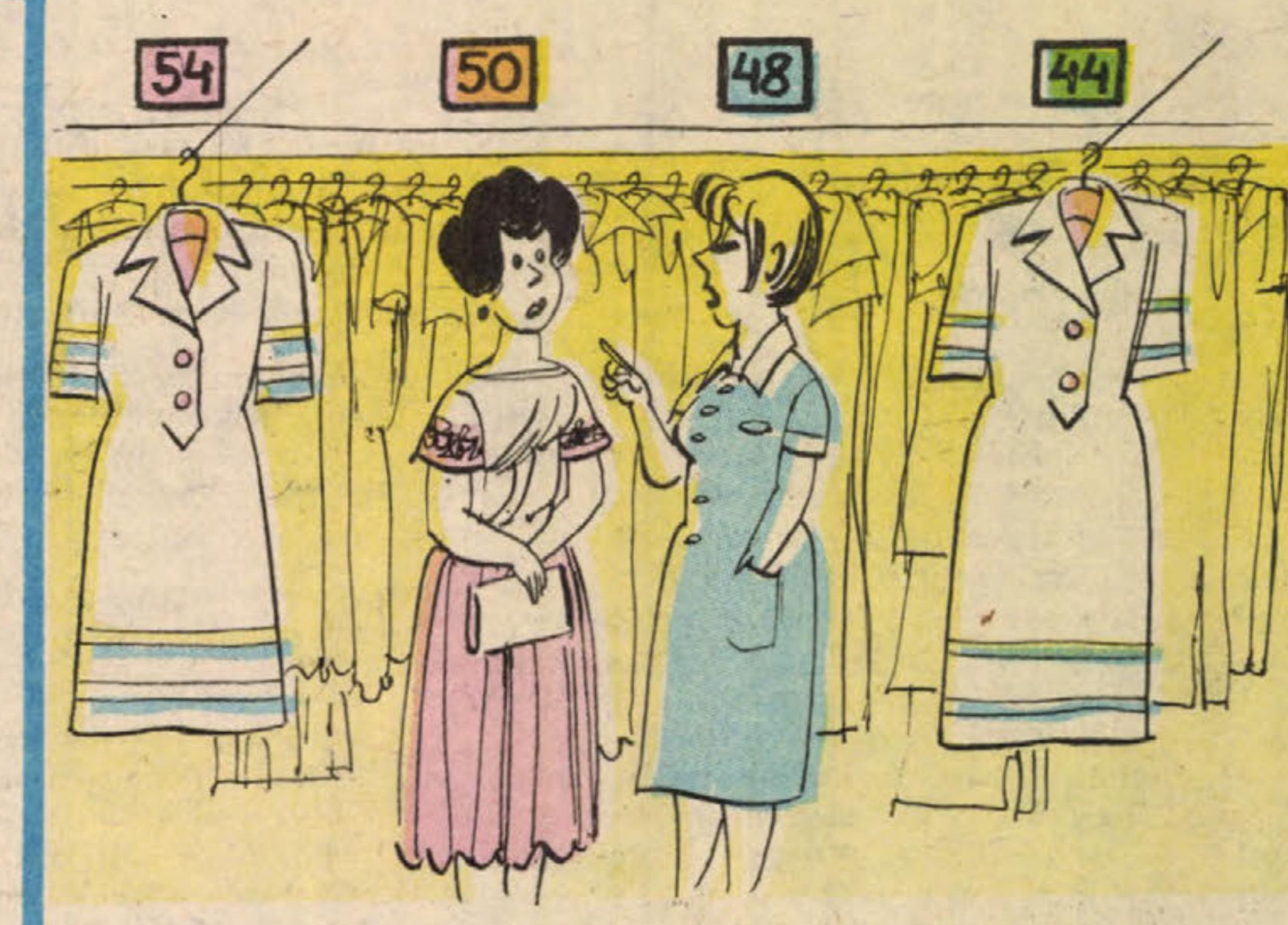

– Egyenlőség van, kérem! Nem teszünk különbséget szám és szám között!

NYITOTT SZEMMEL...

BESZÉLGETÉS A LÁTÓKÖR SZÉLESÍTÉSÉÉRT KÜZDŐ MOZGALOMRÓL

Sok helyen megfordultam mostanában, s mondhatom, fogy a hőmérő és a fonal rendesen. Az ok: lázas terveket szőnek, készül a koncepció. Ebből az alkalomból beszélgetőpartnerünkkel beszélgettünk.

— Milyen céllal kezdtek hozzá?

— Jelentősnek tartjuk. Megvizsgáljuk és ha megfelel terveinknek, tervbe vesszük. Egészében véve globális.

— Vannak még?

— Természetesen. De látnunk kell azt is, hogy nem hunyhatunk szemet. Égető feladataink vannak és ezzel párhuzamosan jelentősen növeljük. Ha másként nem, beruházunk. Javítjuk az egyensúlyt, miközben törekszünk.

— Ez mindnyájunk közös erőfeszítését kívánja.

— A mutatók vonatkozásában. Sajnos, még mindig vannak tényezők. Lesznek is, de ezzel számoltunk. Összeadtuk, majd elosztottuk. Érezhetően javult.

— Bizonyára, mint minden újnak, ellenzői is voltak.

— Figyelmet fordítottunk rá és megelégedéssel mondhatom. Ismételten megerősítették és mi nagyra értékeljük.

— A jövőre vonatkozóan, ha hallhatnánk néhány dolgot...

— Síkraszállunk. Szilárd meggyőződésünk, hogy befejezéséhez közeledik. Már csak az első lépések vannak hátra. Gyorsítjuk a lassítást. Kétszer annyit, mint tavaly ilyenkor, s ebben mindenkivel egyetértünk.

— Önök is kifejezésre juttatták. Miért?

— Ezt hangsúlyozni szeretném. A korábbiaktól eltérően ugyanúgy. Mindazonáltal köztudott.

— Mit üzen a fiataloknak?

— Minden vonatkozásban.

Föld S. Péter

TRIBÜN

Larry Johnson mondta a „Hotline” c. rádióadásban:

— Ha azt hiszed, hogy a horgászok a legnagyobb hazugok, kérdezz csak meg egy kocogót, hány kilométert futott ma reggel.

*

Larry Holmes, a profi nehézsúly új világbajnoka megkérdezte a már háromszor elvált Muhammad Alit, eljönne-e tanúnak az esküvőjére?

— A legnagyobb örömmel — volt a válasz. — Eddig ugyanis mindig csak vőlegény voltam.

*

Manilában érdekes játékot talált ki hat nyolcvan éven felüli sportember. Naponta lejárnak a Columbian Association teniszpályájára és hármast játszanak. Nem párost, hármast. Hárman-hárman állnak a háló két oldalán, így próbálják játékban tartani a labdát.

— Ez óriási vívmány — indokolják. Így sosem kell a labda után szaladnunk, mert mindegyikre ráfoghatjuk, hogy valamelyik partnerünket illetné.

*

Angol autósvicc. Vezetni tanul a mama, a papa mellette ül és dirigálja, a hatéves kissrác pedig a hátsó ülésen figyel. Egyszerre meglát egy másik T-betűs kocsit, csak a vezető ül benne.

— Papa — kérdi csodálkozva —, az a bácsi is tanulóvezető?

— Az is, kisfiam.

— De hát, hogyan tanulhat, ha senki sem ordít vele?

*

Köztudomású: Björn Borg, a tenisz világcsillaga megfogadta, ha harmadszor is győz Wimbledonban, leborotválja gyér kis szakállát. Győzelme után sarkonfordult és indult is. Ám a kapuban már várta Chris Lewington, a Wilkinson cég reklámfőnöke.

— Borotválkozni megy?

— Aha.

— Jó, de akkor csakis a mi pengénkkel.

Kerítettek egy Wilkinson pengét, a fotóriporter bevonult Borggal a fürdőszobába, a reklámfelvétel elkészült.

A svéd fiú ezer fontot kapott érte. Mindjárt elviselhetőbb volt az áldozat.

(p.p.)

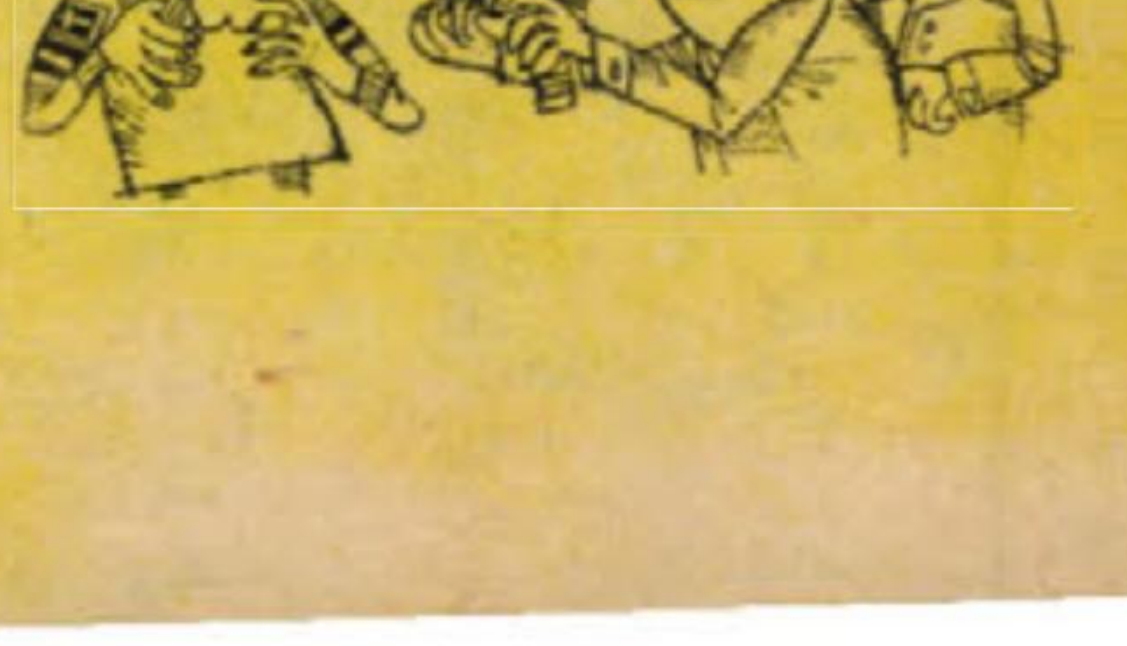

Fül

állati hírek

MEGVISELTÉK AZ ÉLMÉNYEK

Oroszlán a minisztériumban

Kairó, április 15.
Kereszty András, az MTI tudósítója jelenti:

— kirándulásra indult.
Az oroszlán egyszercsak kinn találta magát

dolgai után jár
ügyféllel is gyak
ran megesik
végül kimerülte
leheveredett a

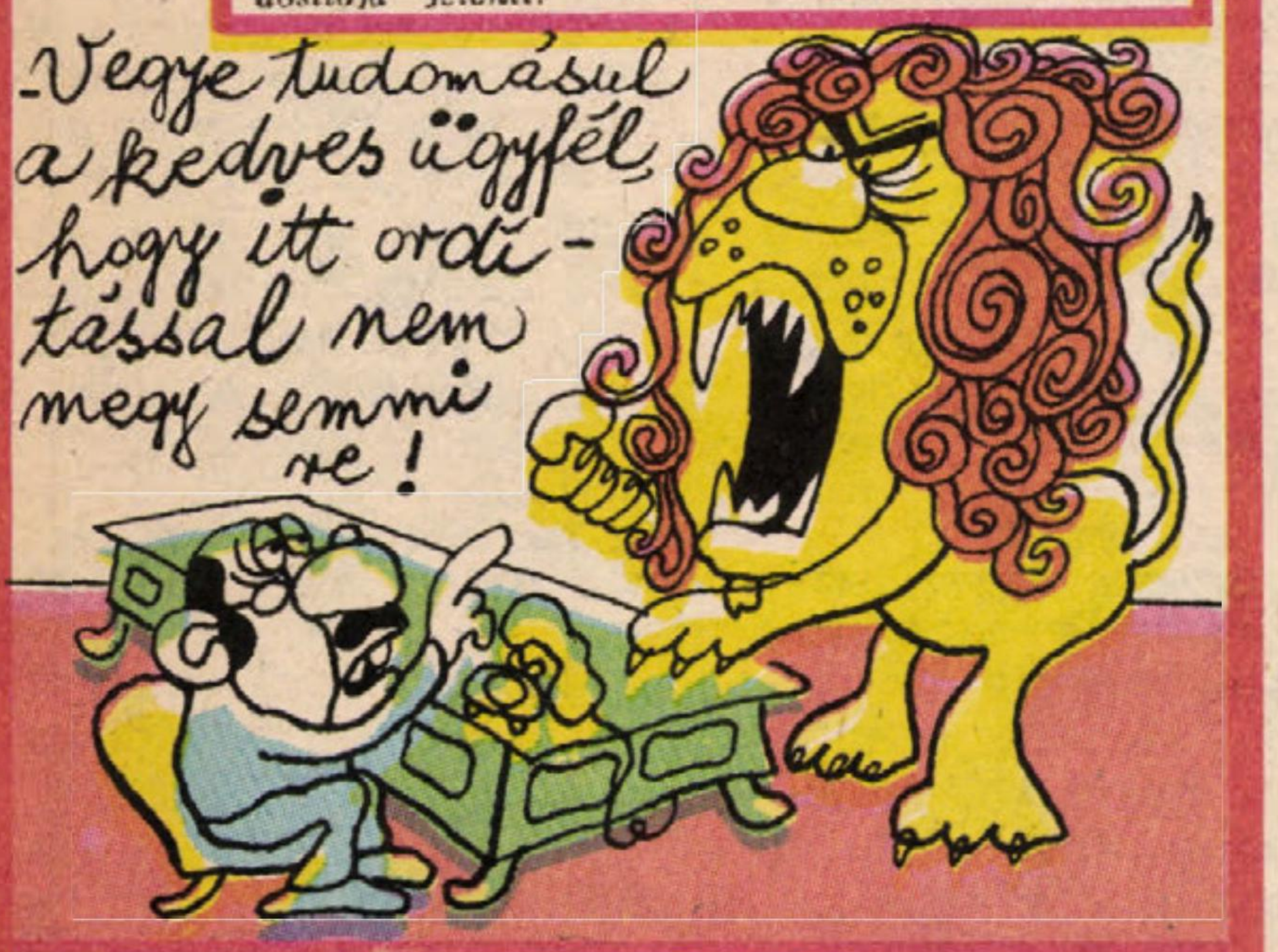

-Vegye tudomásul
a kedves ügyfél,
hogy itt ordí-
tással nem
megy semmi
re!

KINCSET ÉRŐ SÓLYOM

Ritka madár, jó vadász

HONNAN ERED A HOBBI?

Királyi madárként ismerték ősidők óta a sóly-

egy sólyomfészek me-
gatásáért, tojás vagy

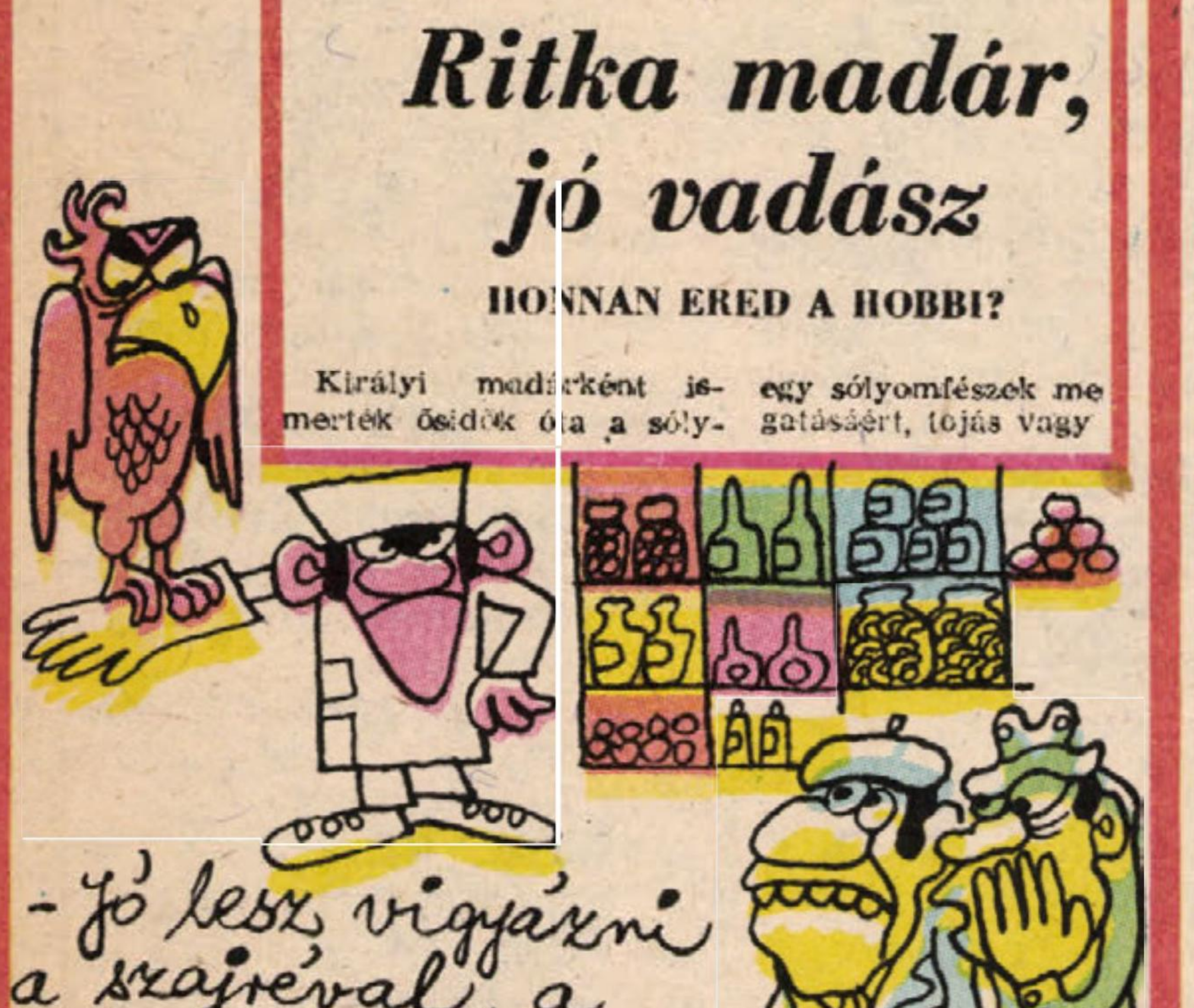

- Jó lesz vigyázni
a szajréval, a
boltvezető só-
lyommal dolgo-
zik!

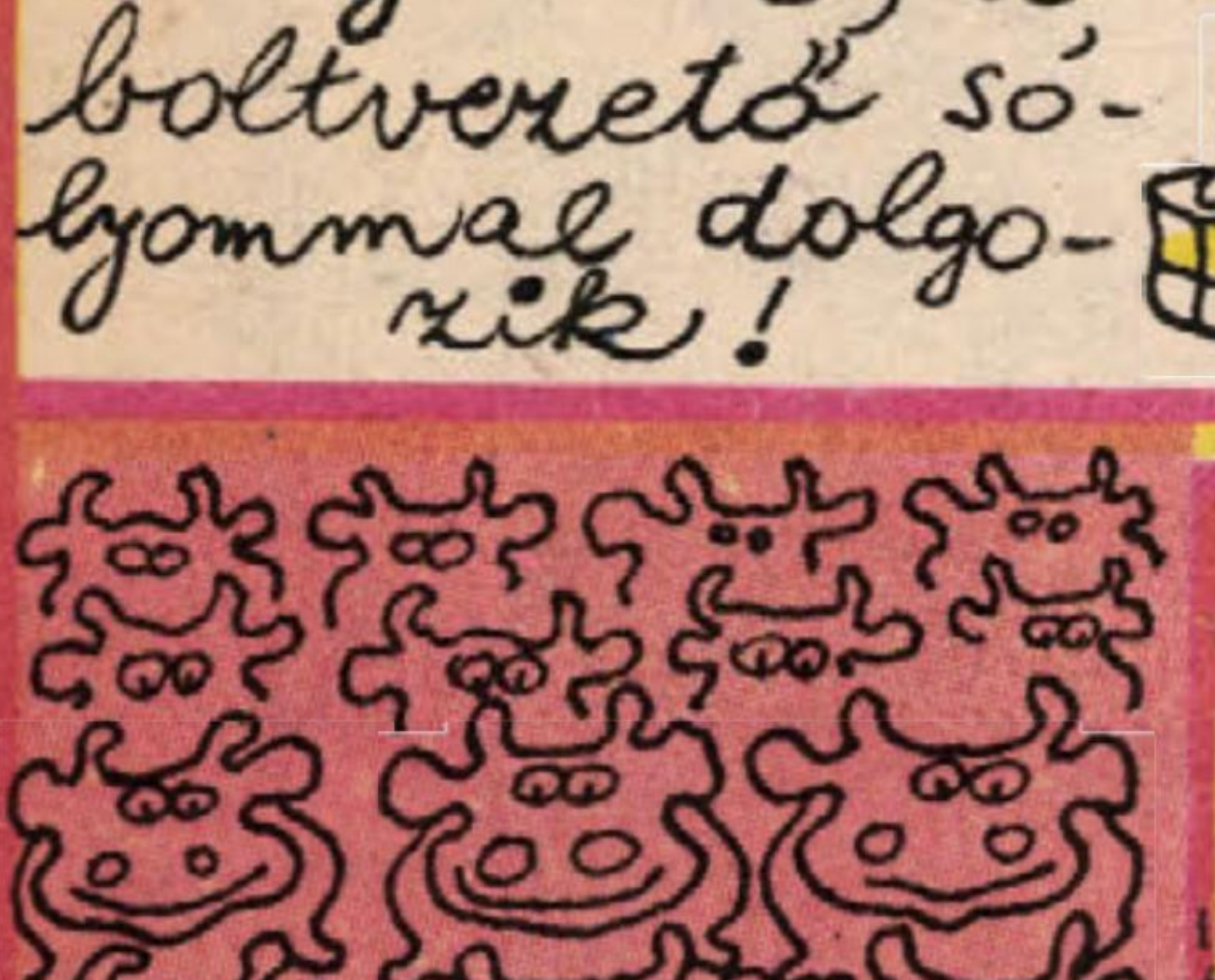

Tartósított takarmány

A Beton- és Vasbetonipari Művek szolnoki gyára és a tiszakécskei Béke Tsz összerakható vasbeton silót készített. A betonelemekből olyan tároló építhető, amely megoldja a zöldtakarmány tartósításának eddigi gondjait. A kukori-

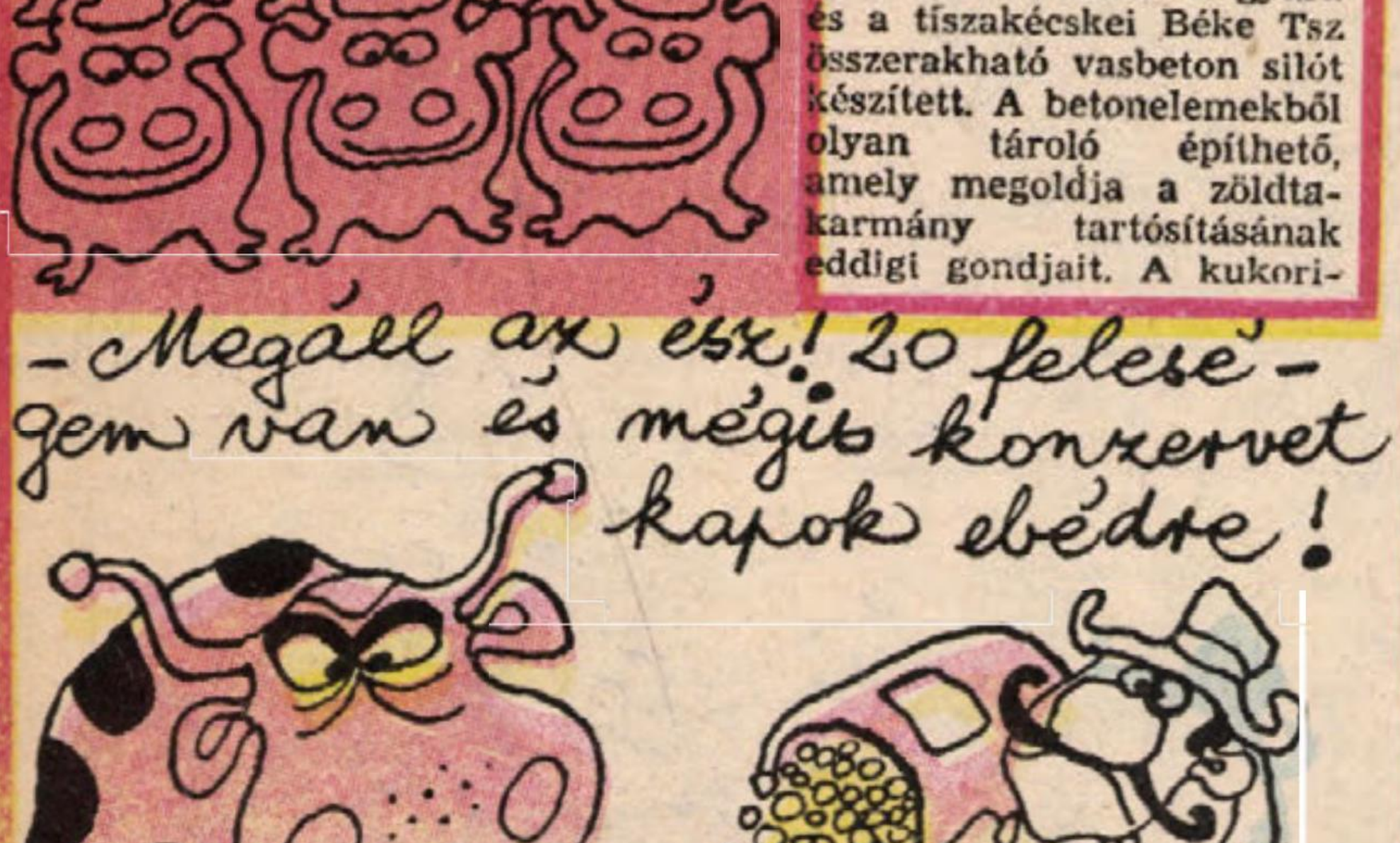

-Megáll az ész! 20 feleségem van és mégis konzervet
kapok ebédre!

NYÁRI MUNKÁN

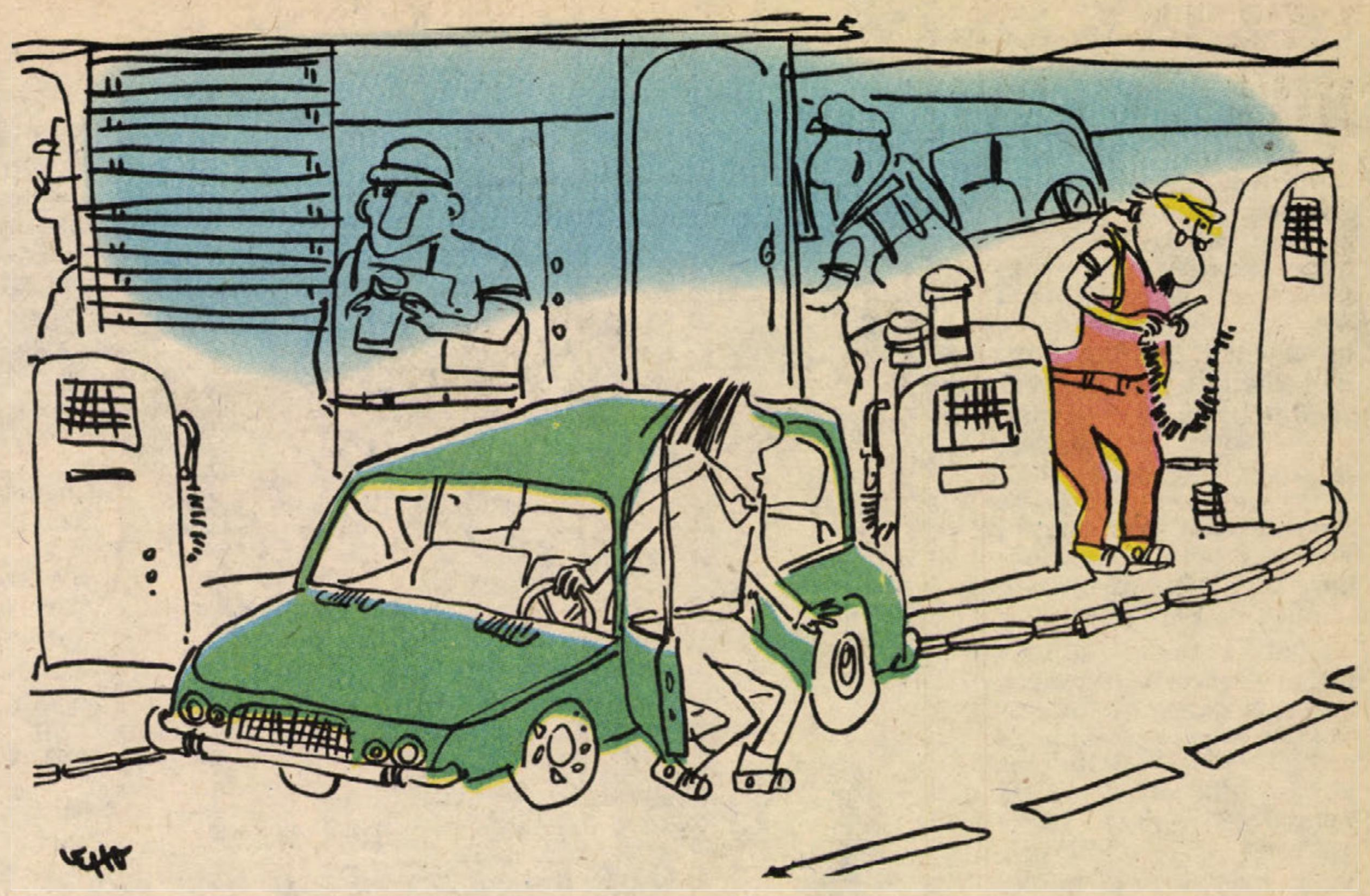

– Jé, a tanár úr!

Házi ünnepség

Bensőséges hangulatú, családias ünnepségen vettem részt a minap: a „Glóbusz Utazási Iroda" — ünnepélyes keretek között — kedves ügyfelüket, özvegy Muhi Pusztánét, turistacsoportnak nyilvánította.

Az előzményekhez tartozik, hogy Muhi Pusztáné szenvedélyesen szeretett utazni, nem ismert nagyobb örömet, mint megismerni egy ismeretlen várost, belépni egy híres székesegyház kapuján, megállni egy történelmi műemlék előtt.

Muhi Pusztáné egész évben rakosgatta a pénzt egy kis dobozba, szerényen kosztolt, nem járt a barátnőivel eszpresszóba, és mihelyt együtt volt egy társasutazásra való pénz, sietett a Glóbuszba, feliratkozni. A legutóbbi társasutazáson magam is részt vettem Muhi nénivel, ezért hitelesen el tudom mesélni, miért döntött úgy a Glóbusz, hogy — egy személyben — turistacsopornak nyilvánítsa Muhi Pusztánét.

Az állomáson, indulás előtt, miközben gyülekeztünk és a turistacsoportunk vezetője az utaslistán meglátta Muhi Pusztáné nevét, halotthalvány lett és azt suttogta:

— Baj van. Egy nénit kell megkeresnünk itt, az állomáson, fél óránk van rá a vonat indulása előtt...

Irattáskájába nyúlt és egy köteg fényképet vett elő. A Glóbusz utazási iroda már évek óta minden csoportvezetőjét ellátta Muhi néni sokszorosított fényképével, előrelátásból. A csoportvezető kiosztotta közöttünk a fényképeket:

— Mindenki keresse ezt a nénit — mondta remegő ajakkal —, a váróteremben, a vonatokon, ahol csak elképzelhető...

Szétszéledtünk a pályaudvaron, szerencsénk volt. Egy jószemű csoporttag tíz perc múlva az alsódabasi személyvonatról leszedte Muhi nénit: mosolyogva üldögélt a lajosmizsei női kézilabdacsapat kupéjában.

— Olyan aranyos csoport voltak — magyarázta Muhi néni mosolyogva —, azt hittem, hogy együtt utazunk...

Egészen a leszállásig nem volt több baj a nénivel, egy útikalauzt olvasgatott végig az úton, hogy előre tudja, mit fog látni.

Leszálláskor, a kassai pályaudvaron, közrefogtuk, érthetetlen módon mégis nyoma veszett. Fél órát vesztegelt az autóbuszunk, amire előkerült: azt hitte ugyanis, hogy a vonaton felejtette a kézitáskáját és visszament, végigjárta a fülkéket, amikor eszébe jutott, hogy a kézitáskáját betette a kis bőröndjébe.

Szálláshelyünkön lekéstük az ebédet, este pedig a vacsorát, mert a városnézés alkalmával Muhi néni a dóm hátsó kapuján jött ki, látta, hogy még senki nincs ott, erre felment egy kis csigalépcsőn a harangtoronyba és beszorult az orgona mögé, a gyermekkórus segítette ki, persze jó sok idő ment el vele.

Másnap úgy indultunk tovább, hogy a turistacsoportunk vezetője egy cukorspárgát kötött Muhi néni csuklójára, a spárga másik végét pedig a maga csuklójához kötözte. Sajnos nem számoltunk azzal, hogy a néni az utcán lehajolt egy kiskutyához, hogy megsimogassa és a kutyus elrágta a spárgát, majd Muhi Pusztánét a saját lakásukhoz vezette, amely a híres vadászemlékmű szomszédságában volt. Így mégis ráakadtunk késő este, mert — elosztva a kutatás irányát — rendszeresen végigjártuk a város valamennyi, számbajöhető műemlékét, kútját, üzletét, kilátóját.

Ez után az út után döntött úgy a Glóbusz, hogy özvegy Muhi Pusztánénak nem engedélyezi ezután turistacsoportban való részvételét. A néni azonban — teljes joggal — hivatkozott a maga jogaira, hogy pénzéért turistaúton vehessen részt. Így született meg az a kompromisszum, hogy turistacsoporttá nyilvánították.

Tegnap elindult volna egy ötnapos útra Szász-Svájcba, de a csoportvezetője már két napja nem találja. Állítólag a néni egy tábornokot nézett a csoportvezetőjének és most egy nyári hadgyakorlaton van.

Somogyi Pál

ZSÖLLYE

A televízióban nyáron sem szünetel a munka. Jelenleg is több filmet forgatnak. Többek között Palásthy György rendezésében a „Második otthonunk a ház” című vígjátékot és Horváth Ádám rendezésében, a híres Jókai regény filmváltozatát, a „Mire megvénülünk”-et. A Palásthy-film egyik jelenetében szerepel egy dakszlikutya, „akinek” szerepe szerint igen barátságosnak kell lennie egy cicához. A bűbájos fekete tacskó minden rábeszélés ellenére sem volt hajlandó a macska közelébe menni. Ennek kétségkívül az is oka volt, hogy a kellékes egy hatalmas kandúrt hozott, amelyik nem nyerte el a kutya tetszését... Palásthy vagy másfél órás hercehurca után abbahagyatta a felvételt.

— Ez így nem megy tovább! Holnapra ki kell találnunk valamit!

Másnap Palásthy már hajnalban betelefonált a televízióba:

— Amikor a kandúrt behozzák, kenjék be kolbászkrémmel! Mire a felvétel elkezdődik legyen kolbászszaga annak a haramiának!

A precíz utasításnak csupán egyetlen szépséghibája volt, hogy az üzenetet nem a Palásthy-film, hanem a Horváth Ádám-film egyik fiatal munkatársa vette át. Így történhetett aztán, hogy amikor a Jókai-film felvételére megérkezett Juhász Jácint, aki a regény egyik hősét, Kandúrt, a haramiavezért alakítja, alig tudott elmenekülni a sminkmester kezei közül, aki mindenáron kolbászkrémmel akarta bekenni...

*

A római filmgyár egyik produkciós irodájából egyszerre lép ki Vittorio Gassman, Ugo Tognazzi és Alberto Sordi. A folyosón szembe jön velük Fellini.

— Mi járatban vagytok fiúk?

Sordi válaszol.

— Leszerződtünk Dino Risi új filmjéhez.

— Mi a címe?

— „Jóképűek és szörnyetegek”.

Fellini végignéz a három világsztáron.

— Aha! És kik játsszák a jóképűeket?...

*

Mesejáték megy a televízióban. A hősnő — enyhén szólva — egy kicsit csúnyácska. A Fészek klub tévészobájában megszólal egy hang:

— Ez egy fordított királykisasszony! Megcsókolta a királyfi és békává változott!

Rátonyi Róbert

ERŐSZAKOS ÜGYFÉL

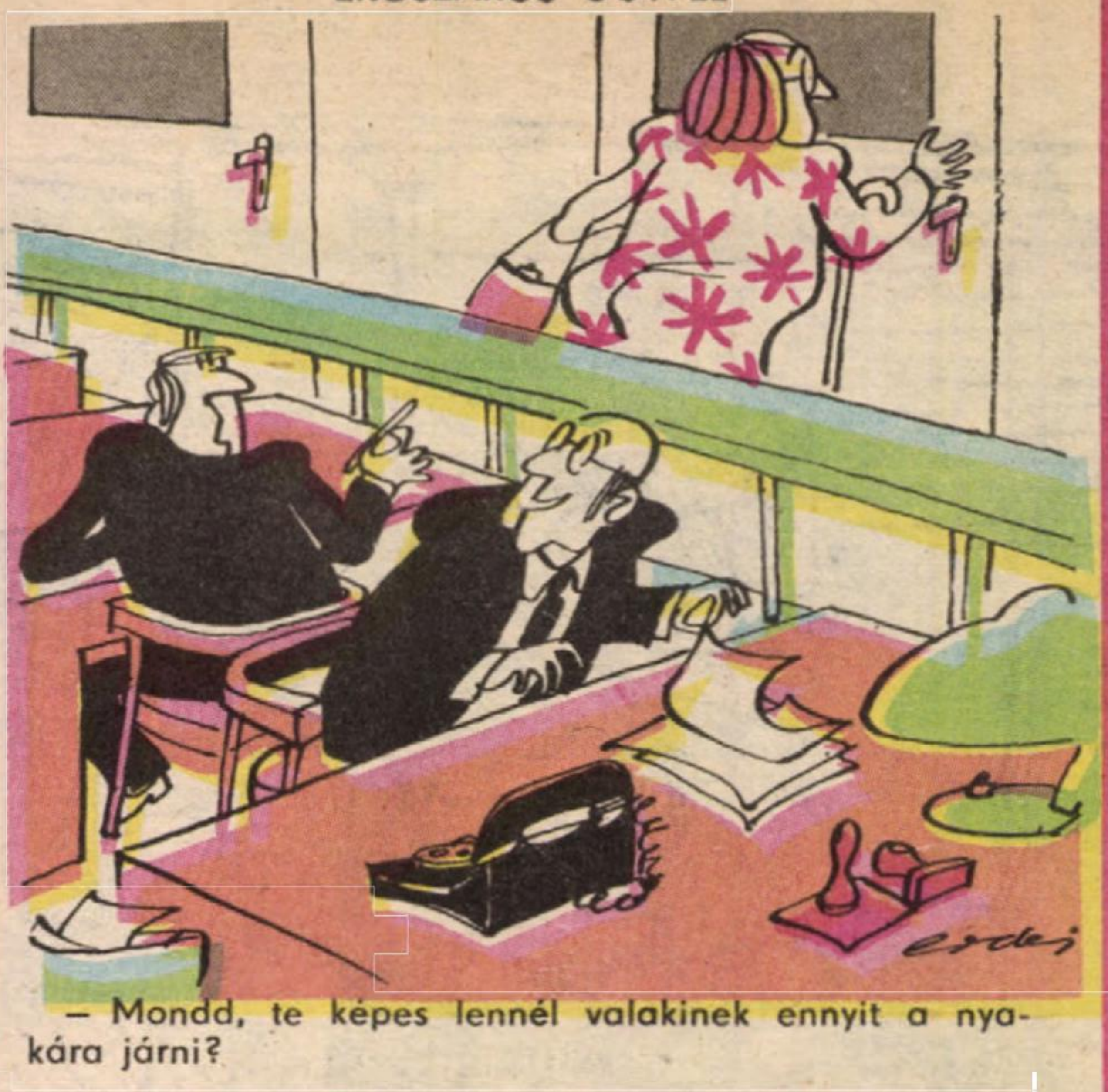

— Mondd, te képes lennél valakinek ennyit a nyakára járni?

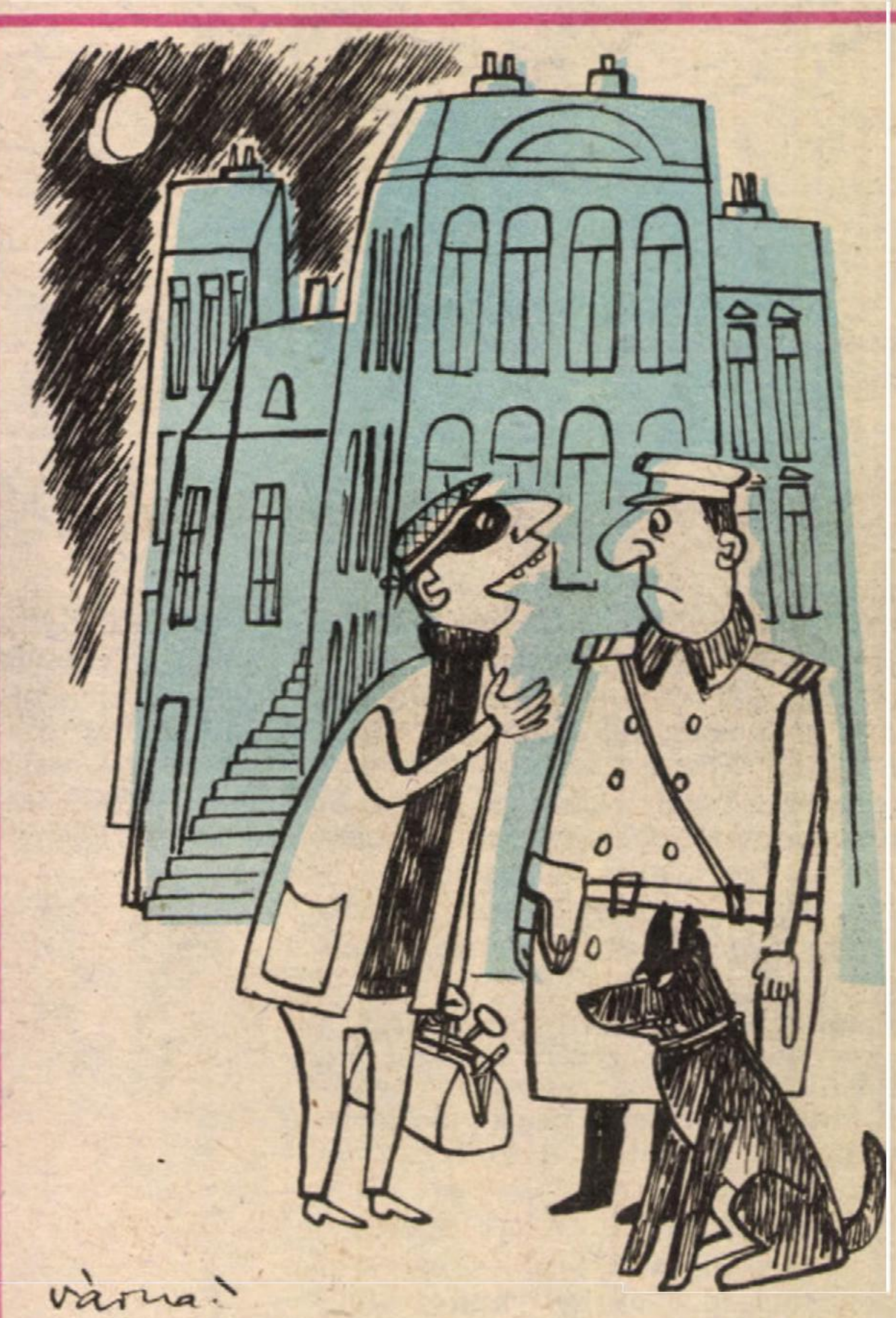

— Legyen szíves megmondani, merre van a legközelebbi bank?

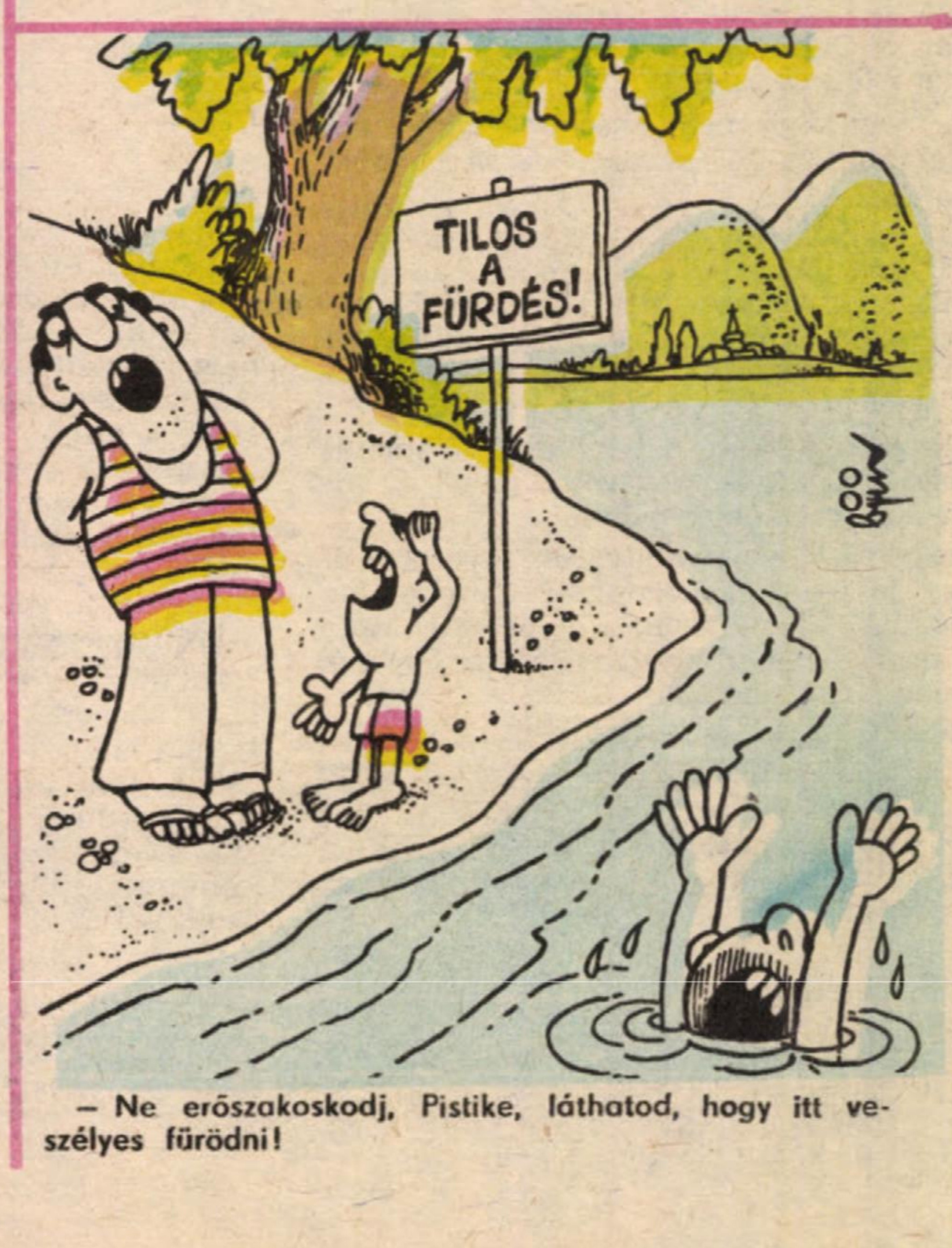
TILOS A FÜRDÉS!

— Ne erőszakoskodj, Pistike, láthatod, hogy itt veszélyes fürödni!

TÚLTELJESÍTÉS

A balatoni Magyarnóta étteremben egy férfi belenézett az osztályon felüli étlapba. Pontosan a legolcsóbb, hetven forint nyolcvan filléres frissensültre. Aztán kikérte ezt magának. Majd a tányérba is belenézett. Pontosan az öt szem sült burgonyára és a náluk valamivel kisebb két szem sült húsra.

A látványtól a mérge megette az étvágyát. Közben a férfi megszólalt:

— Ez mégiscsak több a soknál!

— Kevesebb — mondta tárgyilagosan az a sült burgonya, amelyikbe a férfi olyan erővel döfte villáját, mintha ő lett volna az üzletvezető.

— Nocsak! — csodálkozott a férfi. — Végre egy megértő krumpli.

És bekapta. Majd a mini sült húsok nagyobbikjának rontott, mintha legalábbis a szakácsot vágta volna ketté. Erre a húsocska így szólt:

— Ne vegye úgy a szívére a kedves vendég! Az a helyzet, hogy itt az étteremben idén a tavalyi forgalmat is túl kell teljesíteni, mint ahogy tavaly a tavalyelőttit is túlteljesítették harminc százalékkal.

— Itt túlteljesíteni a forgalmat? Na, ne röhögtessenek evés közben, mert félrenyelek! — bökte ki a férfi, és dühösen befalt egyszerre két szem sült burgonyát.

— Pedig így van — mondta a kisebbnél kisebb sült hús.

— Engem ne akarjanak átverni! — szúrt bele erre a férfi. — Nézzenek körül! Én ismerem ezt a helyet. Ide járok ebédelni öt év óta minden nyáron, de ma már olyan drága lett ez az étterem, hogy a külföldiek is elszoknak innen. Most sincs rajtam kívül öt vendég. Hogy akarják így túlteljesíteni a tavalyi forgalmat?!

Ezzel lenyelte a húst és belebökött az utolsó előtti sült burgonyába.

— Azt mondja, hogy évek óta idejár? — kérdezte a fenti krumpli. — És mit tapasztalt?

— Hogy minden évben kisebb egy-egy adag étel, de nagyobb az ára, s így kevesebb a vendég.

— Hát, ez az! Lassan kezdi már érteni a tavalyi év túlteljesítésének lényegét — sóhajtott fel az utolsó előtti sült burgonya, mielőtt a férfi bekapta.

— Na de ha az ilyen magas árak, és az ilyen kevés vendég mellett idén hetven forint nyolcvan fillérért ennyit kapok, akkor jövőre csak úgy tudják túlteljesíteni az idei bevételt, ha kilencven forintért egy üres tányért kapok...

— Látom, hogy megértett minket! — mondta az utolsó szem sült burgonya. — Ne mérgelődjön, hanem örüljön, hogy idén jött be és még ehetett is valamit!

— Lehet, hogy igaza van — töprengett a férfi, miközben őt is bekapta és fényesre törölte egy darab kenyérrel a tányérját. — Csakhogy a kilencven forintos üres tányérért szerintem jövőre már nem jön be ide egy vendég sem!

— Nekünk jövőre akkor is túl kell teljesítenünk az idei év forgalmát! — szólt a kenyérhéj, szárazon, mert már az volt.

Tormai László

A VEVŐ ÉS A KERESKEDELEM

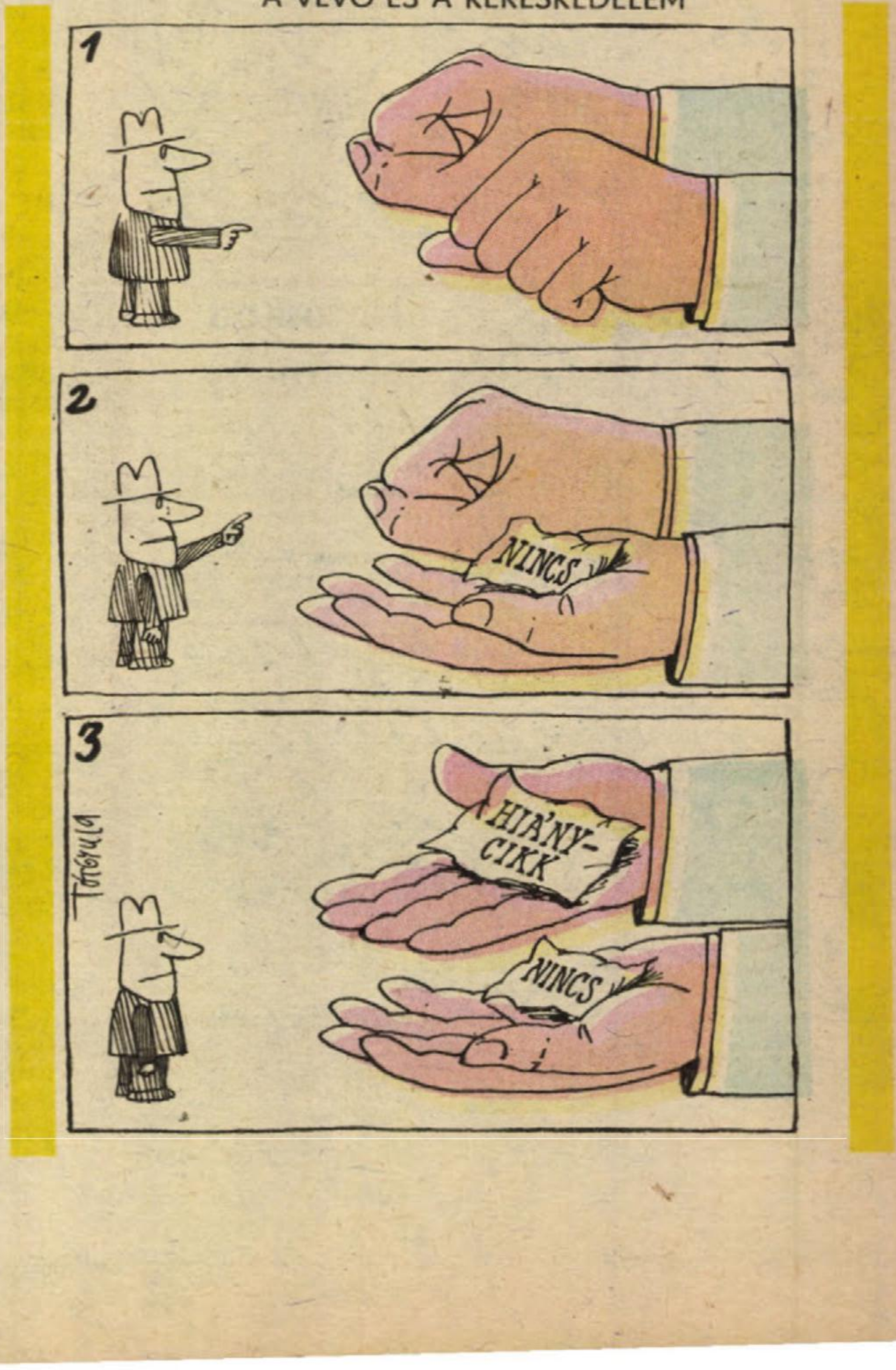

VÉDŐBERENDEZÉS

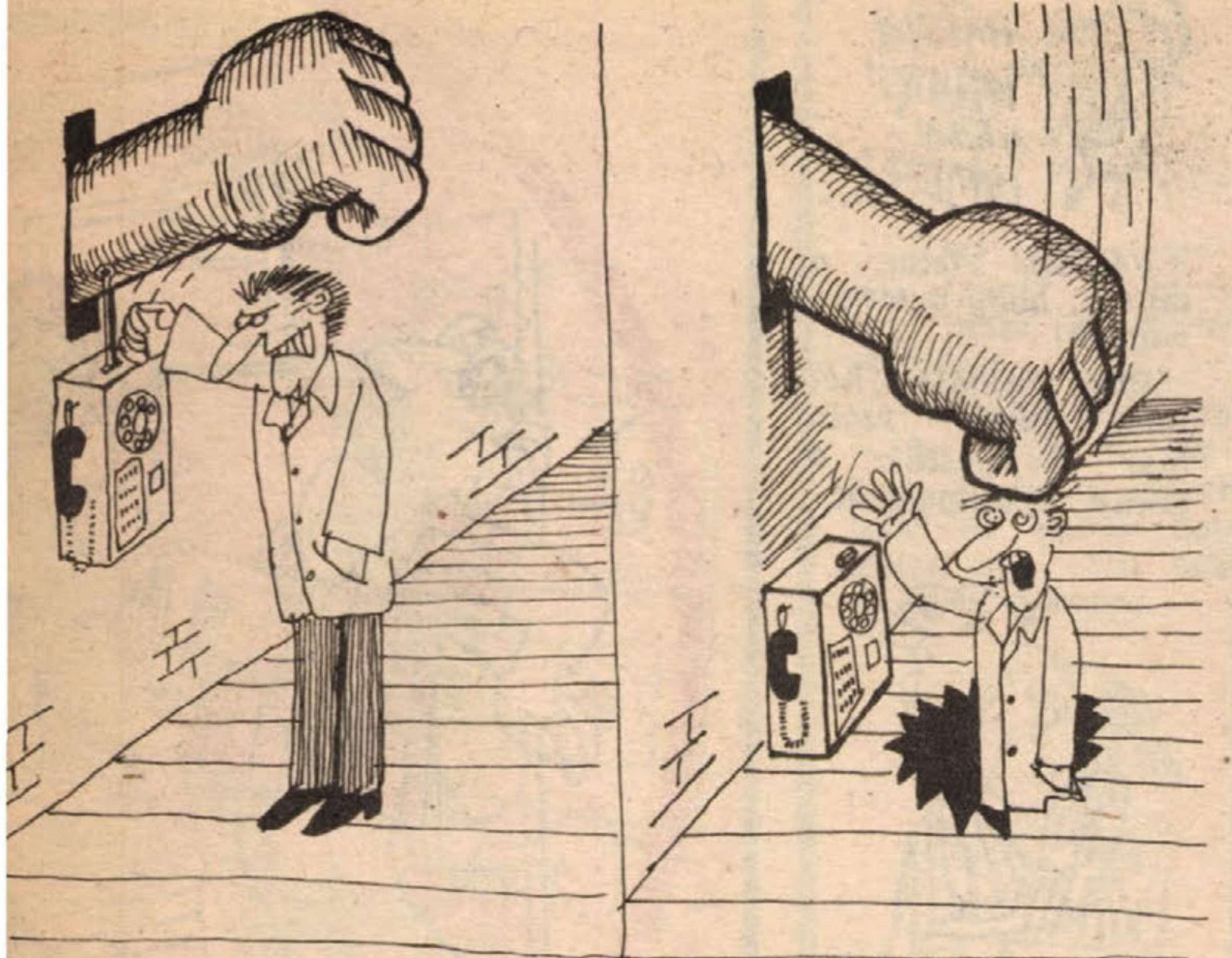

KISPÉNZŰ SÁRKÁNYREPÜLŐ

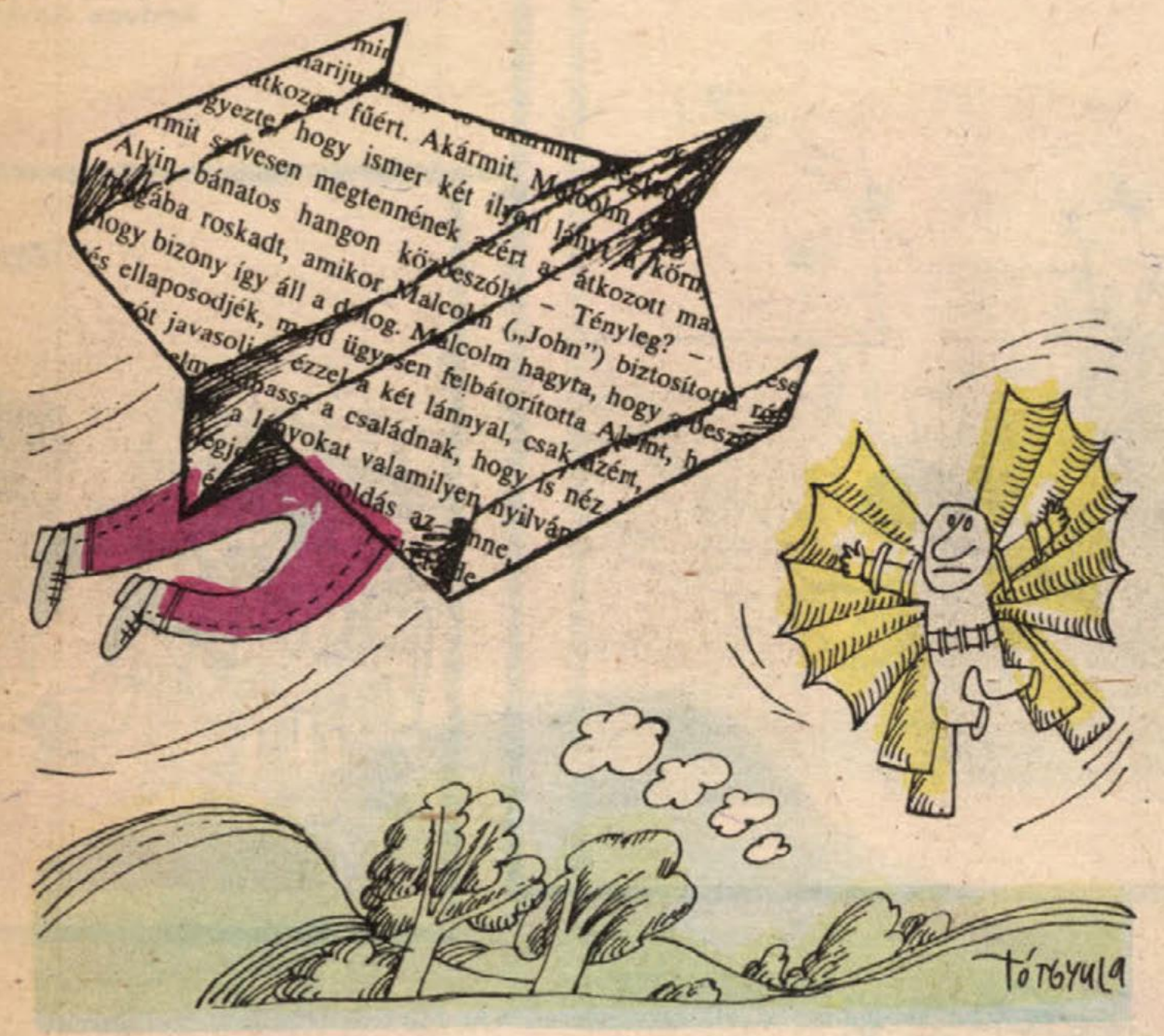
fűért. Akármit. Malcolm
hogy ismer két ilyen lányt
szívesen megtennének azért az átkozott
bánatos hangon közbeszólt. – Tényleg? –
magába roskadt, amikor Malcolm („John") biztosította
hogy bizony így áll a dolog. Malcolm hagyta, hogy
és ellaposodjék, majd ügyesen felbátorította Alvint
ezzel a két lánnyal, csak azért
a családnak, hogy is néz
lányokat valamilyen nyilván
TÓTGYULA

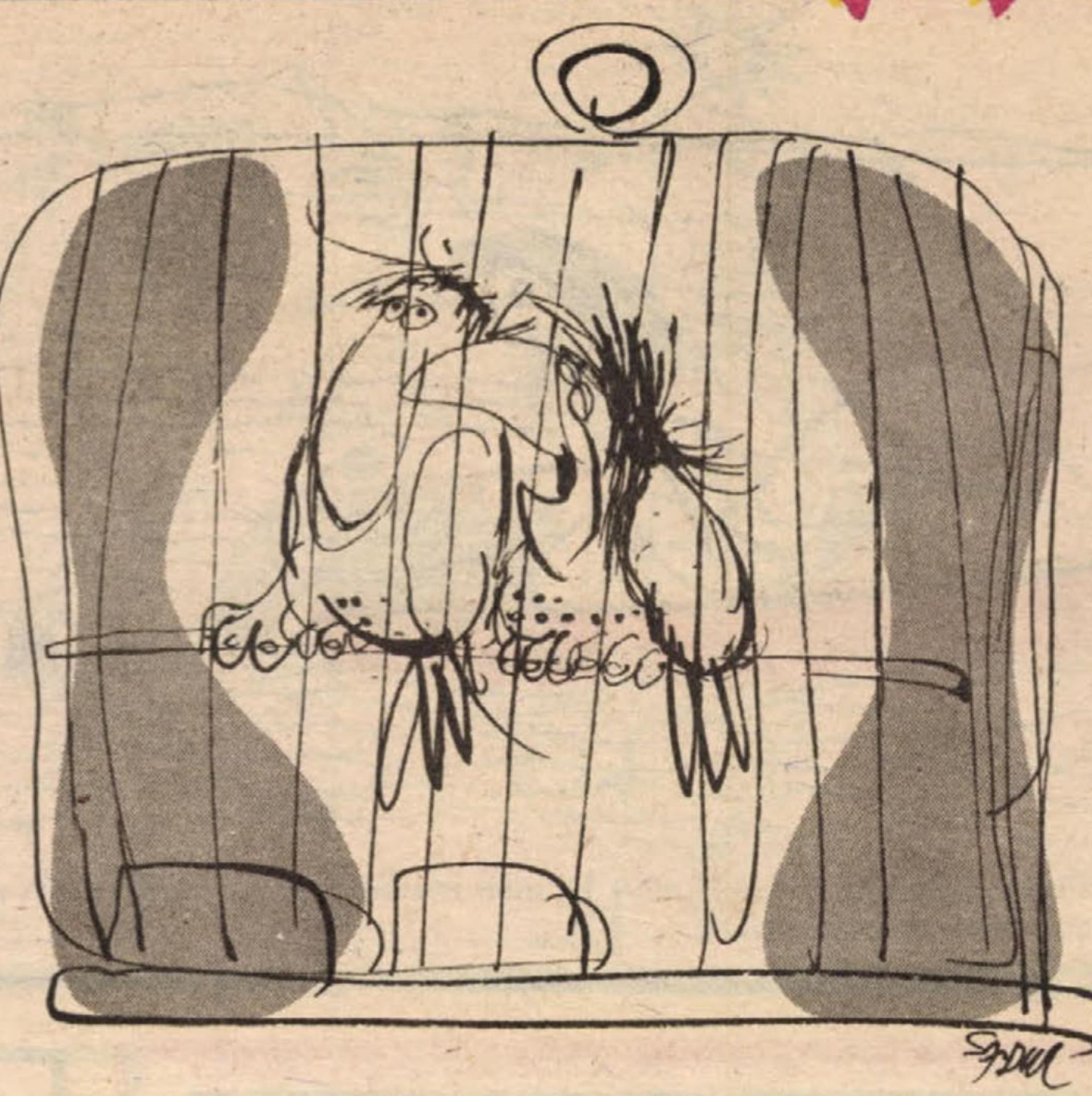

– Azt becsülöm benned, hogy mindig hűséges vagy...

GYORSITÓ SÁV

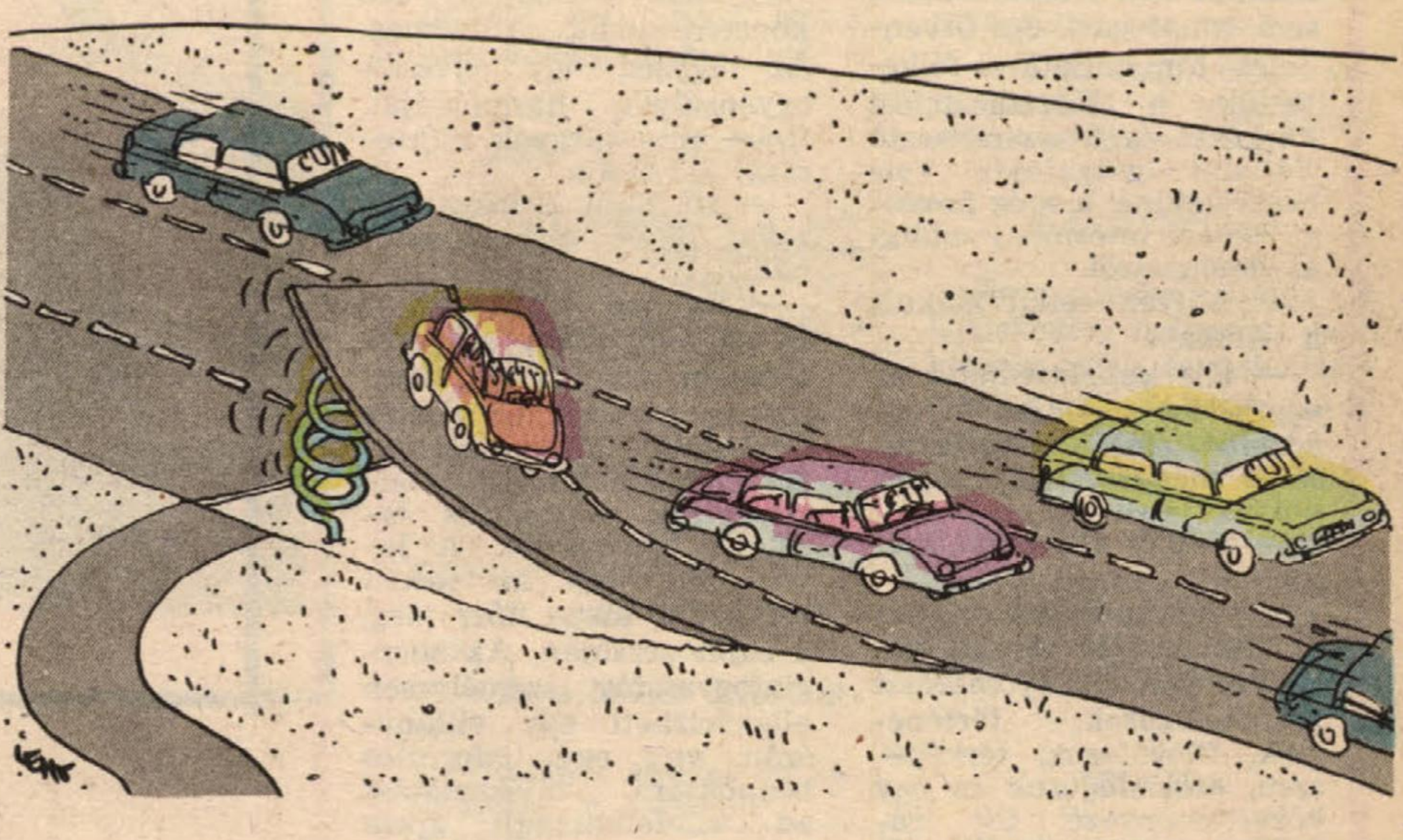

a vendég szemével

— Milyen benyomásokkal tér haza Budapestről? — kérdeztem a távoli Anomália uralkodójától.

— Minden nagyon jó, minden nagyon szép, mindentől el vagyok ragadtatva — hangzott a válasz.

— Szerfölött hízelgő az ön véleménye, mégis arra kérném, hívja fel a figyelmünket azokra a fogyatékosságokra, amelyeket hivatalos baráti látogatása során tapasztalt.

— Nos, ha ennyire ragaszkodik hozzá, kíméletlenül őszinte leszek, noha szokatlan és nem éppen kellemes feladat rámutatni arra a kirívó ellentmondásra, amely egyfelől a tájékoztatás, másfelől a valóság viszonyát jellemzi önöknél.

— Konkrétabban, ha szabad kérnem.

— Ám legyen. Budapesti látogatásomra készülve, rengeteg újságcikket lefordíttattam magamnak a magyar lapokból. S mi derül ki ezekből a cikkekből? Az, hogy úgyszólván elviselhetetlen az élet az önök gyönyörű fővárosában. Megbénult a közlekedés, csigatempóban vánszorognak a járművek, nincs elég parkolóhely, udvariatlan a kiszolgálás az üzletekben, túlzsúfoltak a szállodák, piszkos az abrosz és ha van, meleg a sör a vendéglátóipari egységekben, hetekig kell várni egy vízvezetékszerelőre, csapnivaló a tévéműsor... Nos, az én személyes tapasztalataim a legkevésbé sem egyeznek meg az önök cikkeiben lefestett helyzettel.

— Lehetetlen!

— Nagyon is lehetséges. Vegyük például a közlekedést. Metróépítés ide, terelőút oda, a gépkocsi, amellyel közlekedtem, sohasem került forgalmi dugóba, mindig fennakadás nélkül, imponáló tempóban jutottam el úticélomhoz, a repülőtérről a szálláshelyemre, a szálláshelyemről a tárgyalás színhelyére, vagy akár a zabosdöbrétei termelőszövetkezetbe. S bármilyen hihetetlennek tetszik, mindig, mindenütt akadt szabad parkolóhely. Egy alkalommal meg is említettem a kísérőmnek: „A motorizáltság színvonalához képest úgyszólván üresek önöknél az utcák. Irigylésre méltó állapot."

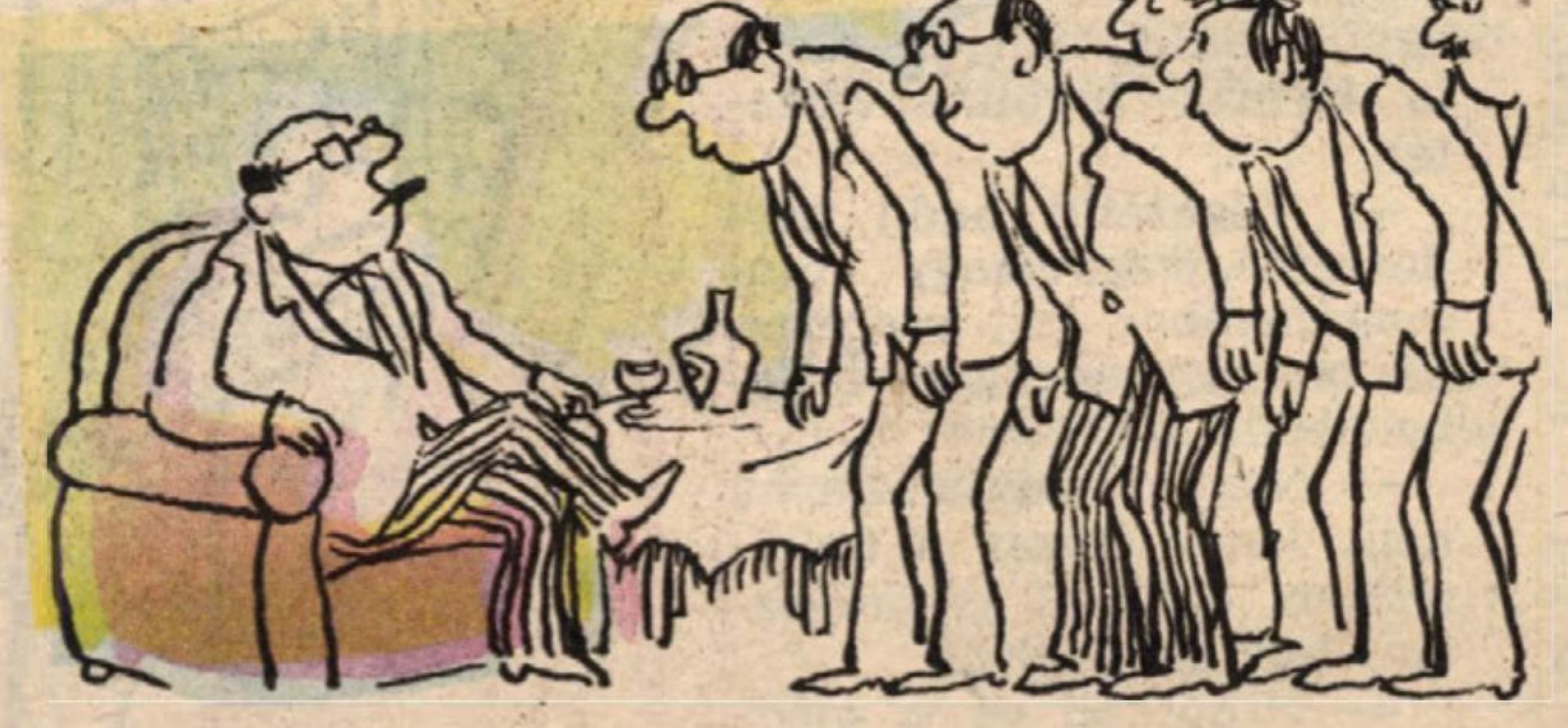

Ami pedig a szállodák zsúfoltságát illeti — folytatta —, hadd közöljem önnel, hogy a repülőtéri landolástól számított egy órán belül elfoglalhattam egy kényelmes lakosztályt a Hilton Szállóban. Igaz, a W.C.-tartályból enyhén csörgedezett a víz, de mire visszatettem a helyére a telefonkagylót, már meg is javította egy ügyes kezű szerelő. Ennyit a szolgáltatási ágazat állítólagos elmaradottságáról. Pesten és vidéken több vendéglőben is étkeztem, s kivétel nélkül mindenütt ízletes volt az étel, megfelelő hőfokú az ital, tiszta az abrosz, tüneményesen gyors és udvarias a kiszolgálás. Ennyit a vendéglátóipar állítólagos lezülléséről. Városnéző programom keretében betértem egy souvenir-boltba, ahol egyszerre hat nyelven üdvözöltek, majd minden elképzelést felülmúló kedvességgel, udvariassággal rakták elém a magyar népművészet és háziipar remekeit. Ennyit a kereskedelmi dolgozók állítólagos modortalanságáról. Mindent egybevetve, irigylésre méltó ország az önöké. Bárcsak Anomáliában volna ilyen elviselhető az élet!

— Dehát a tévéműsor? Abban sem talált semmi kivetnivalót?

— Nem. A televízió minden este az én magyarországi látogatásom eseményeiről számolt be...

Böcz Sándor

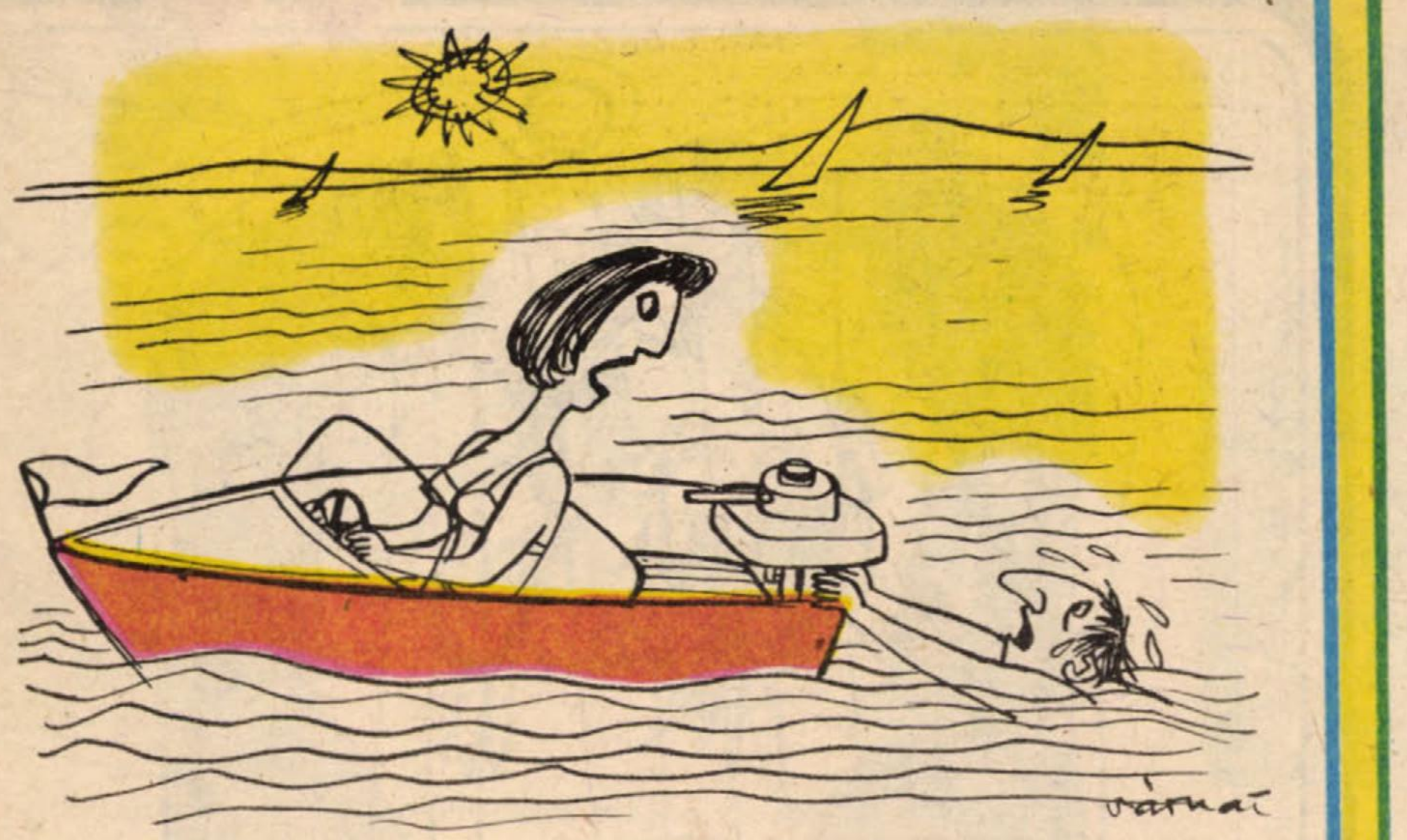

– Told erősebben! Azért, mert itt tilos motorozni, nem fogjuk ezt a drága motorcsónakot elkótyavetyélni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Vádlott: Isten a tanúm, hogy ártatlan vagyok!

Bíró: Sajnálom, kérem, későn szólt. Már befejeztük a tanúk kihallgatását.

ÜDÜLŐ SMERETSÉG

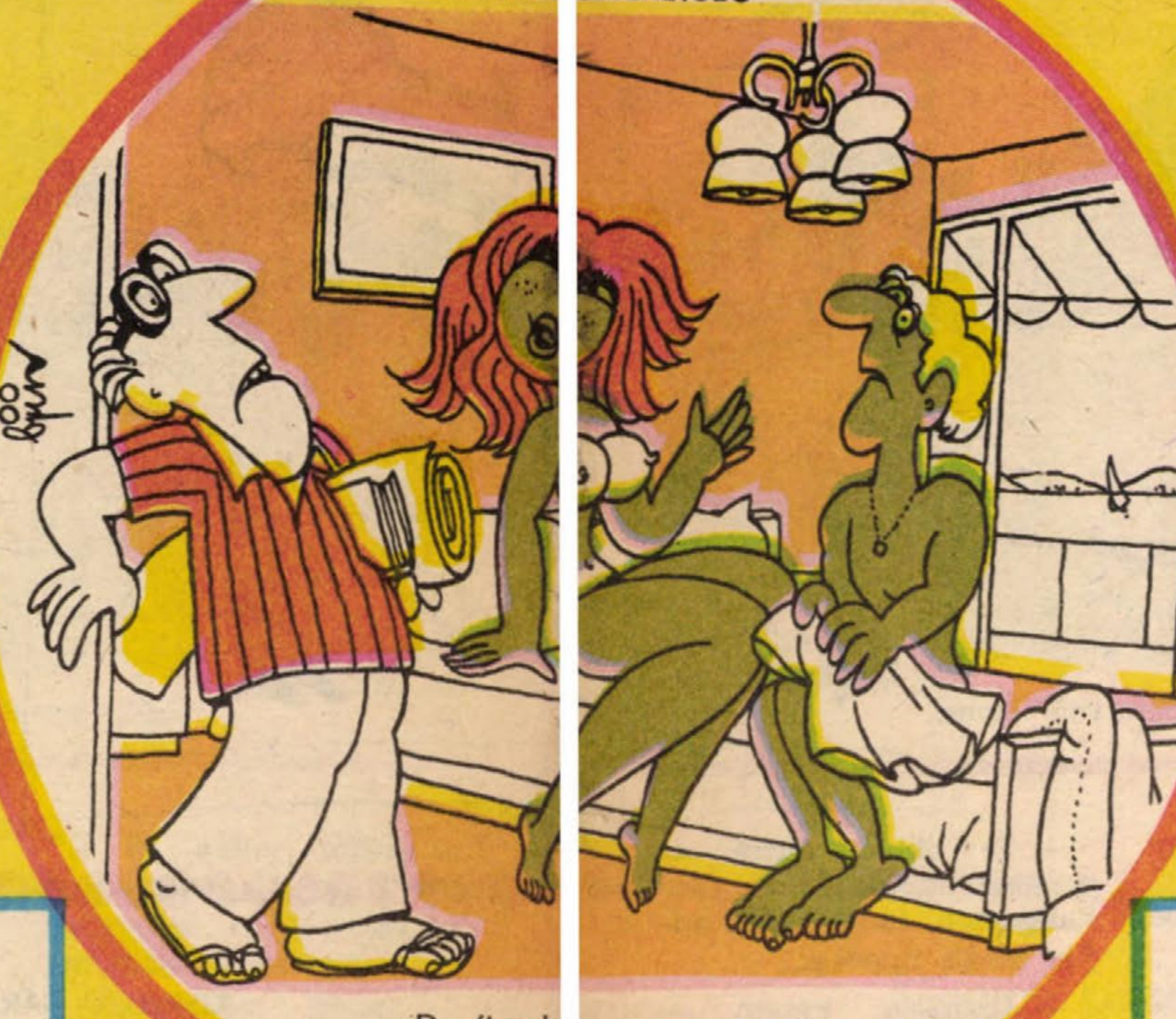

– De fiacsk n, nem ismered meg a kedves asztaltá sunkat?

A HOLNAP BISZTRÓI

A Fürge fürj elnevezésű bisztróban tartott utolsó ellenőrzés során már nem találtak sem kabátakasztót, sem ruhafogast. Az örvendetes hír hallatára felkerestük a Közétkeztetést Fürkésző és Visszafejlesztő Vállalat igazgatóját. Vele beszélgetünk a még kevéssé ismert intézmény eddigi eredményeiről.

— Milyen céllal alakult a vállalat?

— Kis kollektívánkat az egyre több gondot okozó közétkeztetés egyszerűsítése és meggyorsítása végett hoztuk létre.

— Kikből áll a kis kollektíva?

— Jelen pillanatban huszonhárom jól képzett vezetőnk van. Túlnyomórészt pszichológusok, történészek, filozófusok, térképészek, szociológusok és egy közvéleményező. Ők irányítják a közel három főből álló szakembergárdát.

— Mely módszerekkel kívánják megakadályozni a bisztrók zsúfoltságát?

— Alapvető probléma, hogy a vendég kényelmesen akarja elfogyasztani ebédjét. Betérve az étkezőbe, első dolga, hogy le akarja vetni a kabátját, kalapját; nem egyszer még a kempingsátrát is. Mivel ezen cselekmények nem tartoznak közvetlenül az étkezéshez, csak meghosszabbítják, bonyolítják azt. Az újonnan épülő bisztrókba már nem engedjük fölszerelni a kalap- és kabáttartókat, semmilyen olyan eszközt, ami a vendégben felébresztené az alvó ördögöt.

— Milyen további elképzeléseik vannak?

— Kísérletképpen pályázatot hirdettünk újításokra. Itt vannak a kezemben a beküldött dolgozatok. Ezt egy idősebb munkatársunk küldte be. Véleménye szerint a bajok gyökere nem más, mint a kenyeres kosarak és vizes kancsók szem előtt tartása. Az ínyenc vendégek nem átallják azokat az asztalokat körbe lepni, ahol ilyen tárgyakat látnak. Így oda koncentrálódik a tömeg. Az egység így elveszti egyensúlyát, harmóniáját. Ezért eme tárgyak kiiktatását javasolja.

— Itt fölül érdekes rajzokat látok. Mit ábrázolnak?

— Ez épp véletlenül az én pályamunkám. Meggyőződésem, hogy a zsúfoltságot az asztalok és székek mérhetetlen tömege okozza. Ha ezeket a tárgyakat felszámoljuk, tekintélyes területet nyerhetünk. A jövő útja, hogy az ebédet mindenki maga főzi meg, a saját rezsóján. Az energiafogyasztást személyesen ellenőrizheti egy villanyórán, ami egy tízforintos bedobására tájékoztatást ad a felhasznált áram mennyiségéről. Régi álmom az olyan gyorsbüfé, ahol a dolgozók kulturált körülmények között étkezhetnek. Gondolok itt arra is, hogy az időt, amit együtt töltünk el, tegyük hasznossá avval, hogy egy kis zenét hallgatunk. Olyan jól esnék ebben a rohanó világban egy olyan zug, ahol zene szól, egy kis fuvola, miegyéb. Legtitkosabb dédelgetett tervem, hogy az elspórolt papírszalvéták árából egy rádiót veszek, és pár forint zenedíj ellenében végre együtt hallgathatjuk Fazola Henrik fuvolaművészetét.

— Végezetül hadd kérdezzem meg, hogy mint magánember mit szeretne, ha bemegy egy gyorsbüfébe ebédelni?

— Nagyon szeretném, ha nem lenne huzat a helyiségben. Már ki is dolgoztam egy megoldást.

— Miből áll ez a módszer?

— Egyszerű, mint minden zseniális találmány. Megszüntetjük a bejáratot.

Dunai Attila

MUNKAIDŐ

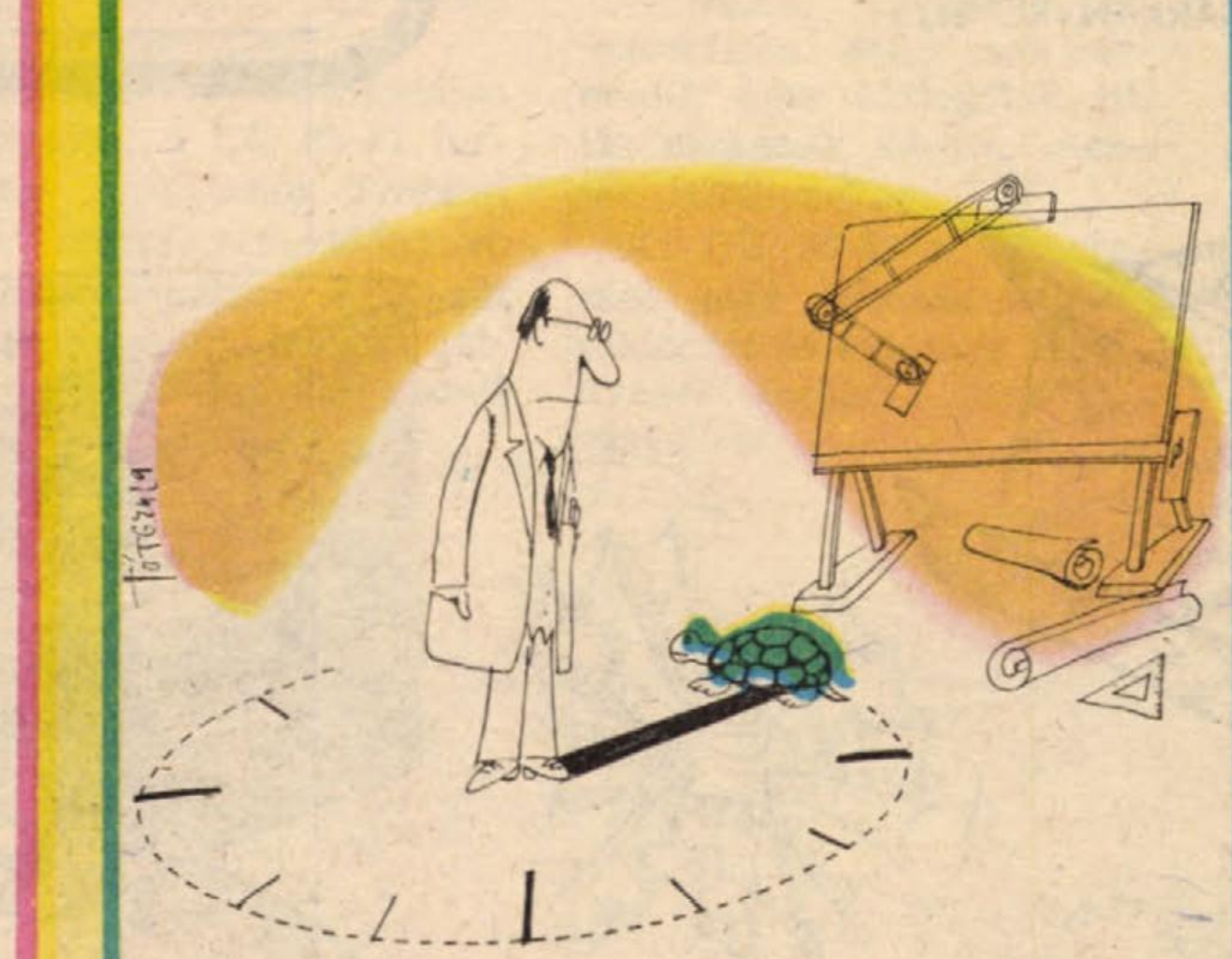

FUTÓ KALAND

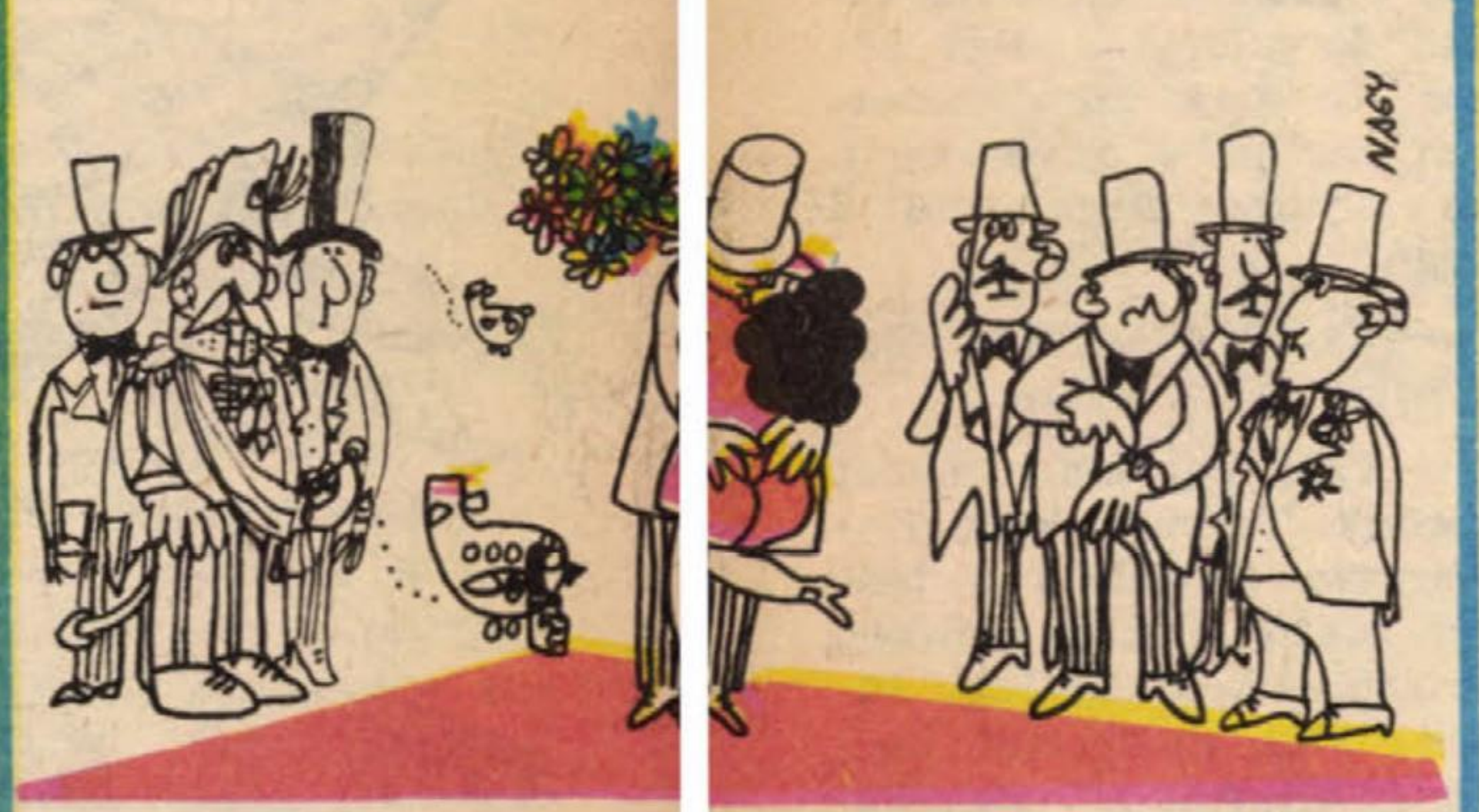

NOSZTALGIA

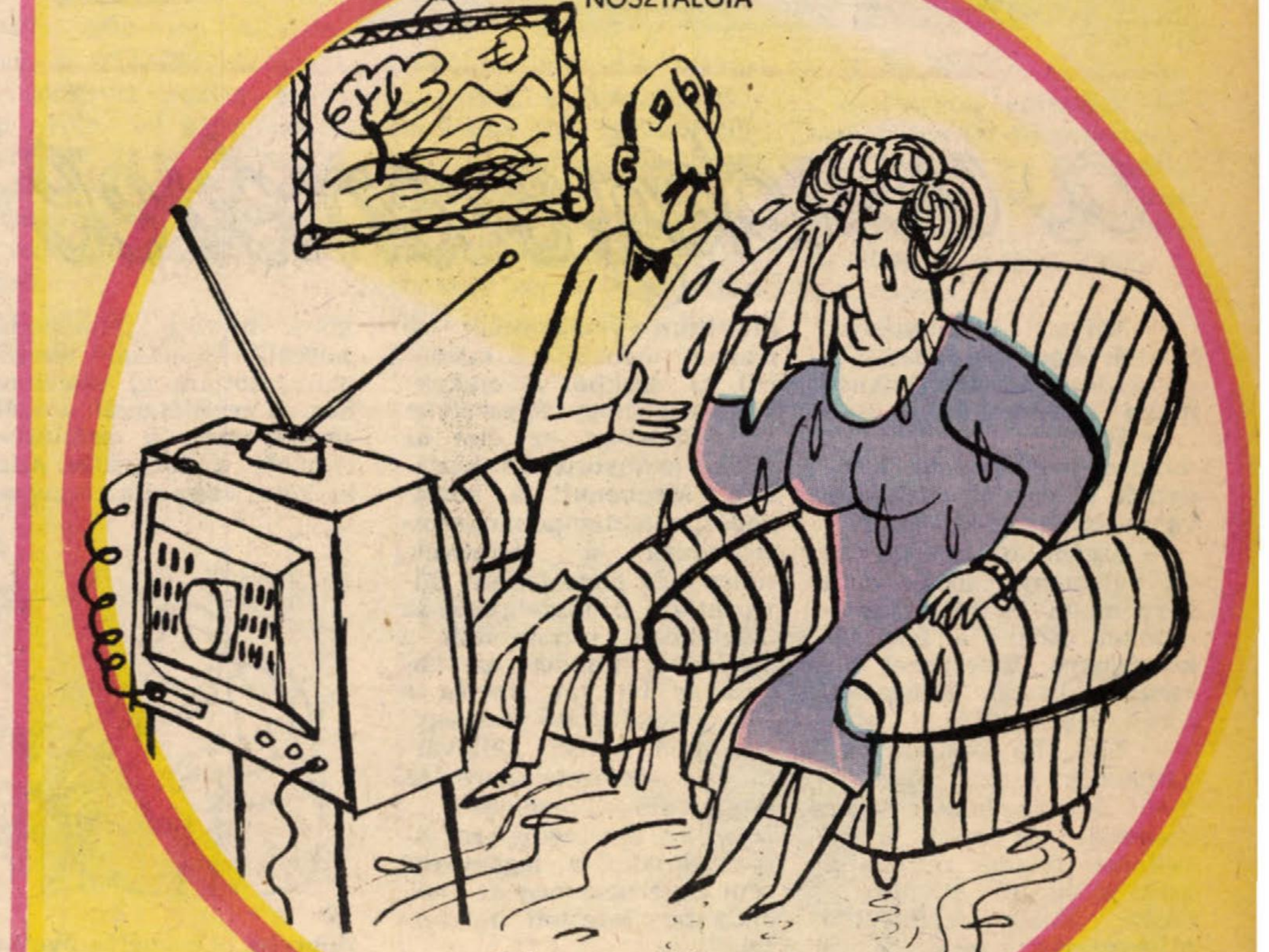

– Azért nem kellene végigbőgnöd minden Kabos Gyula-vígjátékot!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mi lesz a fiadból, Luigi? — kérdi egy olasz a szomszédjától.

— Elhatározta, hogy — ha törik, ha szakad — gazdag ember lesz, és máris úgy tekint rám, mint egy szegény rokonra.

NYÁRI ÚJSÁGOS PAVILON

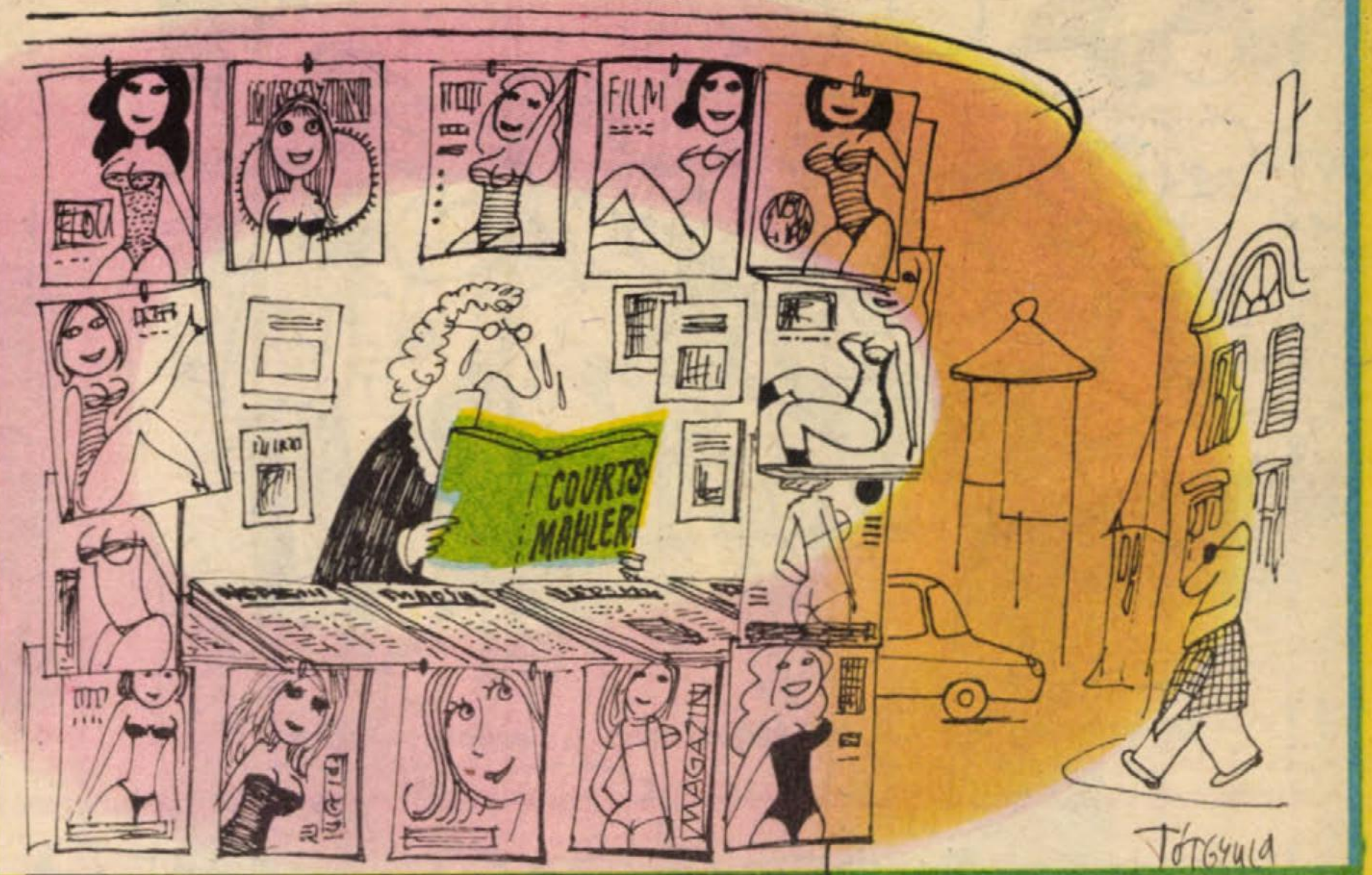

ERDŐ

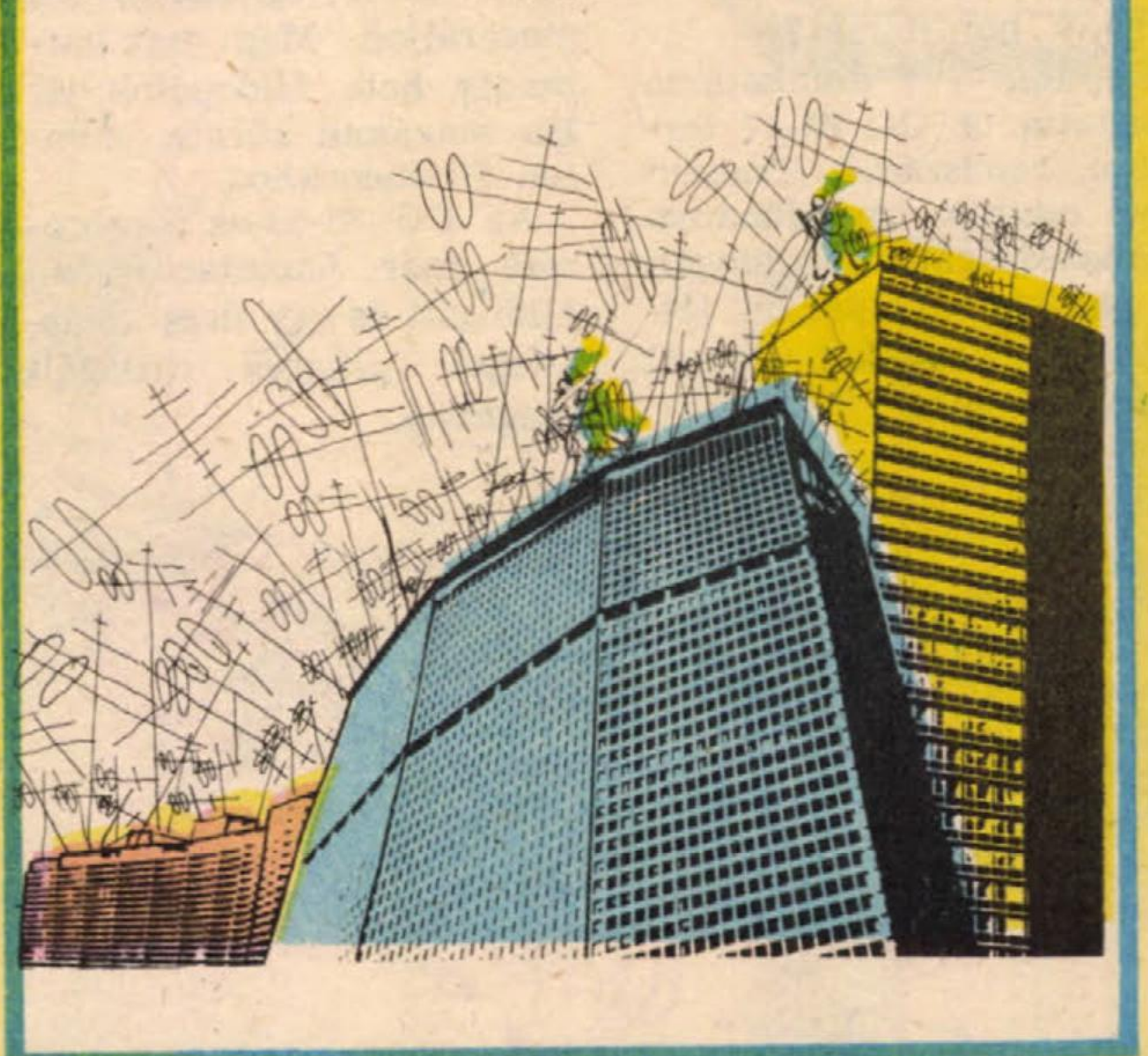

SZILÁNKOK

GŐG

Amióta saját villamosbérlete van, nem ismeri meg a legjobb barátait.

SZÉP KIS SZÜLŐ

— Azt mondtam a gyerekemnek: „Tisztességesen felneveltelek. Most tízéves vagy. Állj meg már a saját lábadon!"

RAZZIA

— Maga egy éve nem dolgozik. Miből él?

— A szüleim támogatnak.

— És a szülei miből élnek?

— Abból, amivel én támogatom a szüleimet.

KÉRVÉNY

Tisztelt Tanács Szabálysértési Osztálya! Nehéz természetű feleségem van, ezért kérem a csendrendelet büntető szankciói alól való felmentésemet.

JAVASLAT

Árva, gyámoltalan, elhagyott szülőket is lehessen örökbefogadni.

ÉTTEREMBEN

— Főúr, egy órával ezelőtt kértem magától egy pohár friss vizet!

— Türelem, kedves vendég. A friss víz nálunk frissen készül.

JELLEMZŐ

— Szabad megkérdeznem, hány óra van?

— Sajnálom, csak vezérigazgatói engedéllyel nyilatkozhatom.

TANÚSKODÁS

Több százan látták a közlekedési balesetet, de a bíróság előtti tanúskodásra csak a kocsi alatt fekvő áldozat jelentkezett.

AMERIKAI REKLÁM

SZÍNHÁZUNKBA A BELÉPÉS TELJESEN INGYENES! CSAK A KILÉPÉSÉRT KELL FIZETNI 4 DOLLÁRT!

JELLEM

Ha X. arcába vágod a kesztyűdet, a másikat is elkéri, mert mire menne fél pár kesztyűvel.

MINI-KRIMI

— Hölgyeim és uraim, azért kérettem ide önöket, hogy megmondjam, ki a gyilkos: a környezetszennyeződés!

KIRAKAT

— Az én feleségemet egy-egy kirakat elől alig lehet elhurcolni.

— Képzelem, ez mennyi pénzébe kerül önnek.

— Egy fillérbe sem. Ő kirakatrendező és a konkurrenciát figyeli.

(galambos)

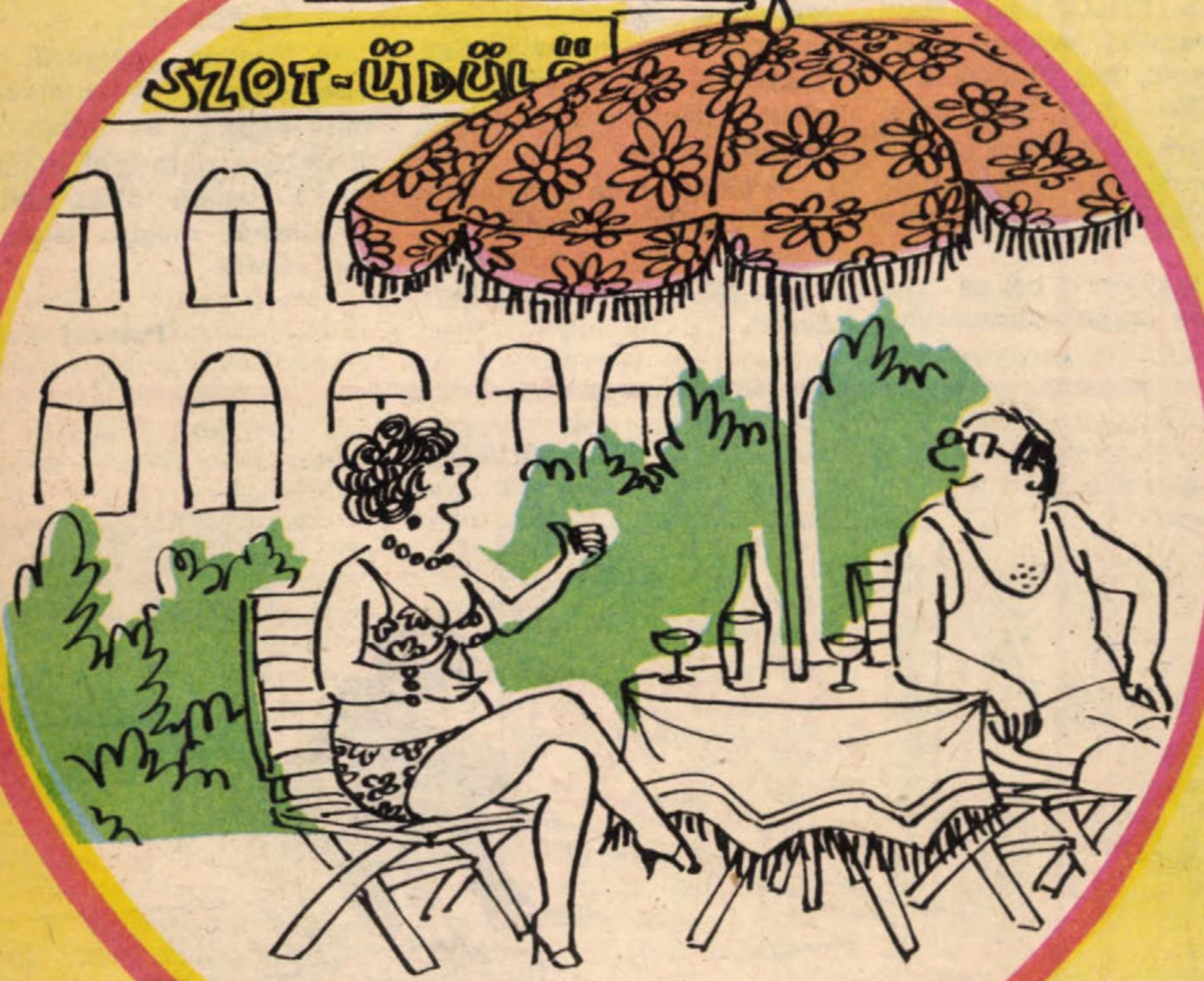

– No, jövőre már azok jönnek ide nyaralni, akiknek megvesszük a balatoni házát.

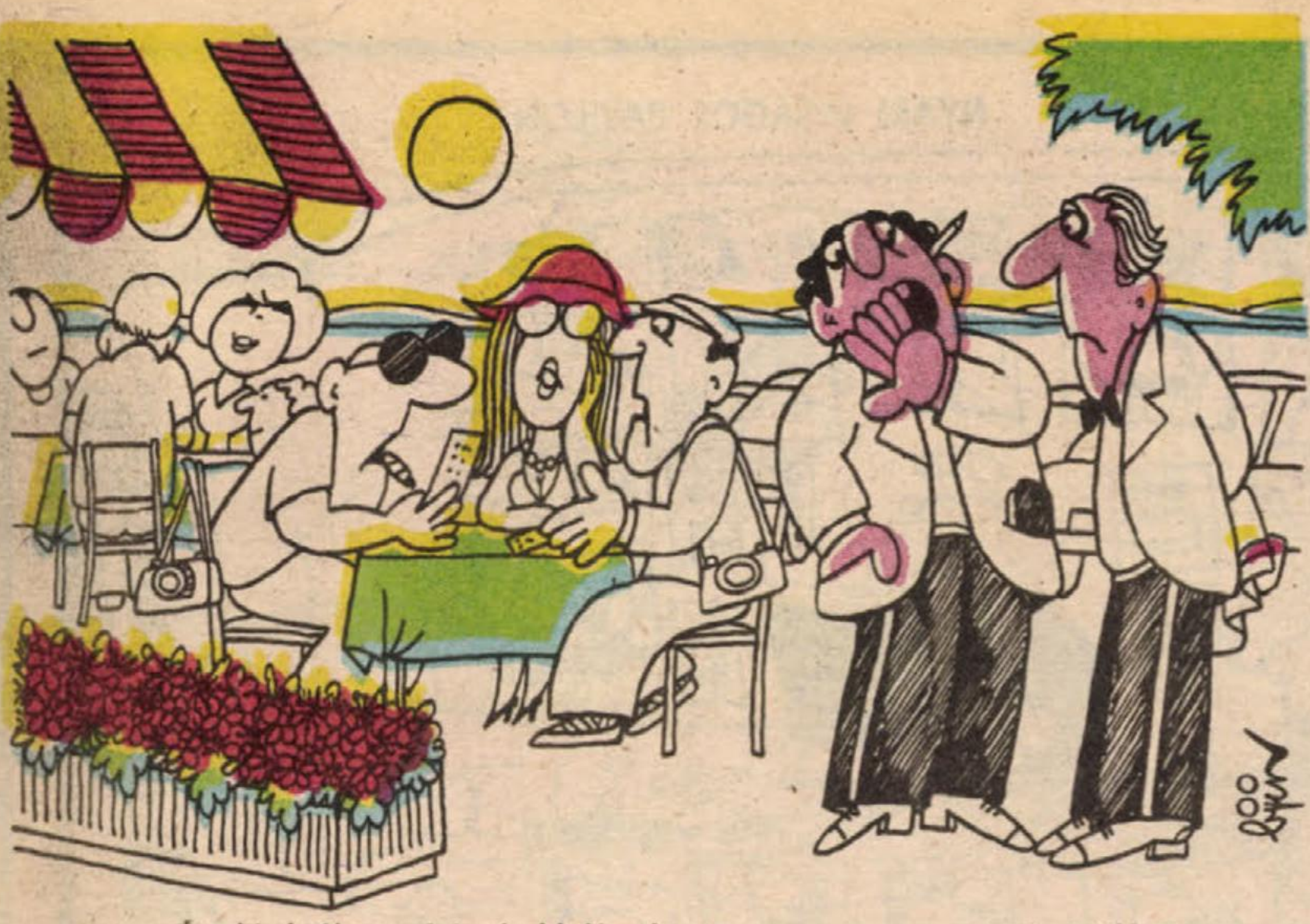

– Én kizárólag elvi okokból vágom meg a nyugati turistákat.

BALATONI HÉTVÉGE

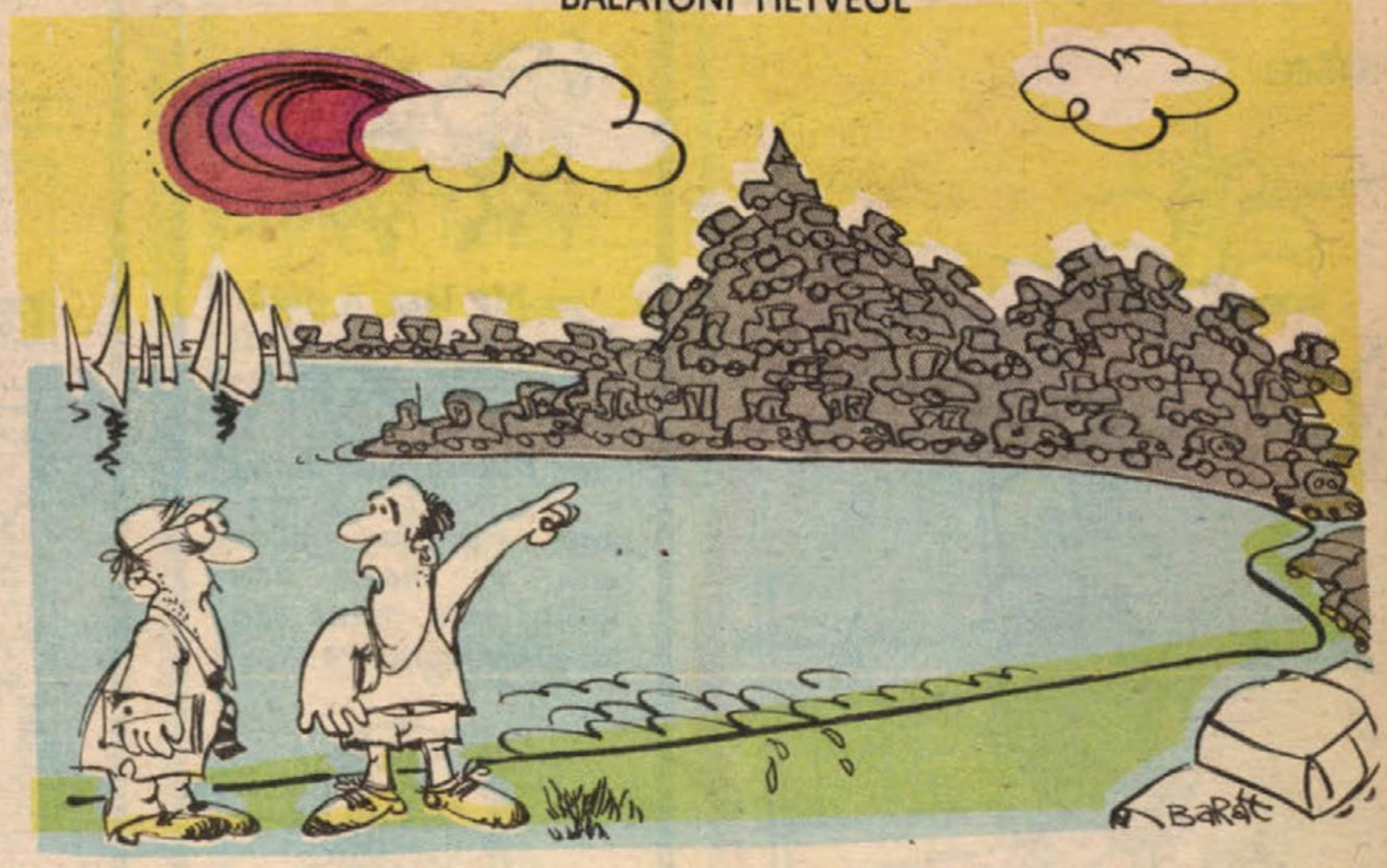

– Ott, az autókupac alatt van Tihany.

A NAGY DUGÓ

A nyári turistaforgalom csúcsnapjait éli Európa. Az E—99-es számú autóút az Égei-tenger partján fekvő görög Oneász városkától a Tirrén-tenger menti olasz Quantacostáig megtelt gépkocsival, a lökhárítók egymást érik.

Lapunk munkatársa Uno Discovolante úrral, az Eurostrada igazgatójával helikopteren járta végig az útvonalat.

— Aggodalomra nincs ok — mondta a szakember. — Az E—99-es út hossza Oneásztól Quantacostáig pontosan 2824 kilométer. Ezen a távolságon pillanatnyilag 706 000 gépkocsi foglal helyet kelet—nyugati és ugyanannyi nyugat—keleti irányban. Egy gépkocsi átlagos hosszát négy méternek számítva kiderül, hogy...

— ... hogy a kocsik meg sem tudnak mozdulni — kiáltott lapunk munkatársa. — Egyhelyben állnak.

— Szó sincs róla — mondta Discovolante úr. — Az csak a látszat. Mert, ha meggondolja, hogy a földgolyóval együtt minden autó másodpercenként 29 km-es sebességgel száguld az űrben, beláthatja, hogy jó munkát végeztünk. Gondolkozzunk dialektikusan, kérem. Szemléljük a mozdulatlanságot is mozgásában.

A magasból vésztjóslónak tűnt a végtelen, egyhelyben álló kocsisor.

— Nem olyan veszélyes — mondta az igazgató. — Mire jó az az örökös rohanás? Így is mindenki megtalálhatja a szórakozását. Egy müncheni rendszámú Mercedes például világháborús indulókat kezdett énekelni várakozás közben, de őt csakhamar...

— ... felpofozták!

— Arra sajnos nem volt mód. Ha bárki kiszáll a kocsijából, elveszett ember. Hanem a mögötte várakozó Wartburg kinyitotta a tetejét és egy Globus feliratú májkonzervet vágott a Mercedes fejéhez.

— Jesszuskám! — kiáltott lapunk munkatársa. — Tehát magyarok is vesztegelnek a dugóban!

— Természetesen. Internacionális dugó. Jelszavunk: kutya ugat, karaván marad. Óhajtja felkeresni néhány honfitársát?

Lapunk munkatársa óhajtotta. A CQ 83-47 forgalmi rendszámú Trabant egy osztrák meddőhányó szomszédságában álldogált és pamutgombolyaggal játszadozó macskákat hímzett a volán mellett.

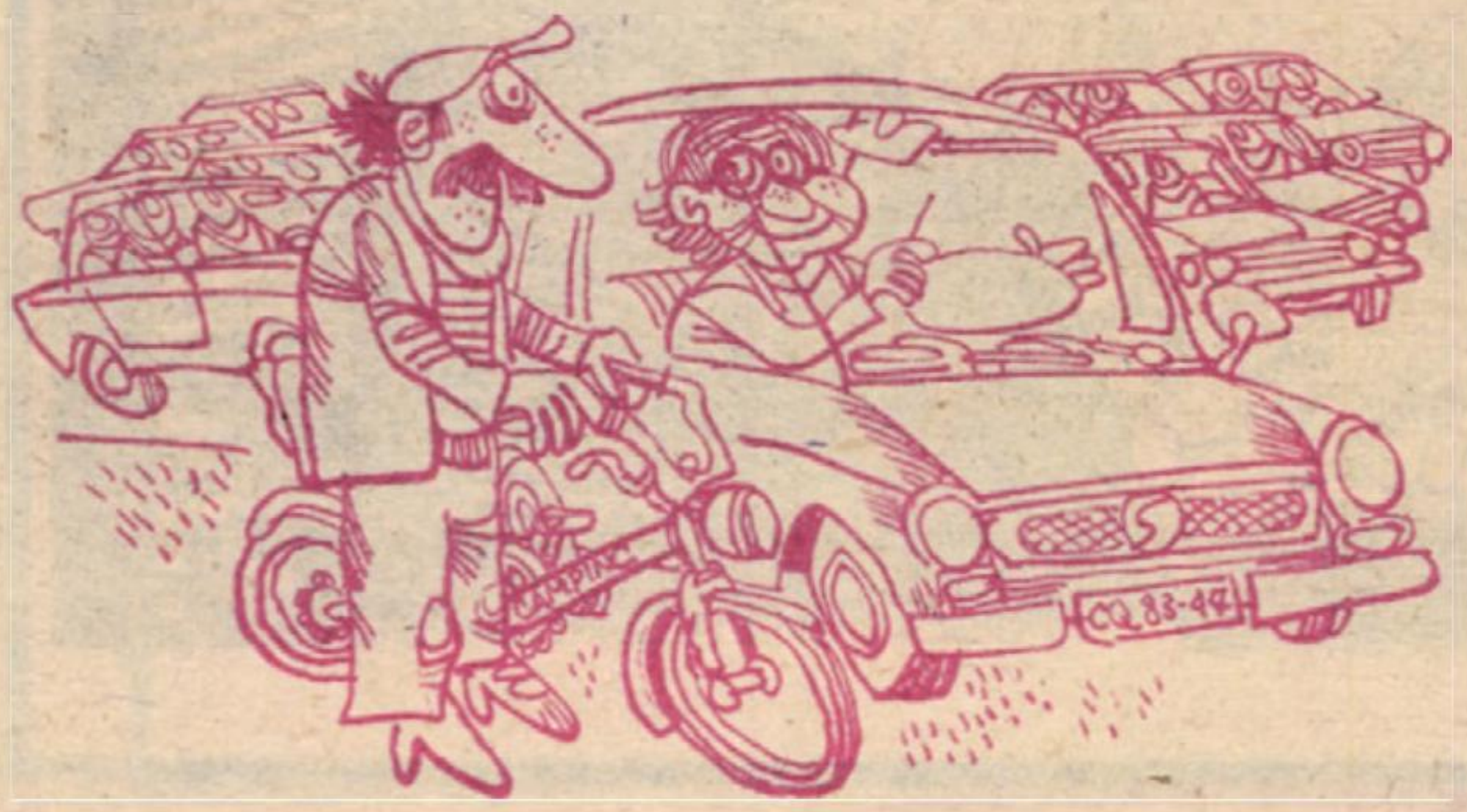

— A sógorom minden hétfőn érte jön biciklin, viszi a FIKOSZ-ba. Havi tíz rongyért nekem teljesen nyolc, hol üldögélek.

Az IW 13-27 rendszámú Audi — civilben jónevű filmrendezőnk — egy svájci sajtüzem tövében vesztegelt.

— Hagyjon békén — förmedt lapunk munkatársára. — Nem látja, hogy gondolkozom?

— És jutott már eszébe valami?

— Nézze, apuskám, ne maceráljon. Még csak harmadik hete álldogálok itt. Ha magának sürgős, menjen Hitchcockhoz.

Az UÜ 36-53-as Zaporozsec már Quantacostában álldogált és egy üres kólásüveget forgatva sírdogált magában.

— Képzelje, égve felejtettem a bojlert a fürdőszobában. Második hónapja rotyog a forróvíz. Egy vagyonba fog kerülni. Hogyan üzenhetnék, hogy kapcsolják ki?

— Miért nem próbálkozik palackpostával? Az üzenetet elrejti a kólásflaskába, aztán bedobja a tengerbe...

— És akkor lőttek az üvegbetétemnek... Idehallgasson, tudja kinek adjon maga tippeket?

— Láthatja, kérem — mondta befejezésül Discovolante úr lapunk munkatársának. — A dugó fegyelme példás. Legfeljebb néhány angollal nem bírunk. Ezek az emberek puszta hagyománytiszteletből ragaszkodnak a bal oldali forgalomhoz. Hát akkor ők majd hátramenetben szelhetik át Európát, ha egyszer megmozdul a dugó.

— És az mikorra várható?

— Csak egy kis türelmet kérünk. Tervünk kész. Hamarosan elkezdjük a tenger alatti alagút építését. Óriási vállalkozás lesz. Innen indul, megkerüli Korzikát, Szardíniát, Szicíliát és Kréta mellett befordul az Égei-tengerbe. 2015-re el is készül.

— És akkor?

— Nagyon egyszerű. Az első autós itt Quantacostánál behajt az alagútba, 4560 tengeri mérföldet utazik a tenger alatt, aztán Oneásznál megint beáll a sor végére.

Peterdi Pál

ZSÚFOLT KÓRHÁZ

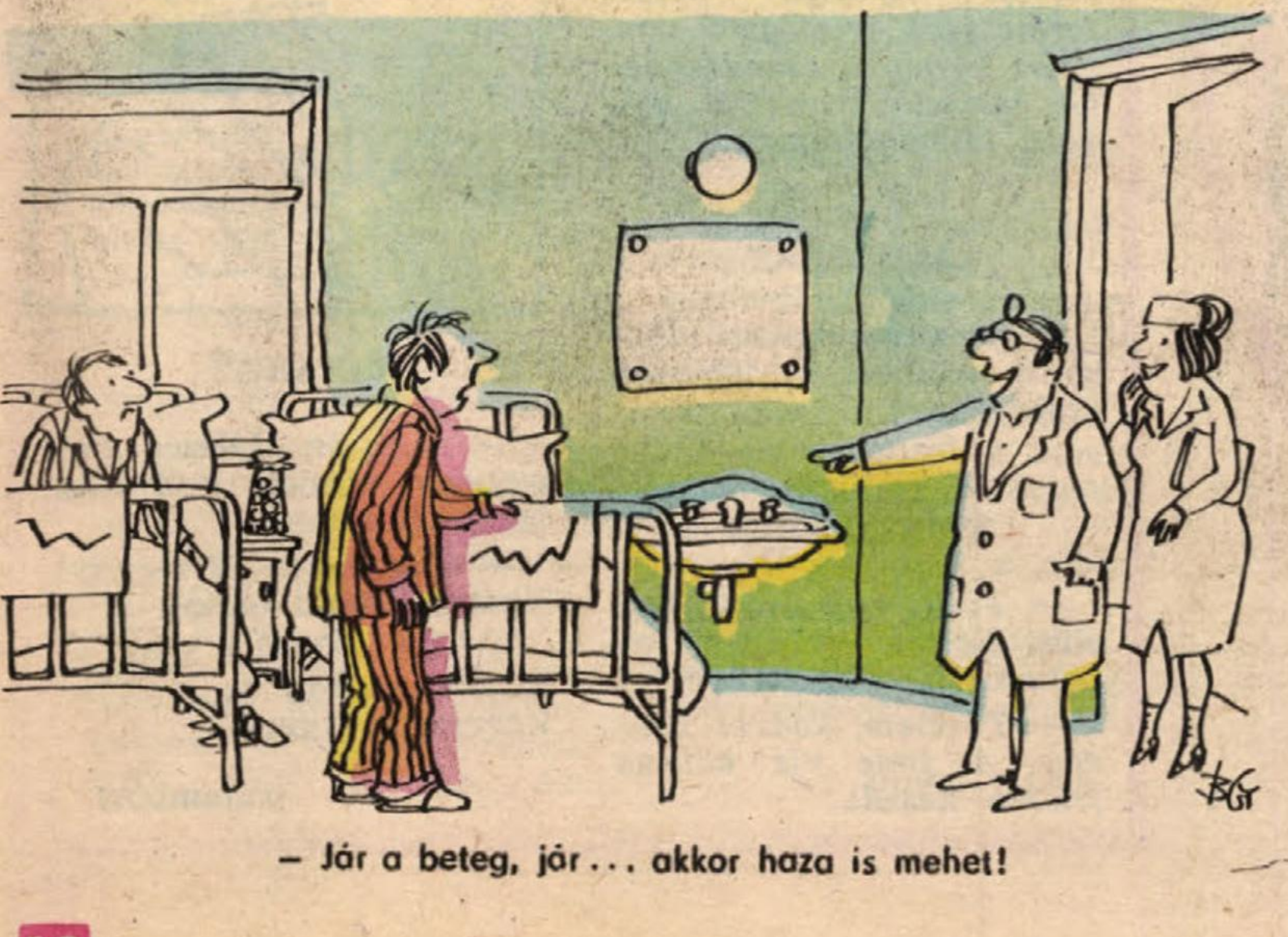

– Jár a beteg, jár... akkor haza is mehet!

FALVÉDŐ

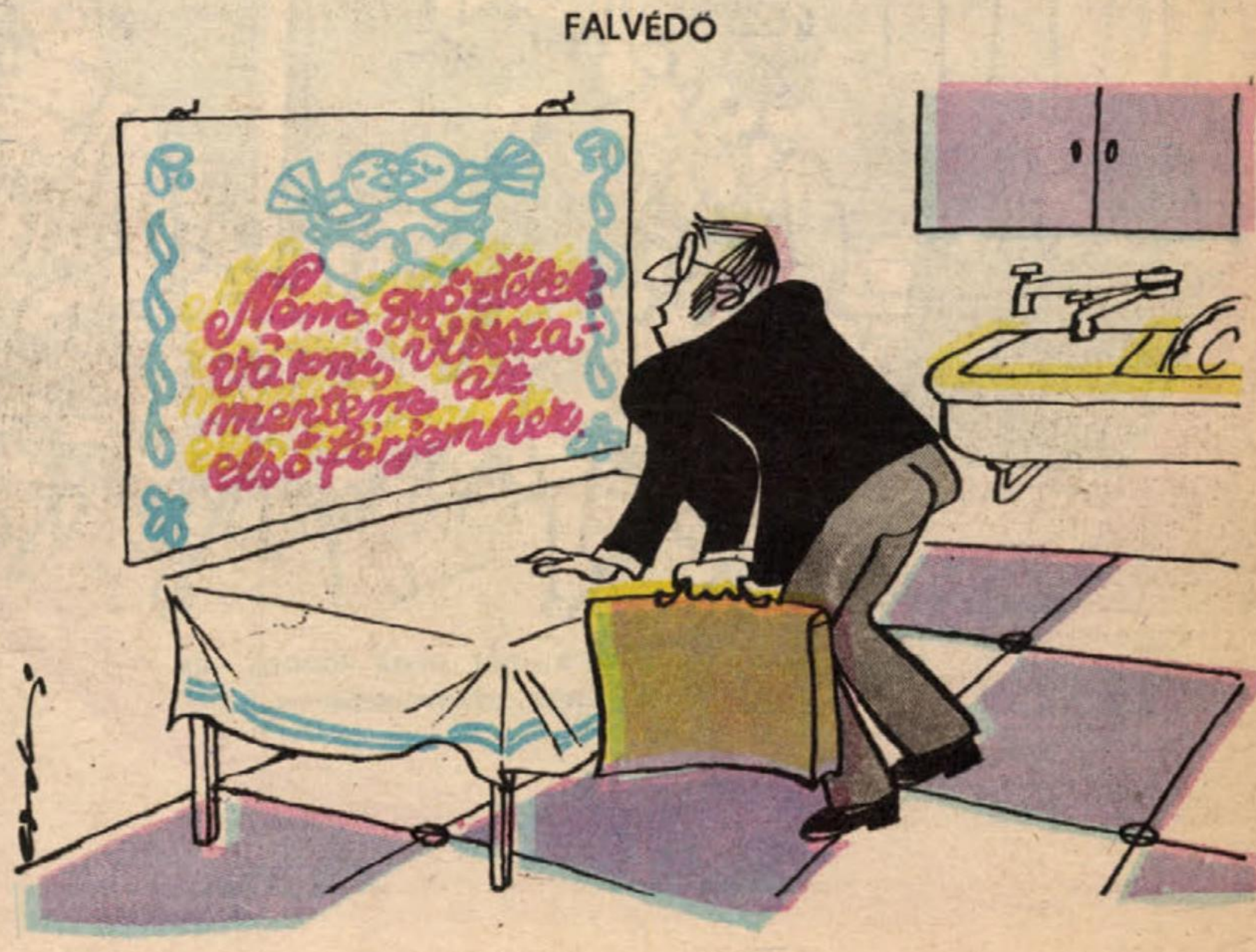
Nem győztelek várni, visszamentem az első férjemhez.

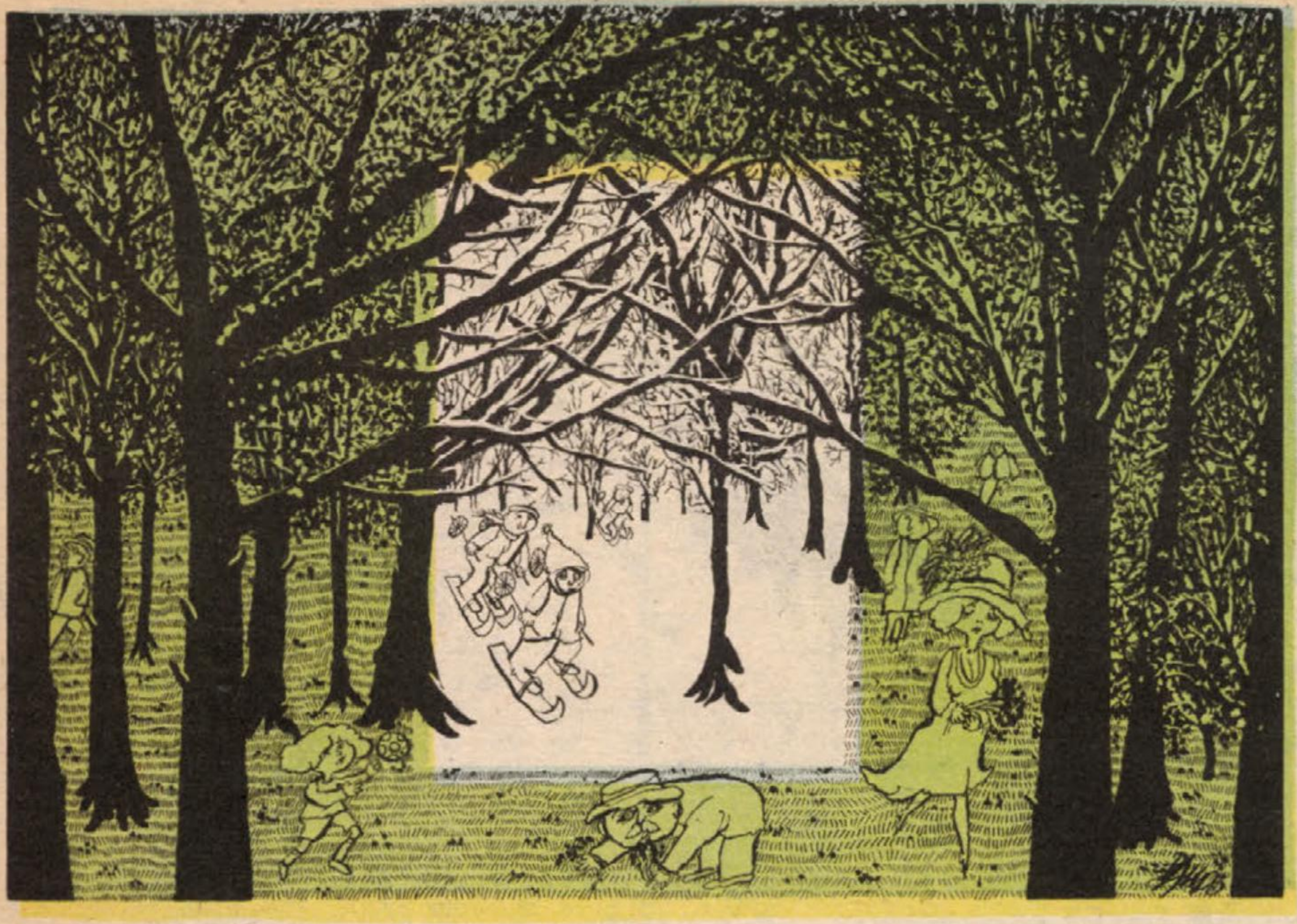

mirelit

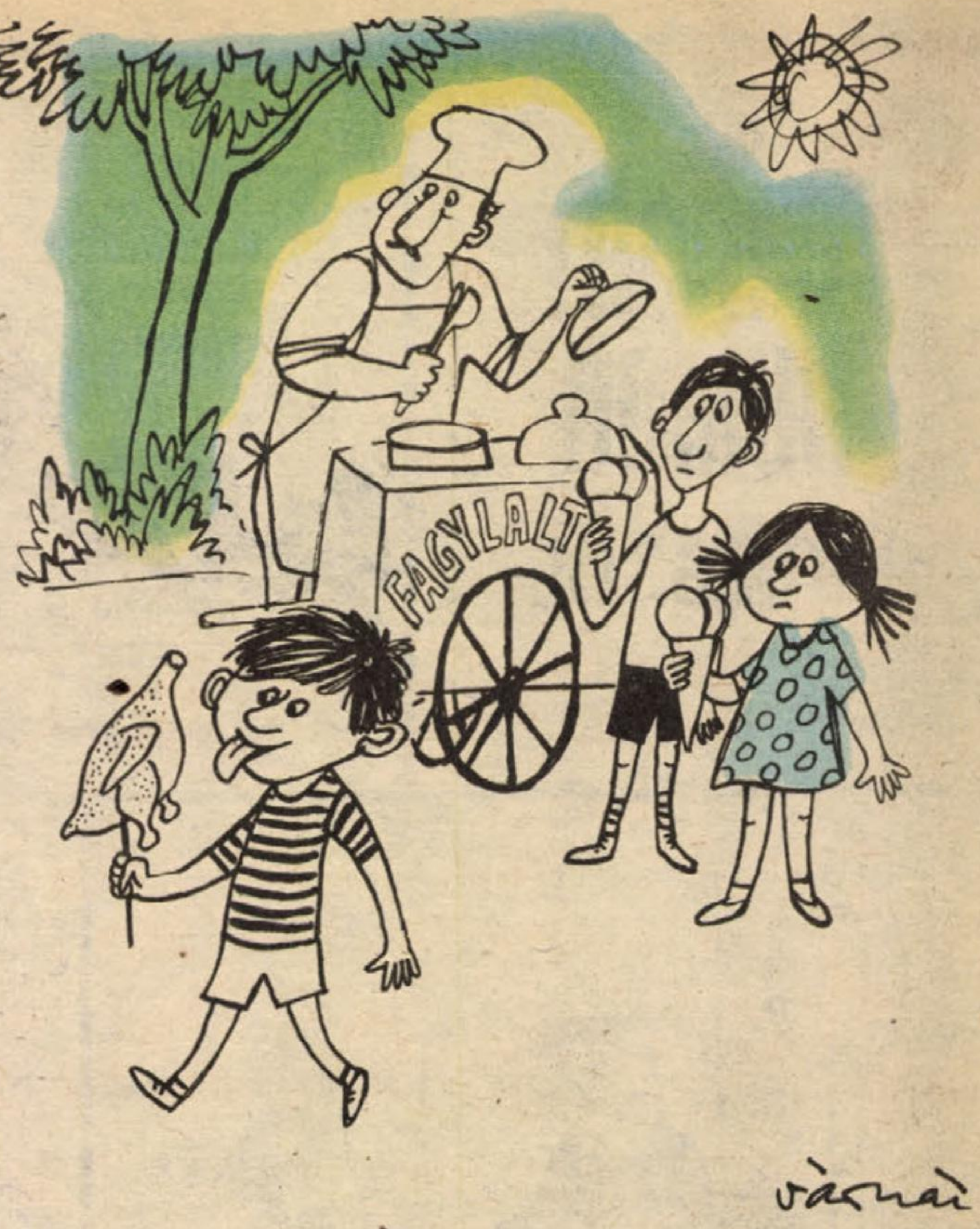

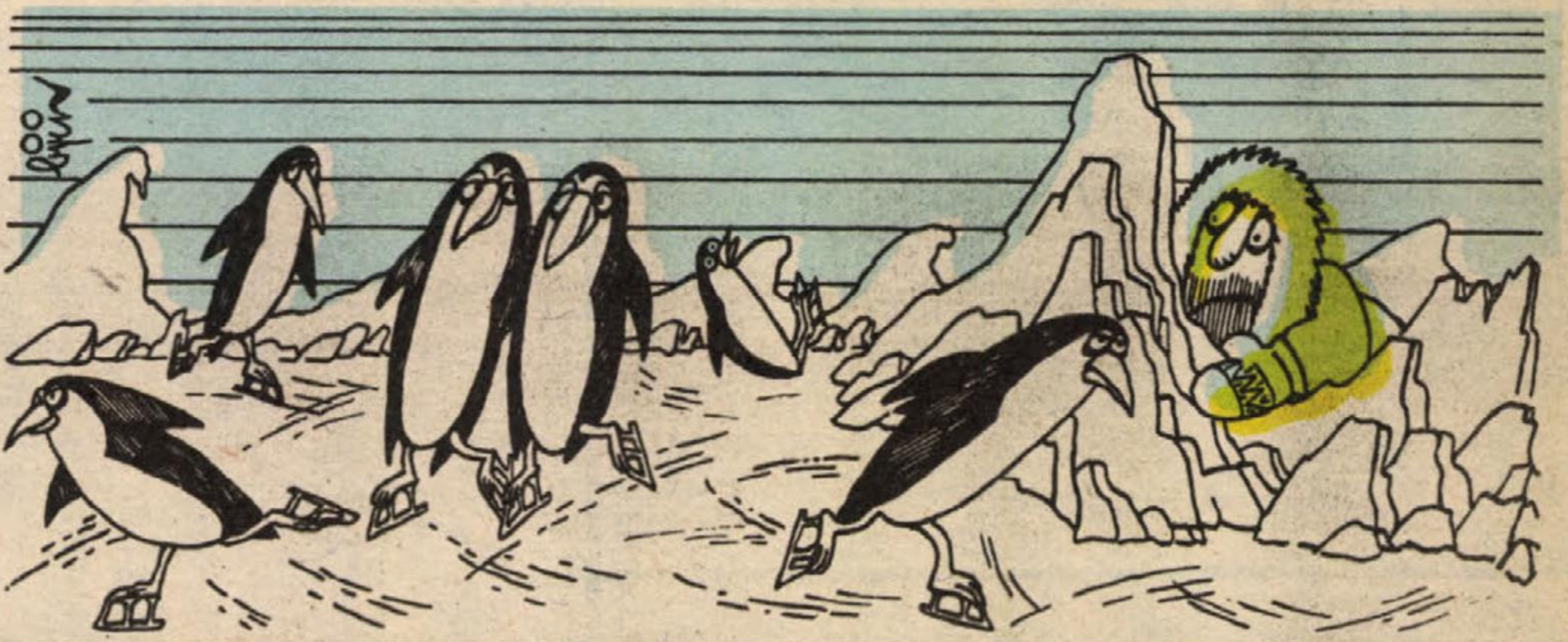

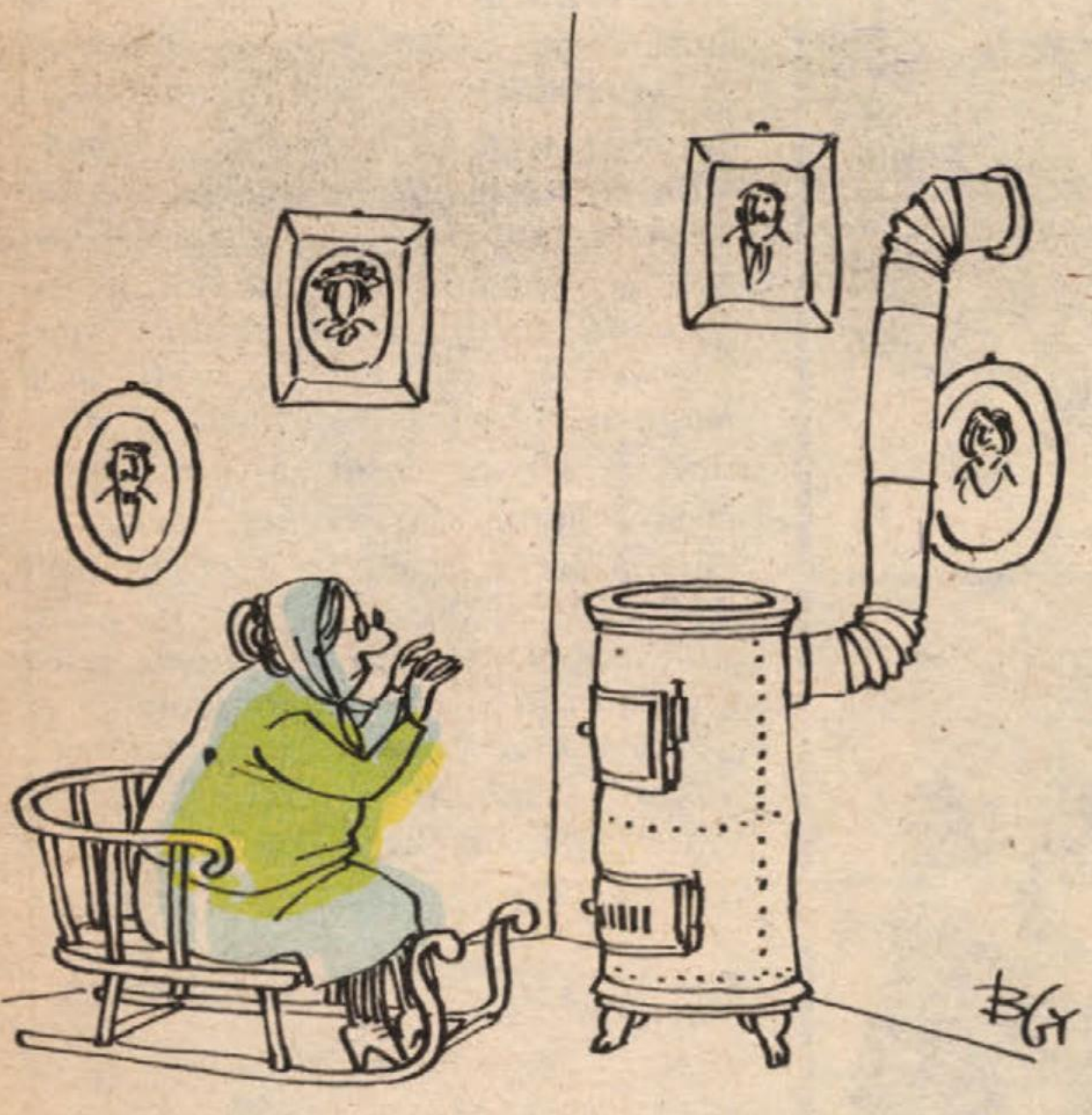

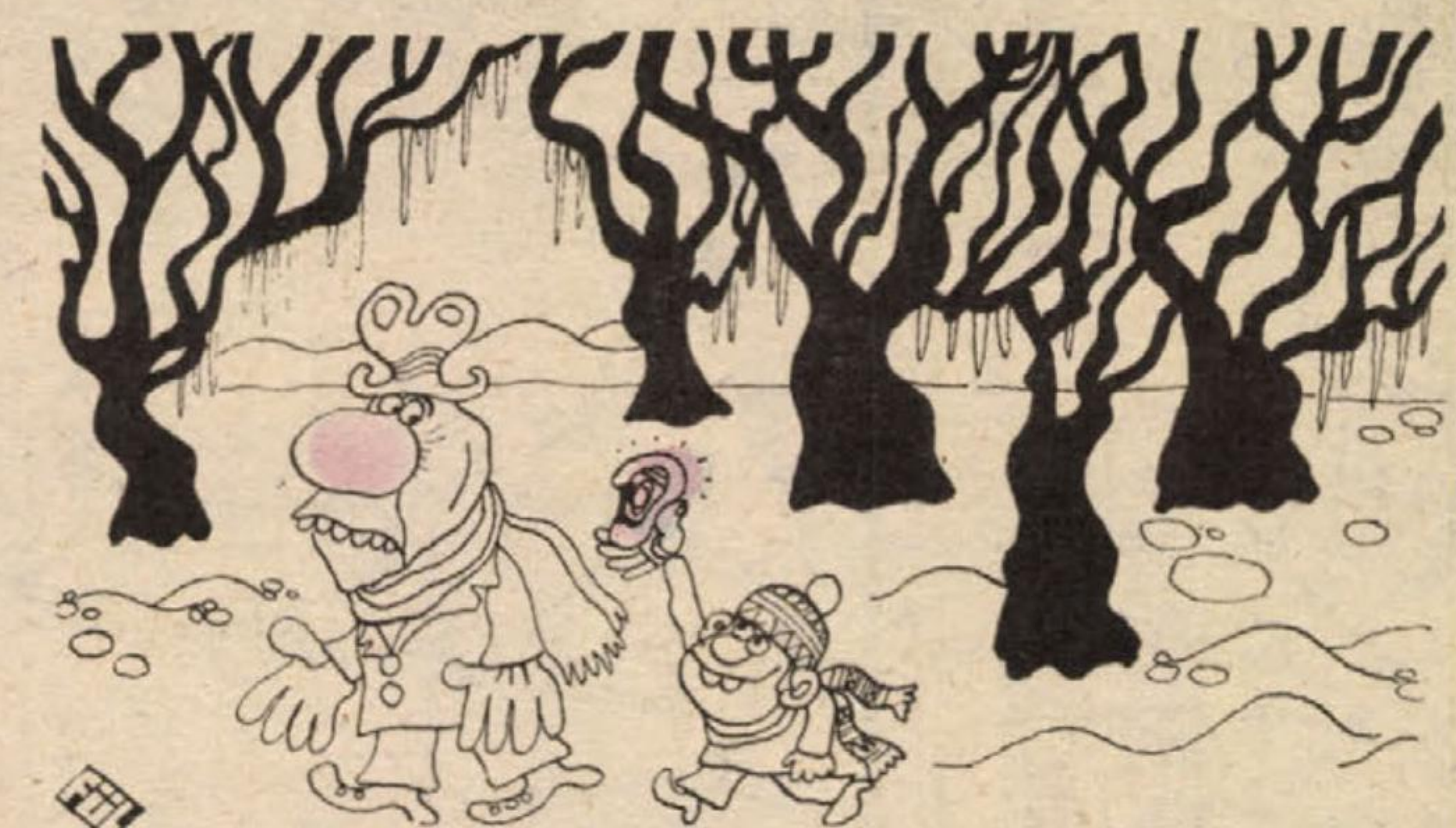

DALLOS
VASVÁRI
BRENNER
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
HEGEDÜS
LEHOCZKI

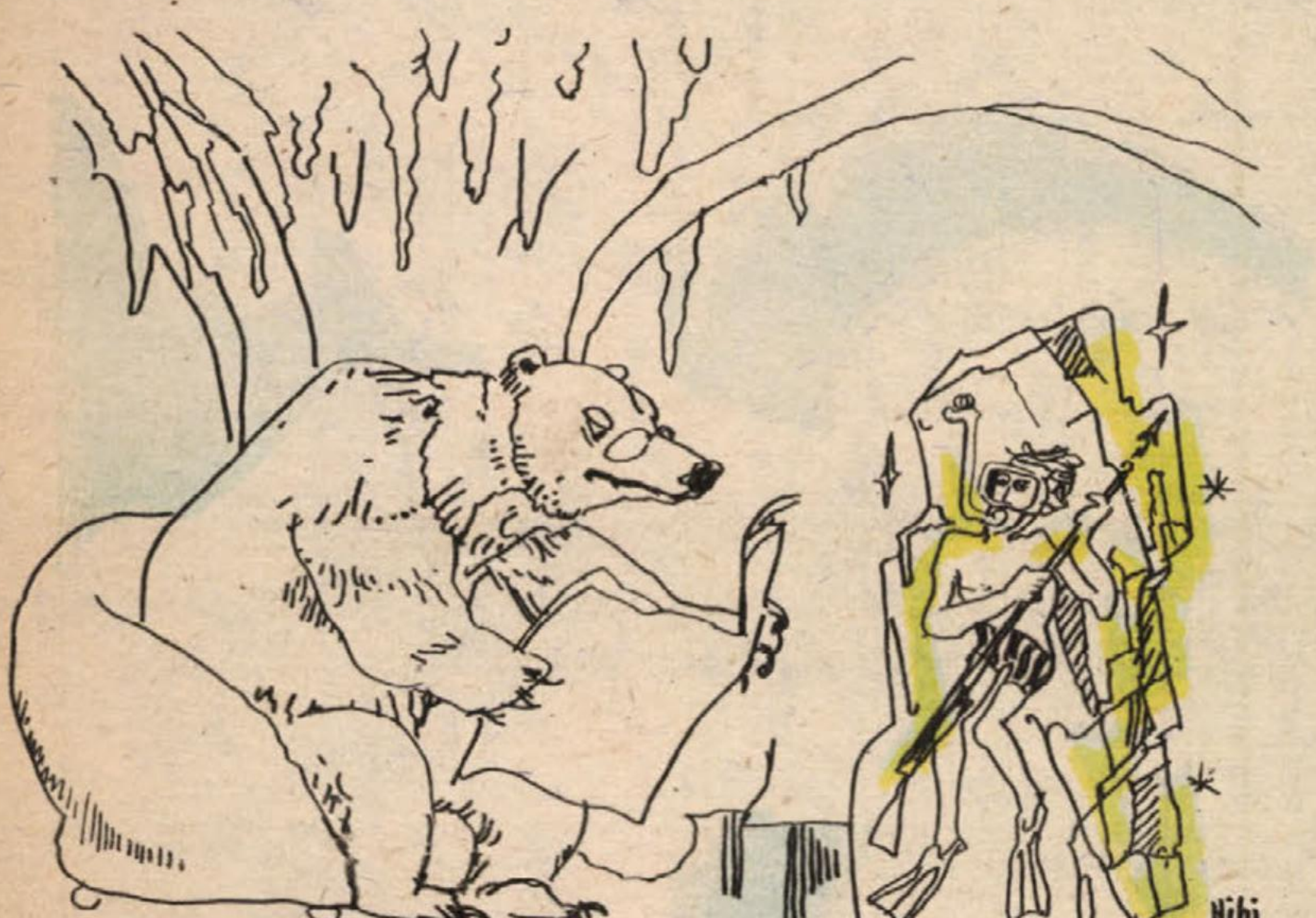

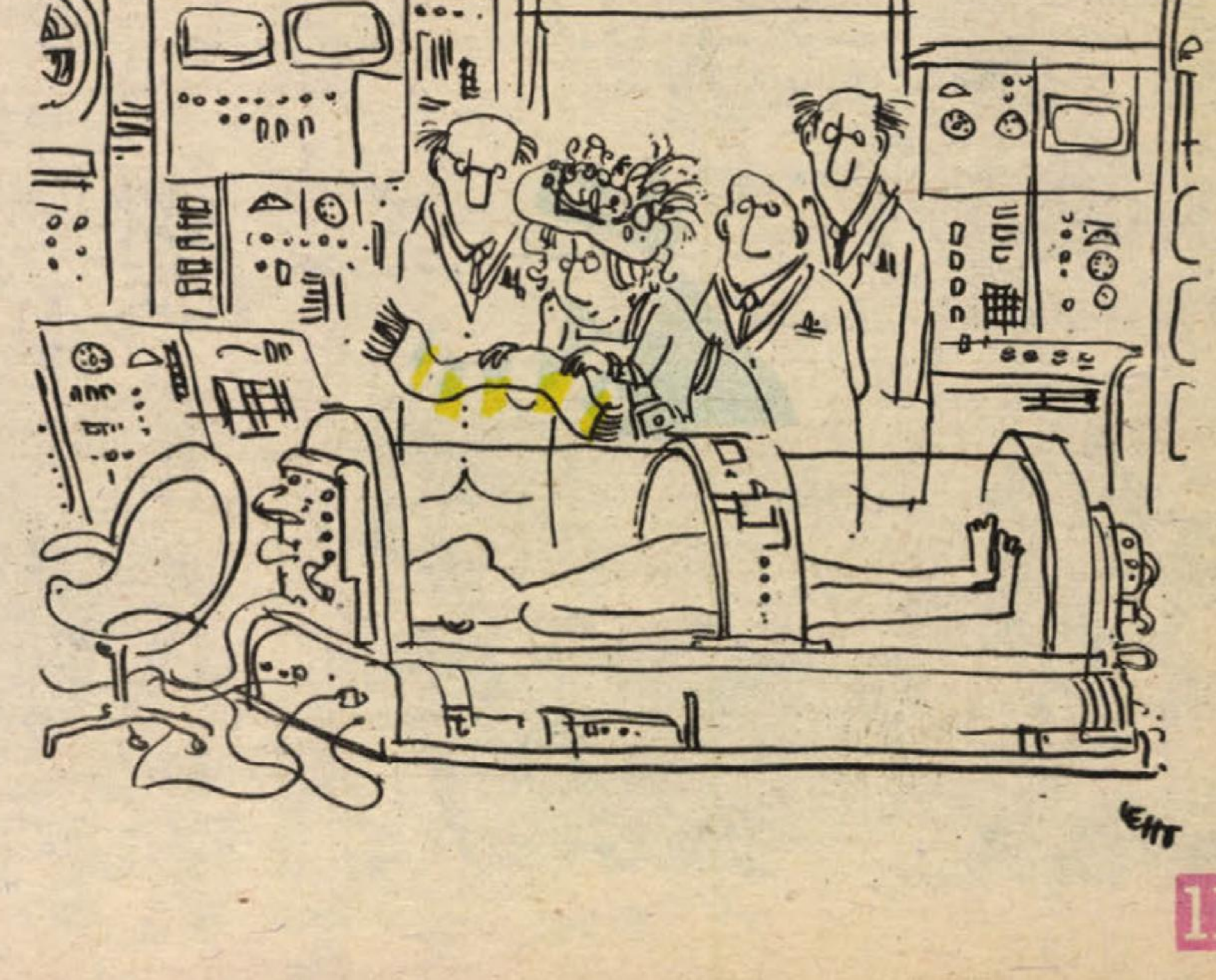

IMPORT HUMOR

PÁRIZSBÓL

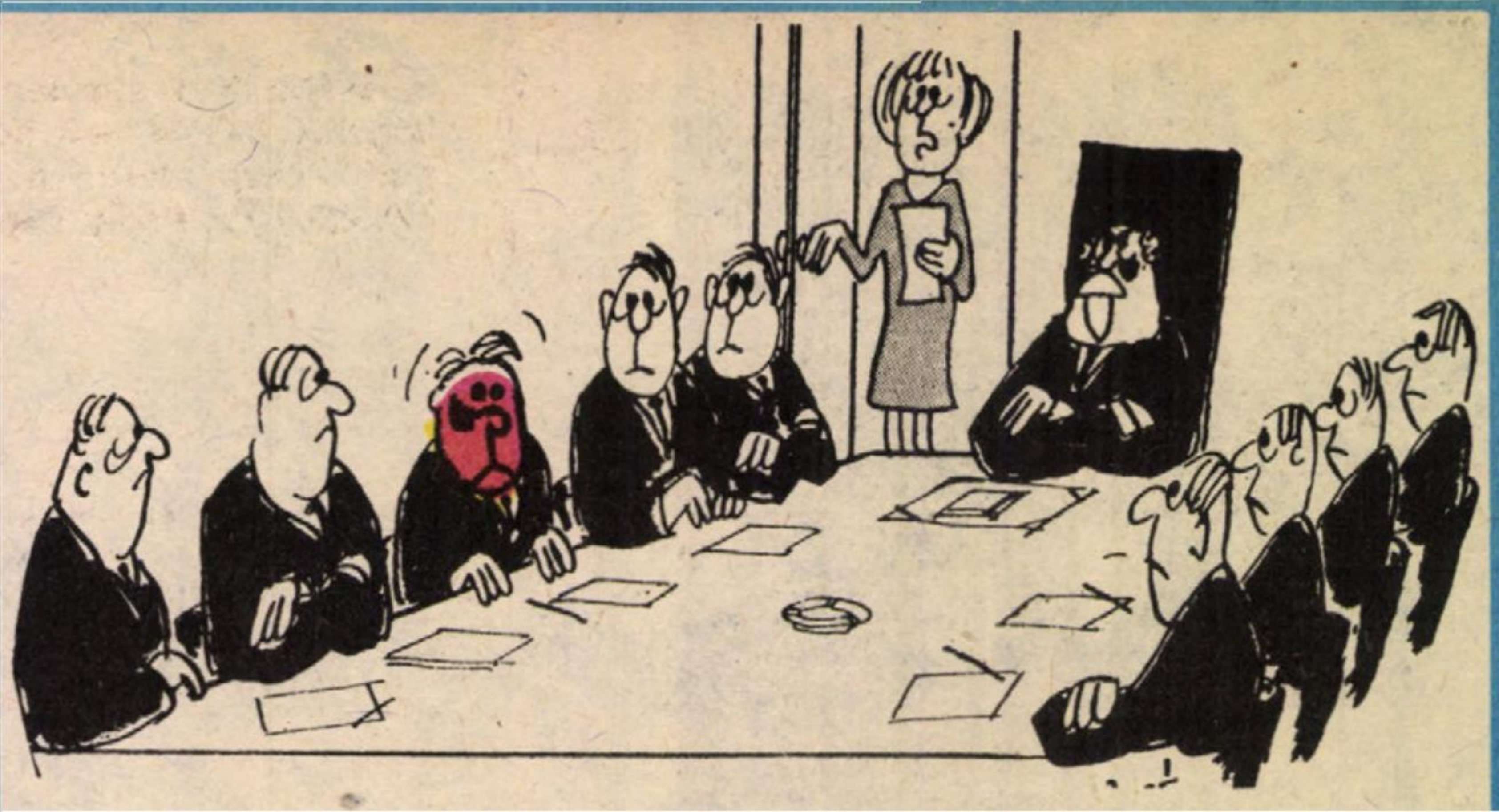

– Dupontné telefonált. Keri, hogy a férje hozzon fél kiló fehér kenyeret : . .

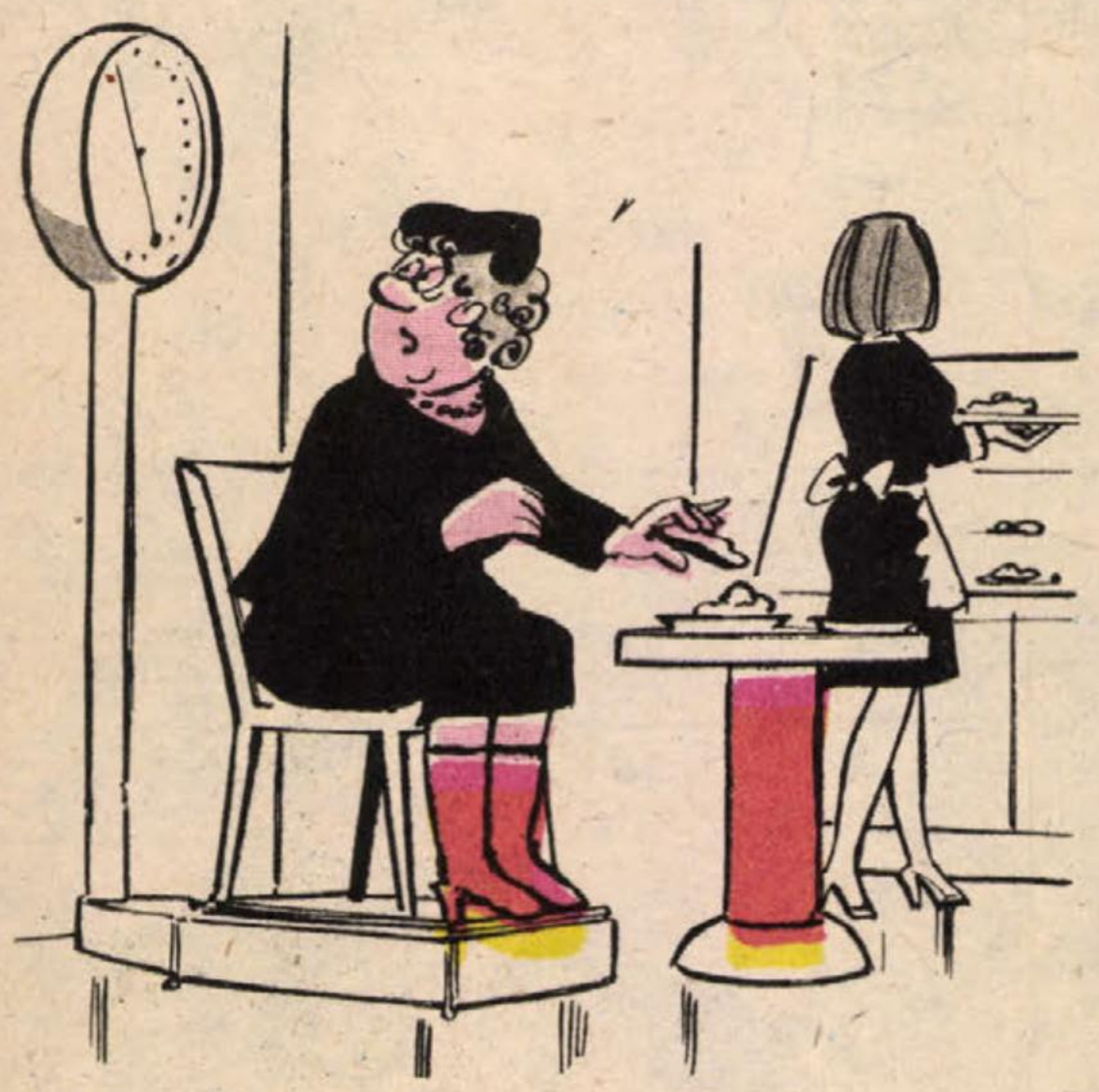

– Még ezt megehetem!

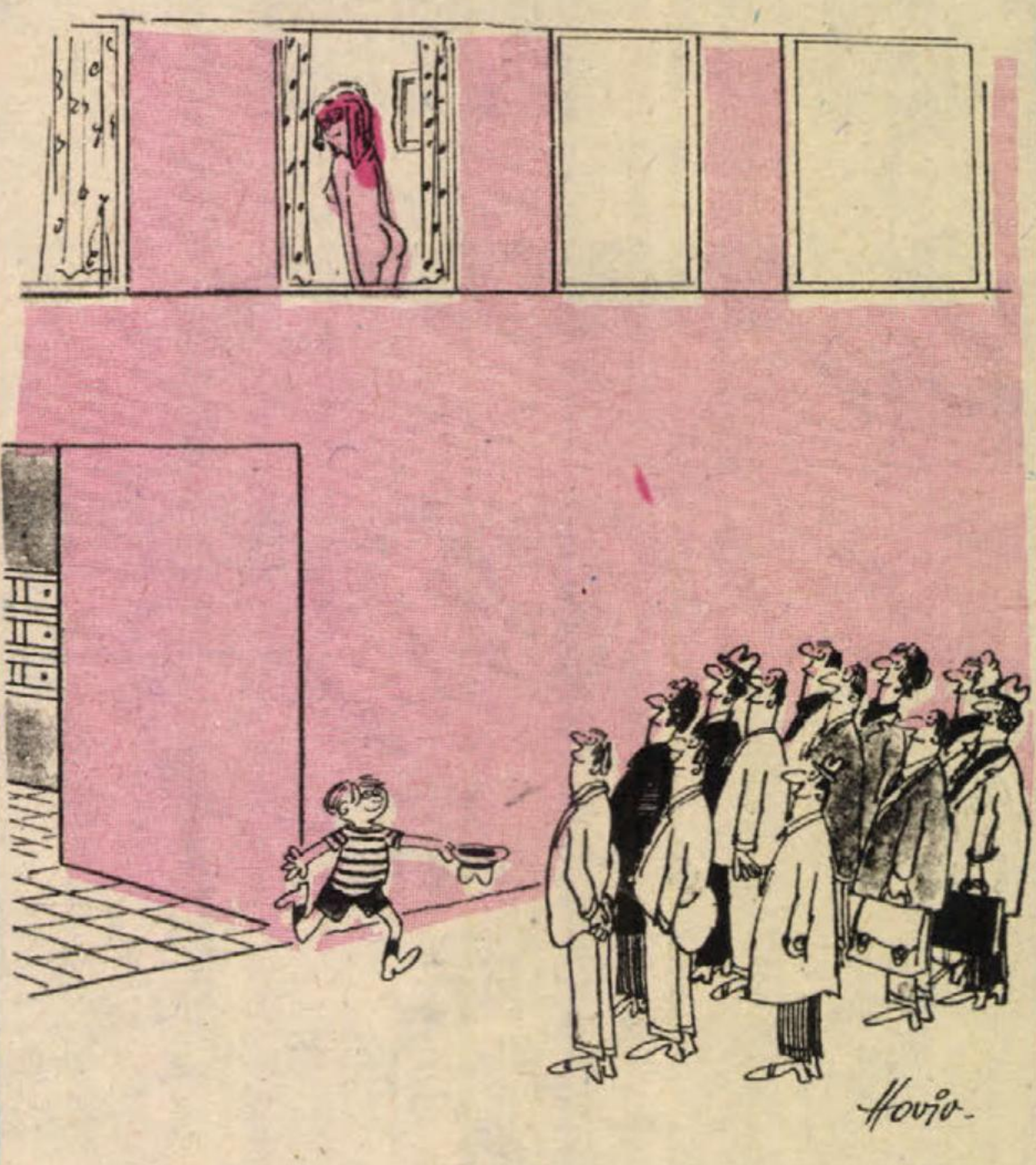

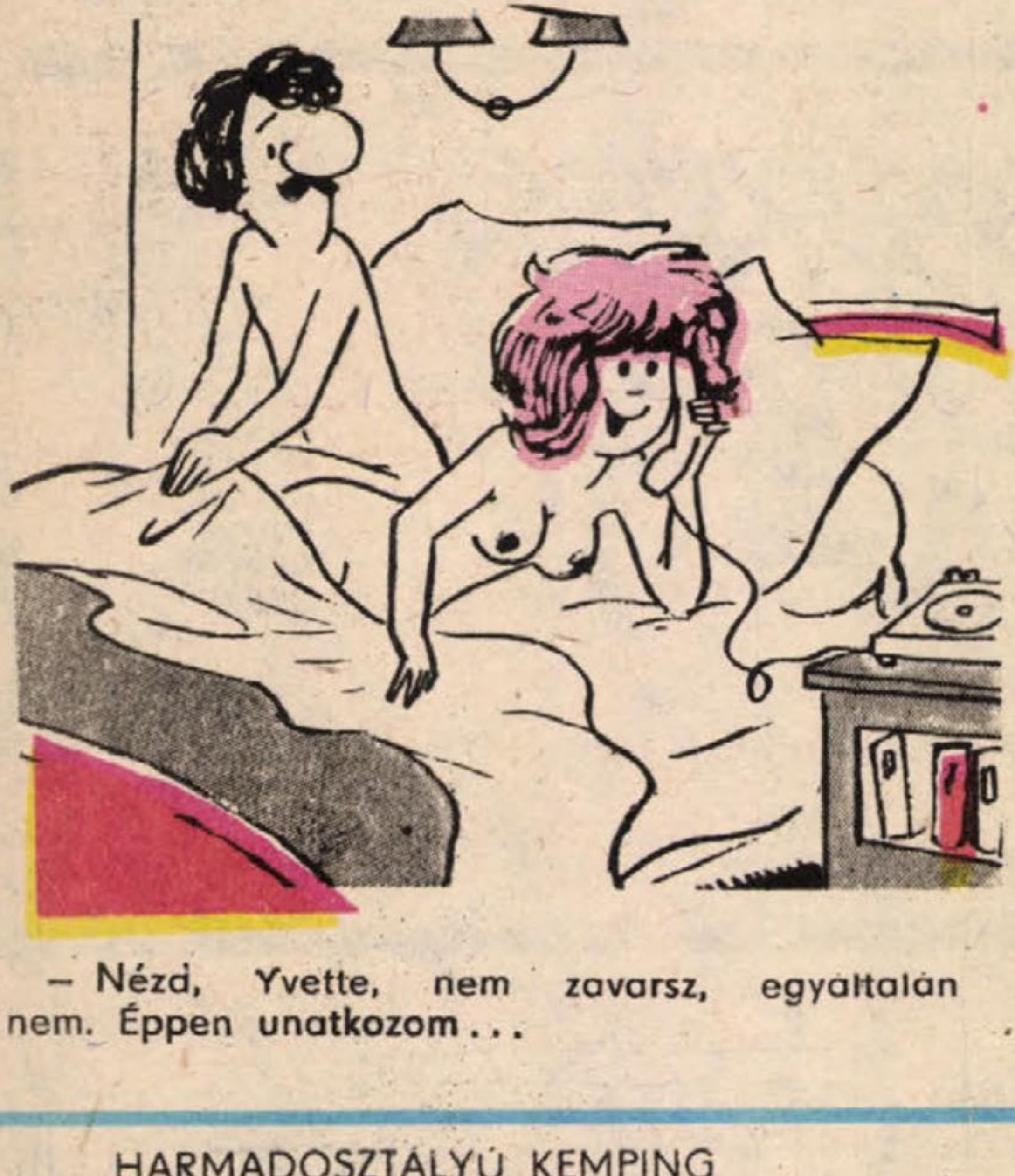

– Nézd, Yvette, nem zavarsz, egyáltalán nem. Éppen unatkozom...

ROSSZMÁJÚSÁG

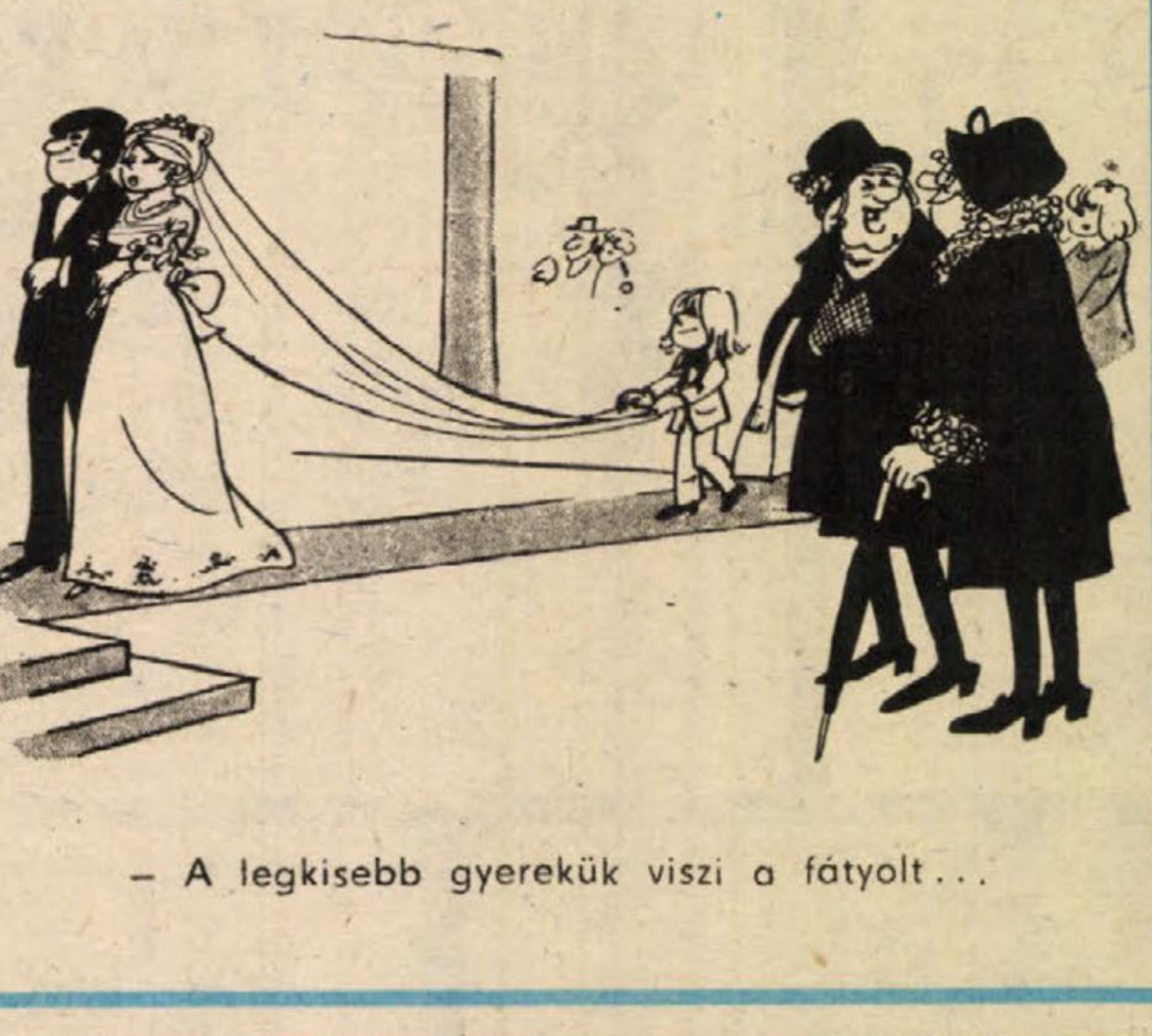

– A legkisebb gyerekük viszi a fátyolt...

Aszongyák

hogy Proxmire amerikai szenátor „aranygyapjú-díjjal” jutalmazza minden hónapban a kormánypénzek legostobább és legpazarlóbb elköltését.

Nagy fába vágta a fejszéjét ez a jó humorú szenátor, hiszen hallatlanul nehéz dolog lehet minden hónapban a rengeteg — talán több százezer — esélyes közül a díjra legméltóbbat kiválasztani, mert a legostobább közpénzpazarlásnál is — ez nyelvtanilag hihetetlen, de így van — akad (de menynyi) még ostobább közpénzpazarlás is, itt nincs felső fok, illetve ha van, akkor az az égboltnál is magasabban van, azt földi halandó — még ha szenátor is — meg se láthatja, még a legtökéletesebb teleszkóppal sem, az már nem is aranygyapjú-, hanem legalábbis gyémántgyapjú-díjat érdemelne, annak idején (réges-régen) volt rénusi forint, volt sájn forint, 1753 táján konvenciós forint, később volt pengő forint, most pedig van közforint és magánforint, az átszámítási táblázat elég bonyolult, azt hiszem, egy (ha szabad így neveznem) magánforint az átszámításban több, mint — mondjuk — tízezer közforint, ezt abból gondolom, hogy az emberek — tisztelet a kivételnek — sokkal nagyobb könnyedséggel, hogy úgy mondjam, lezserebbül adnak ki tízezer közforintot, mint egy magánforintot, a magánforintot sokan a fogukhoz verik, a közforintot egyszerűen elverik, azt se nézik meg nagyon, hogy mire, mert a közforint olyan, mint a jó könyv, minél hamarabb ki kell adni, talán égeti a zsebet, vagy valami kellemetlen, viszkető érzést okoz, ezt abból gondolom, hogy elég gyakran kidobják az ablakon.

Ezen talán úgy lehetne segíteni, hogy azokban a helyiségekben, ahol közpénzeket kezelnek, sűrű rácsot kellene szerelni az ablakra.

(gergely)

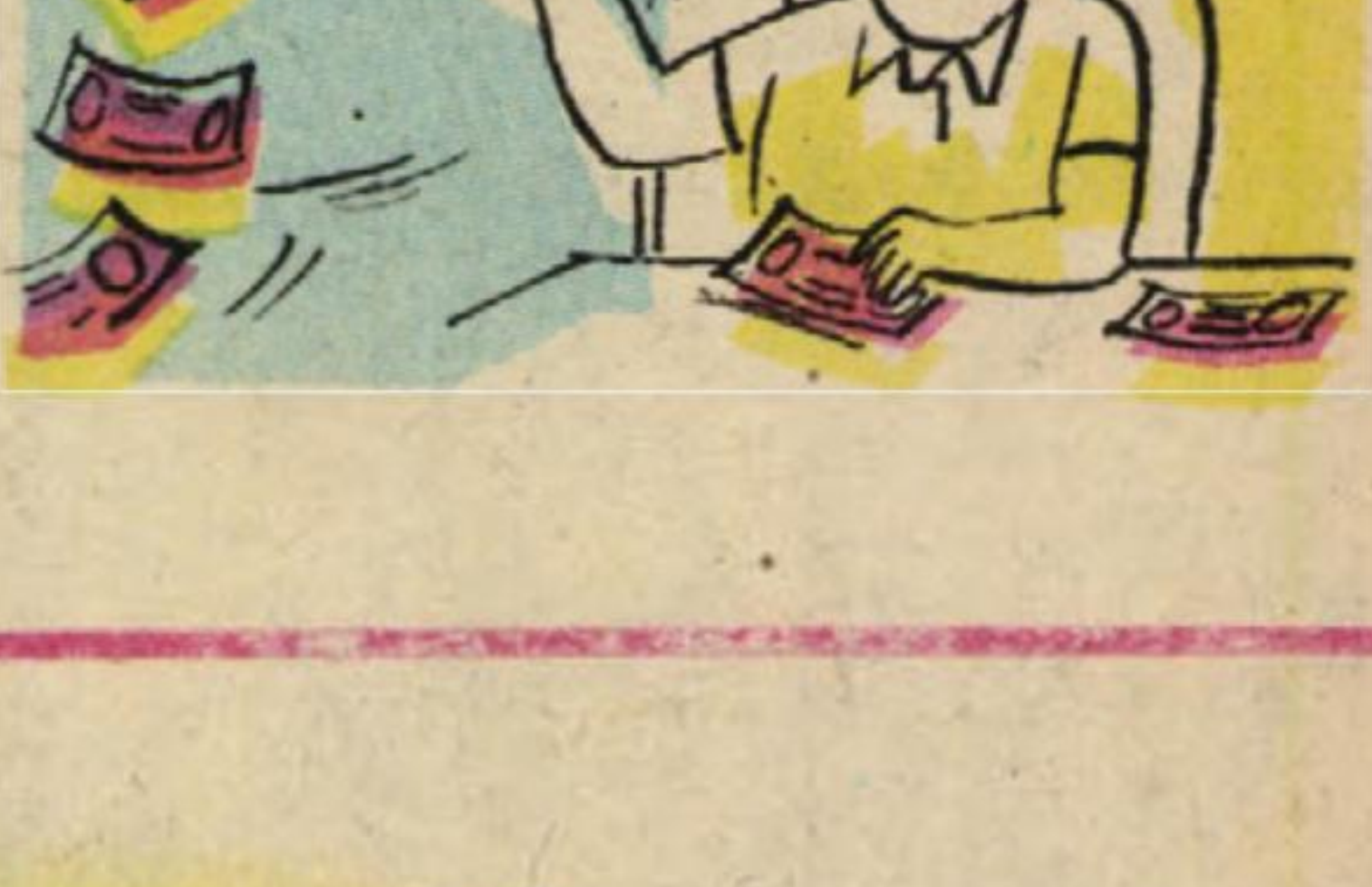

HARMADOSZTÁLYÚ KEMPING

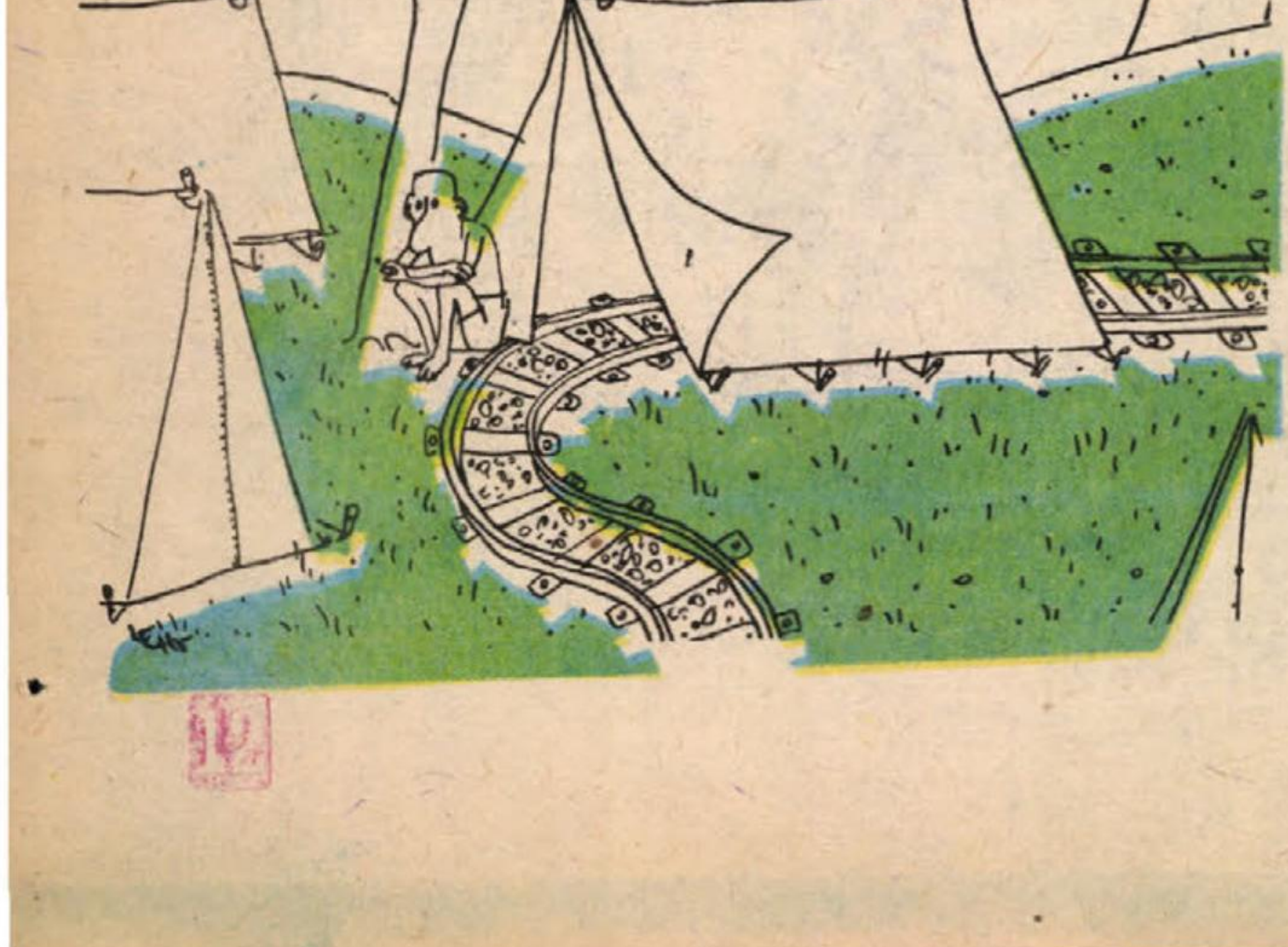

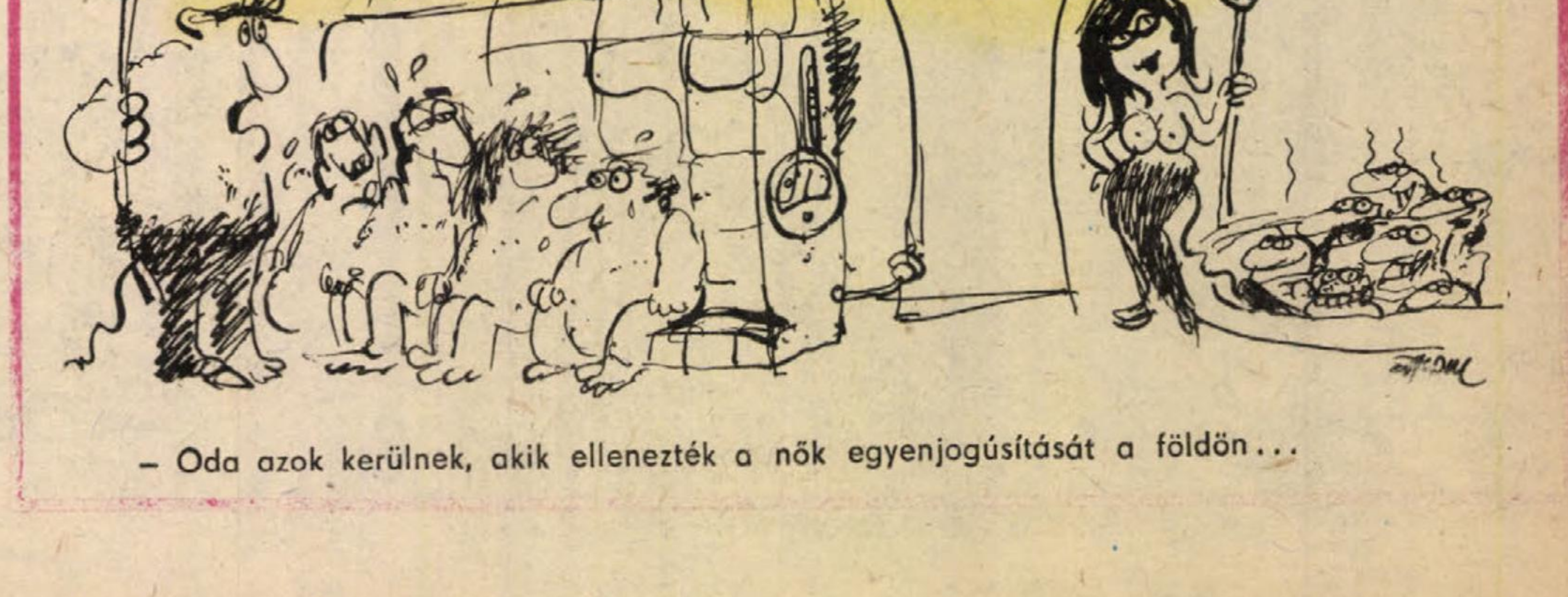

– Oda azok kerülnek, akik ellenezték a nők egyenjogúsítását a földön...

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

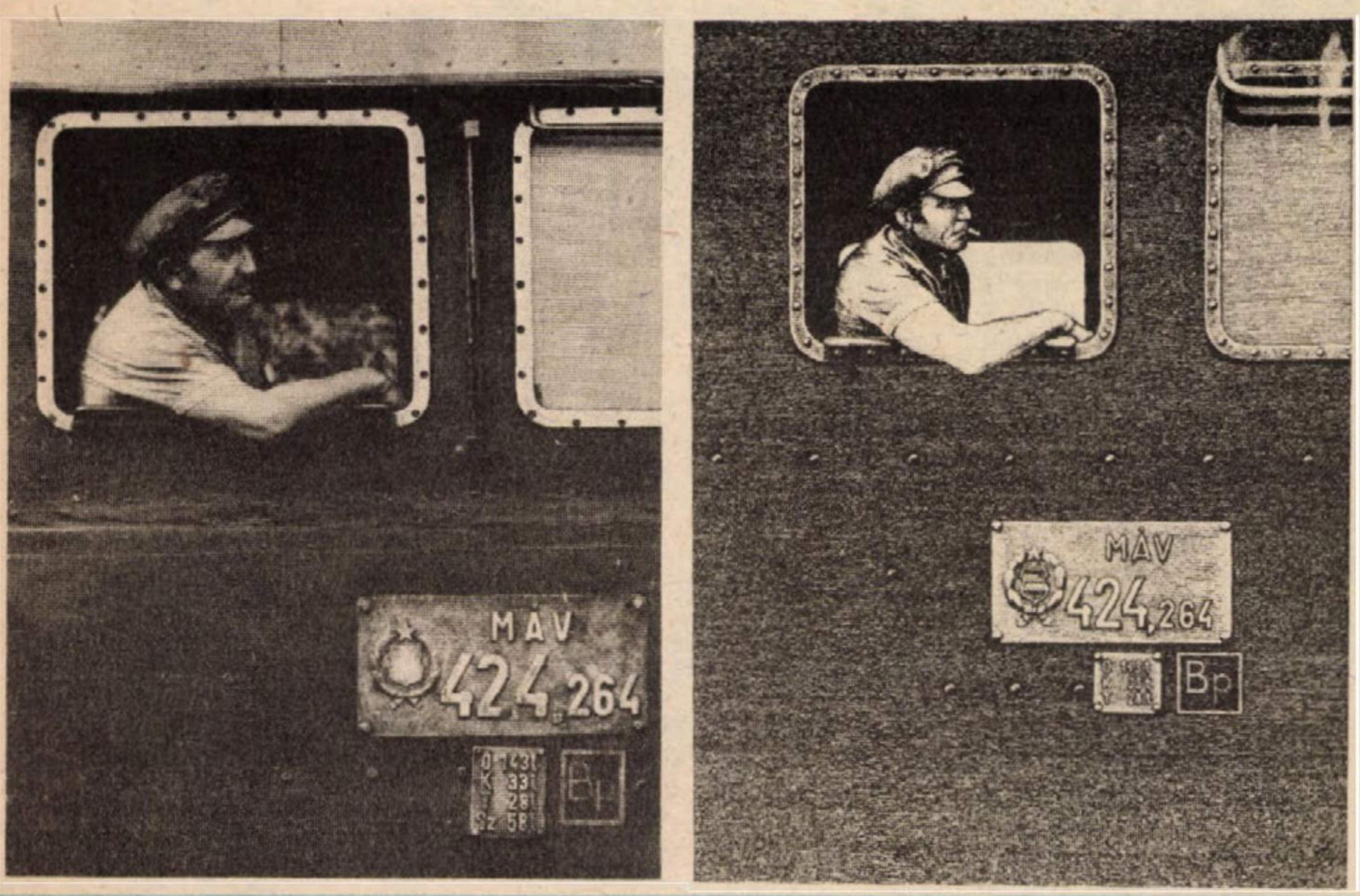

Vannak egészen furcsa dolgok. Az első kép Féner Tamás felvétele a fotóművész önálló kiállításán. A második Kiss Gusztáv grafikája az Élet és Irodalom 23. számában. A képek néha döbbenetesen hasonlítanak egymásra. De most már legalább tudjuk, mi a különbség az élet és a művészet között. Egy kis cigaretta . . . Valódi? Finom?

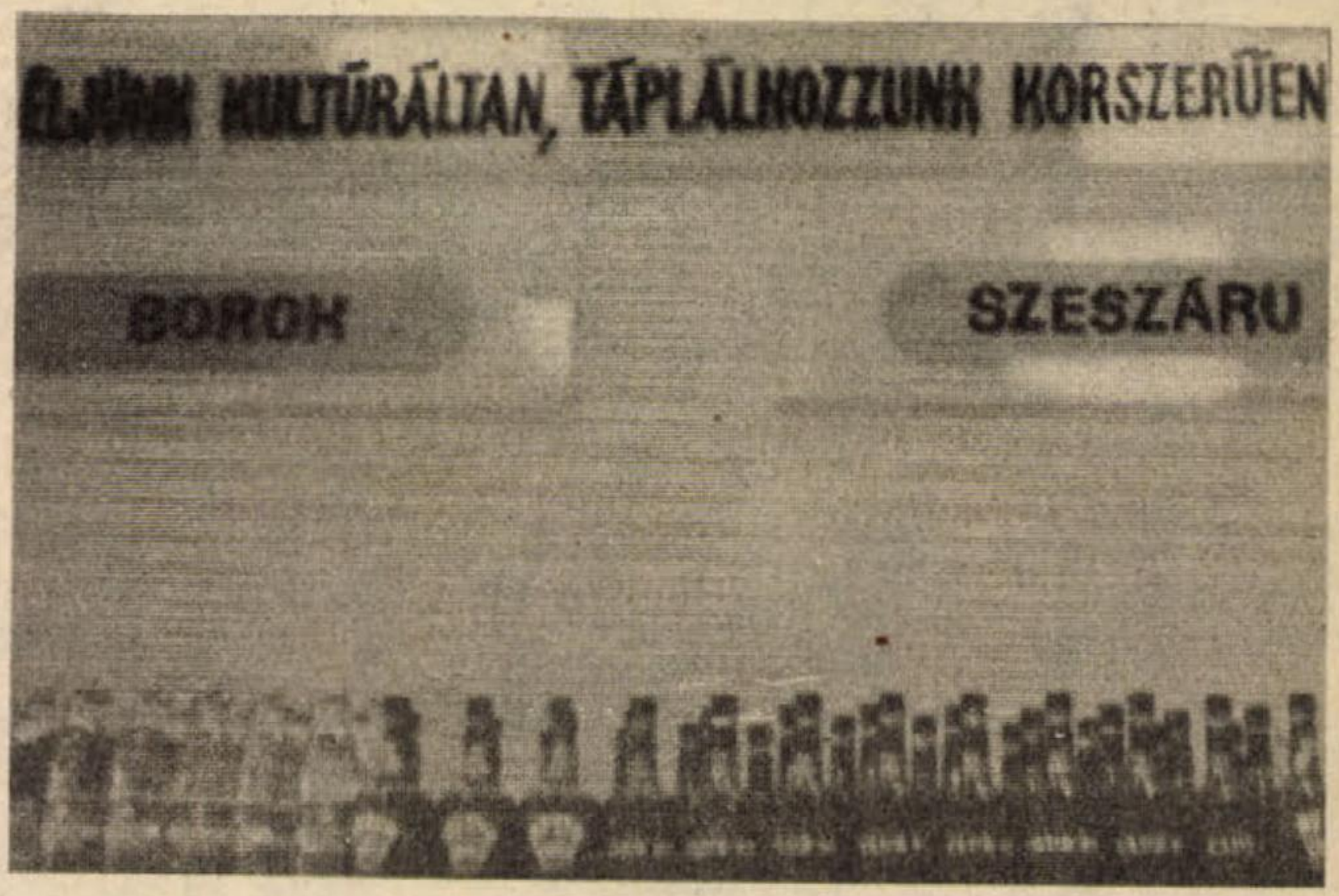

Szóval mégse korszerűen, inkább borszerűen?

(A XX. kerületben fotózta Nagy Béla Péter)

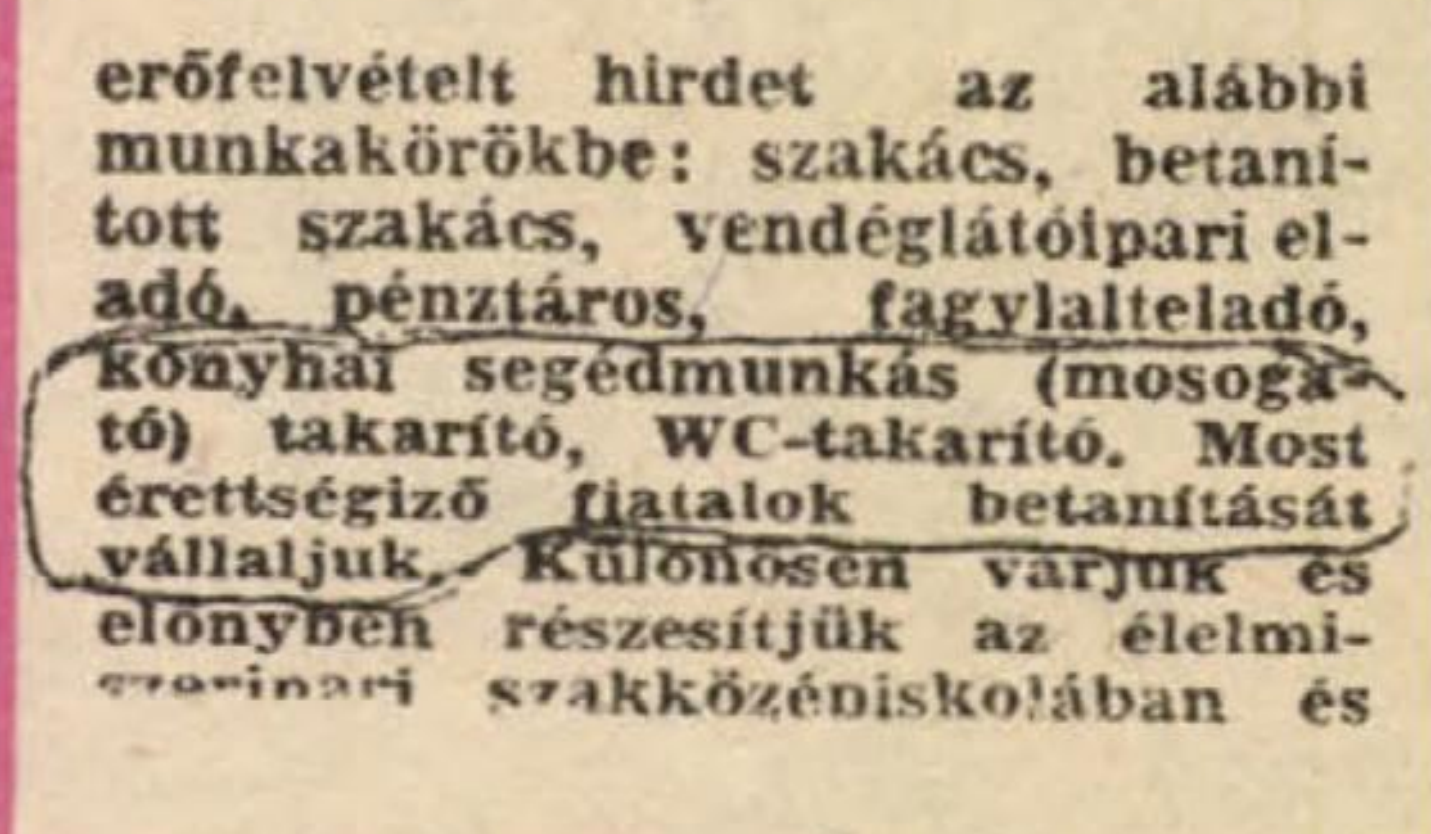

erőfelvételt hirdet az alábbi munkakörökbe: szakács, betanított szakács, vendéglátóipari eladó, pénztáros, fagylalteladó, konyhai segédmunkás (mosogató) takarító, WC-takarító. Most érettségiző fiatalok betanítását vállaljuk. Különösen várjuk és előnyben részesítjük az élelmiszeripari szakközépiskolában és

Kitűnő érettségi bizonyítvánnyal rendelkezők a vállalat segítségével két év leforgása alatt is államvizsgát tehetnek WC-takarításból . . .

(A Délmagyarország apróhirdetései között figyelt fel rá Györkey László, szegedi olvasónk)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A fiatalember egy lányhoz:

— Nem szeretek udvarolni. Válaszoljon: igen vagy nem?

— Igen. De csak azért, mert rádumált.

GYÓGYSZERKUTATÁS

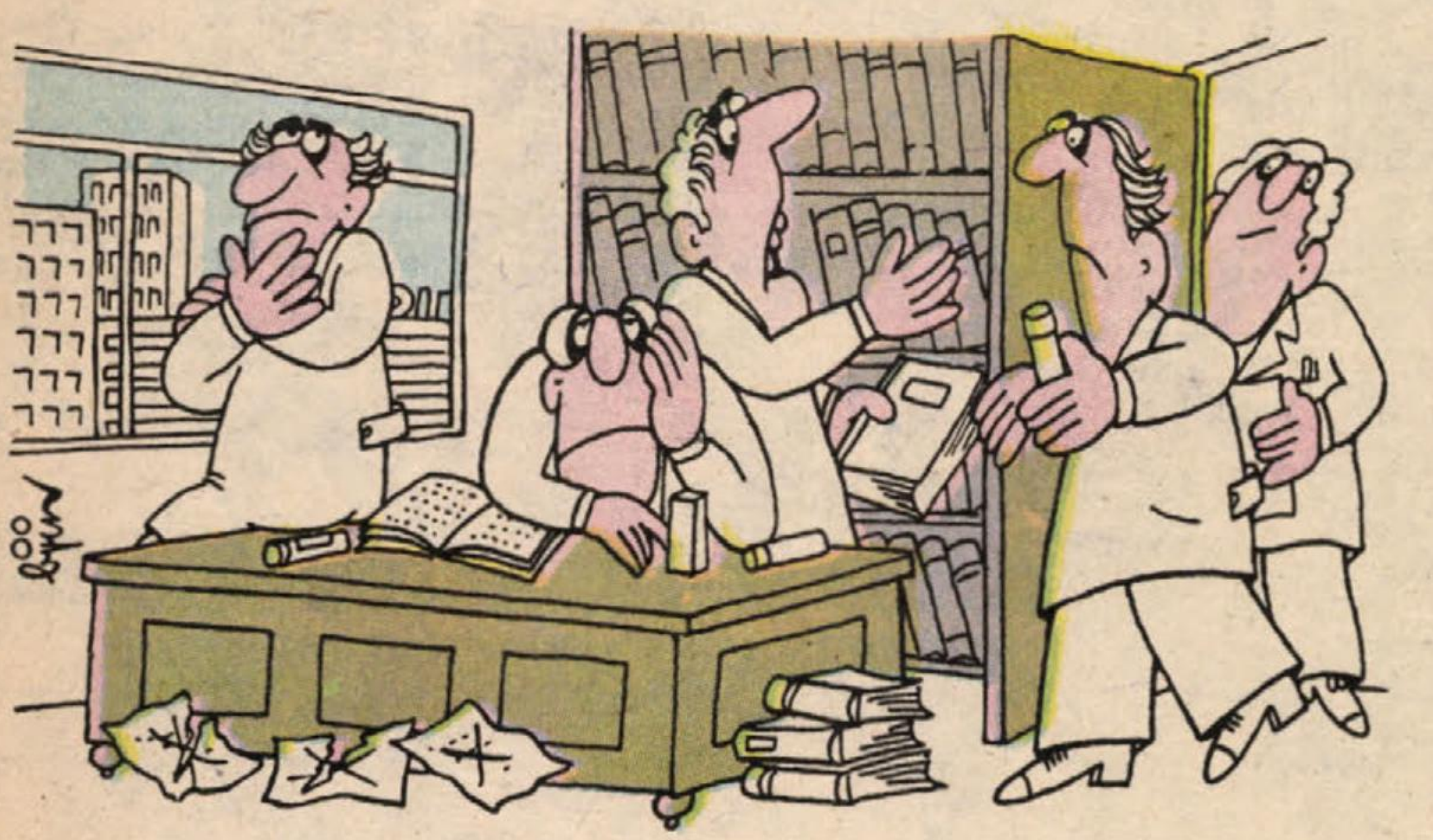

– Már megint új gyógyszerrel jöttök? Még az előzőnek sem találtunk nevet! . . .

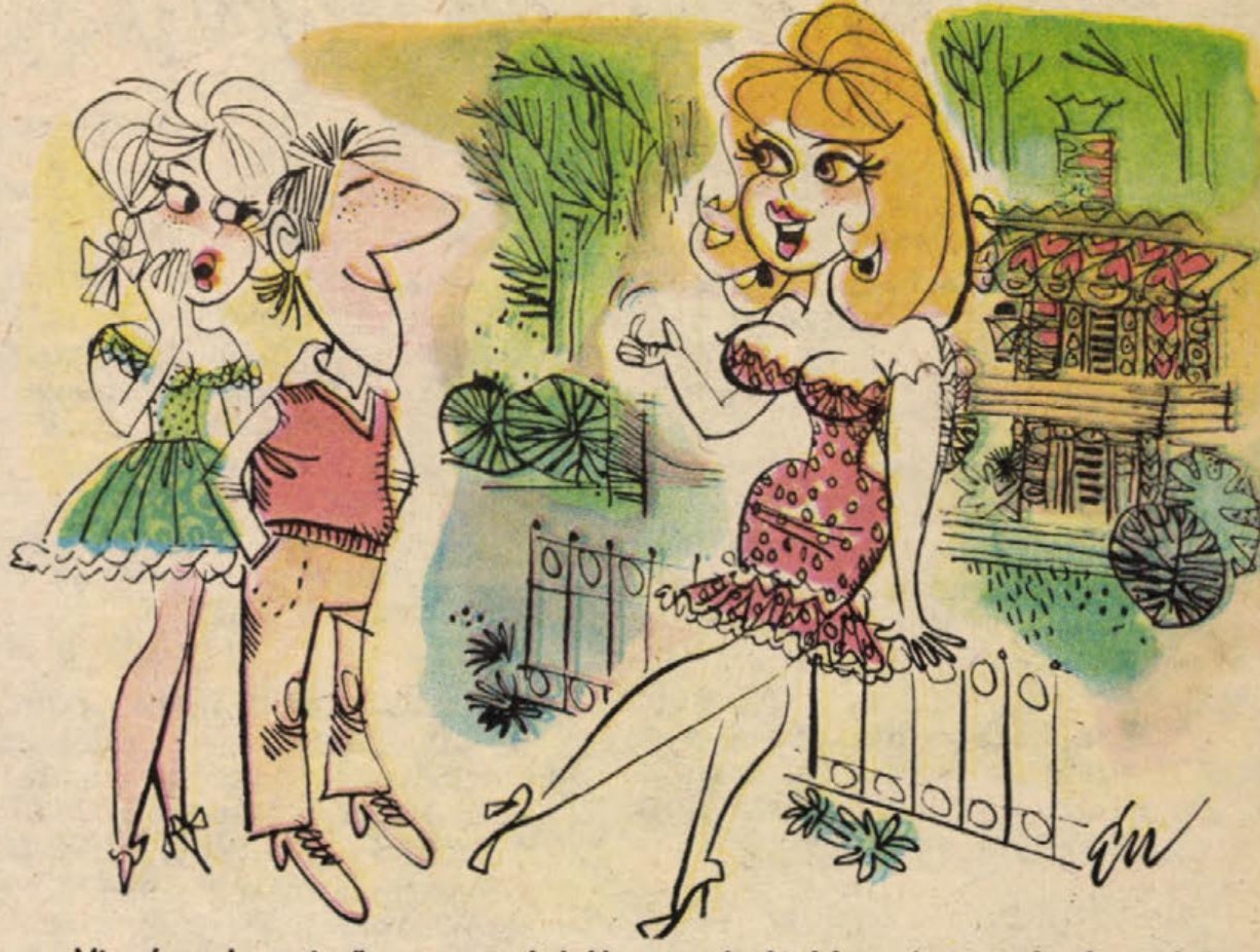

– Vigyázz, Jancsi, ő a vasorrú bába, csak újabban kozmetikushoz jár!

……

A VILÁG KÖZEPE

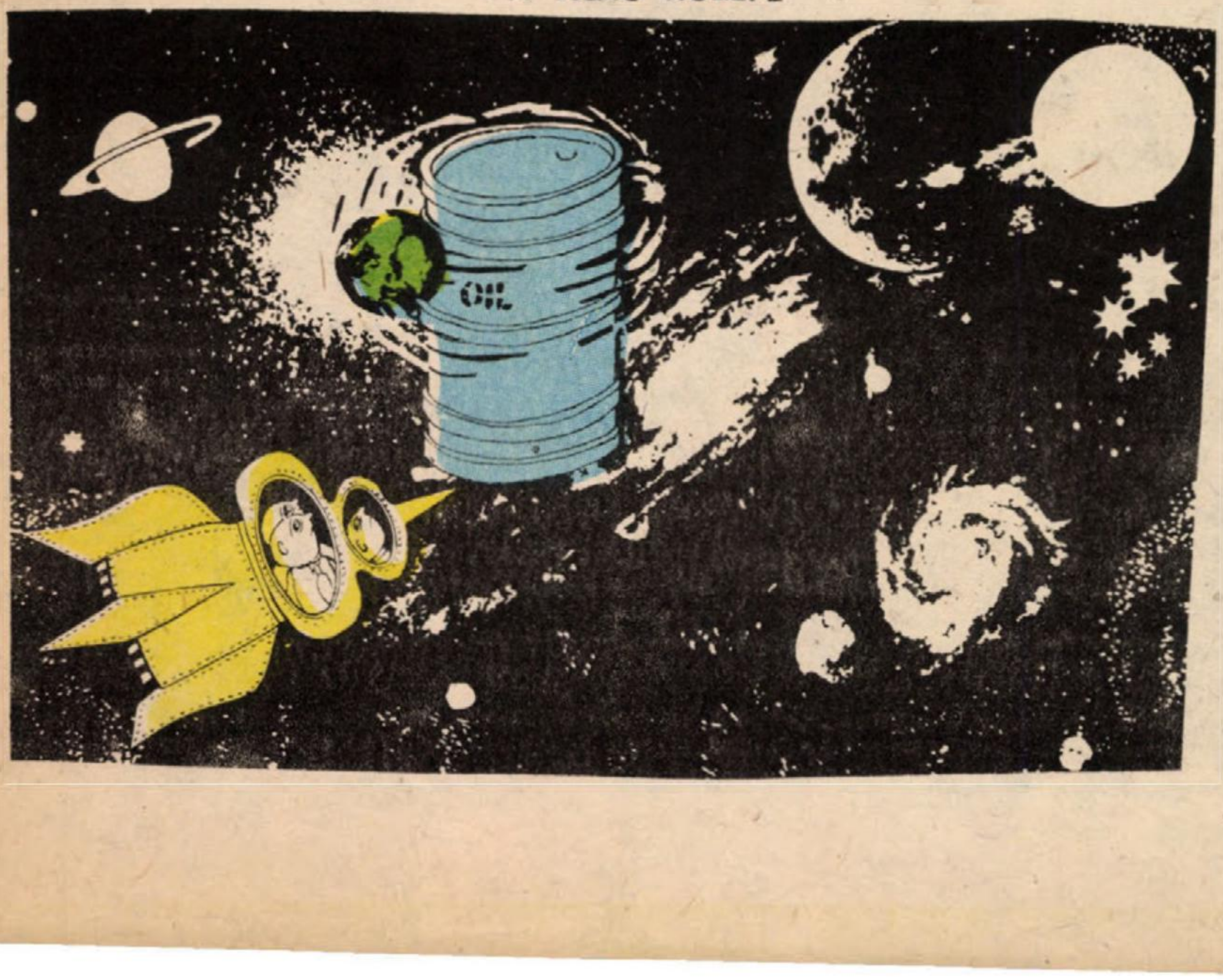

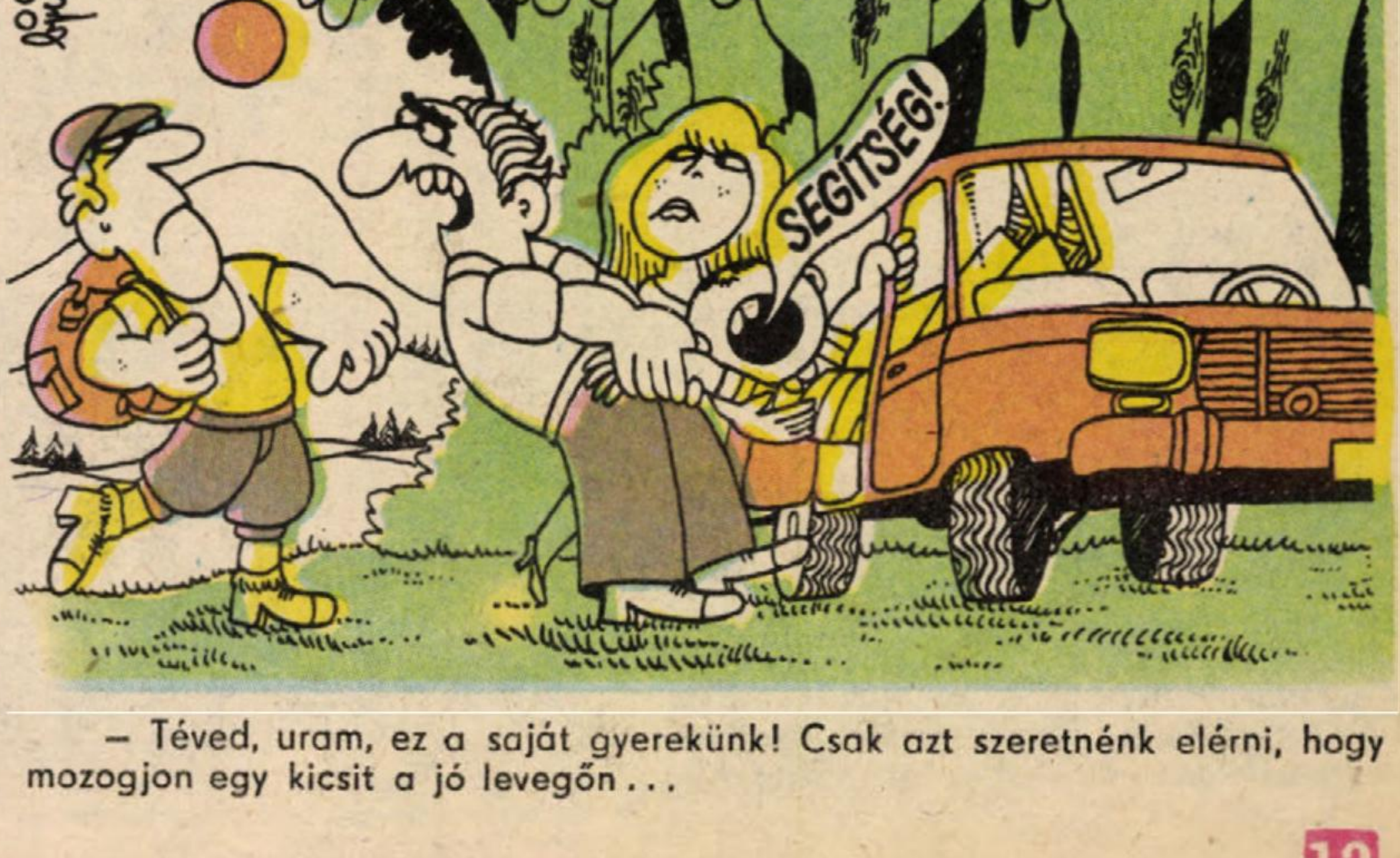

– Téved, uram, ez a saját gyerekünk! Csak azt szeretnénk elérni, hogy mozogjon egy kicsit a jó levegőn . . .

SZIVARVANY

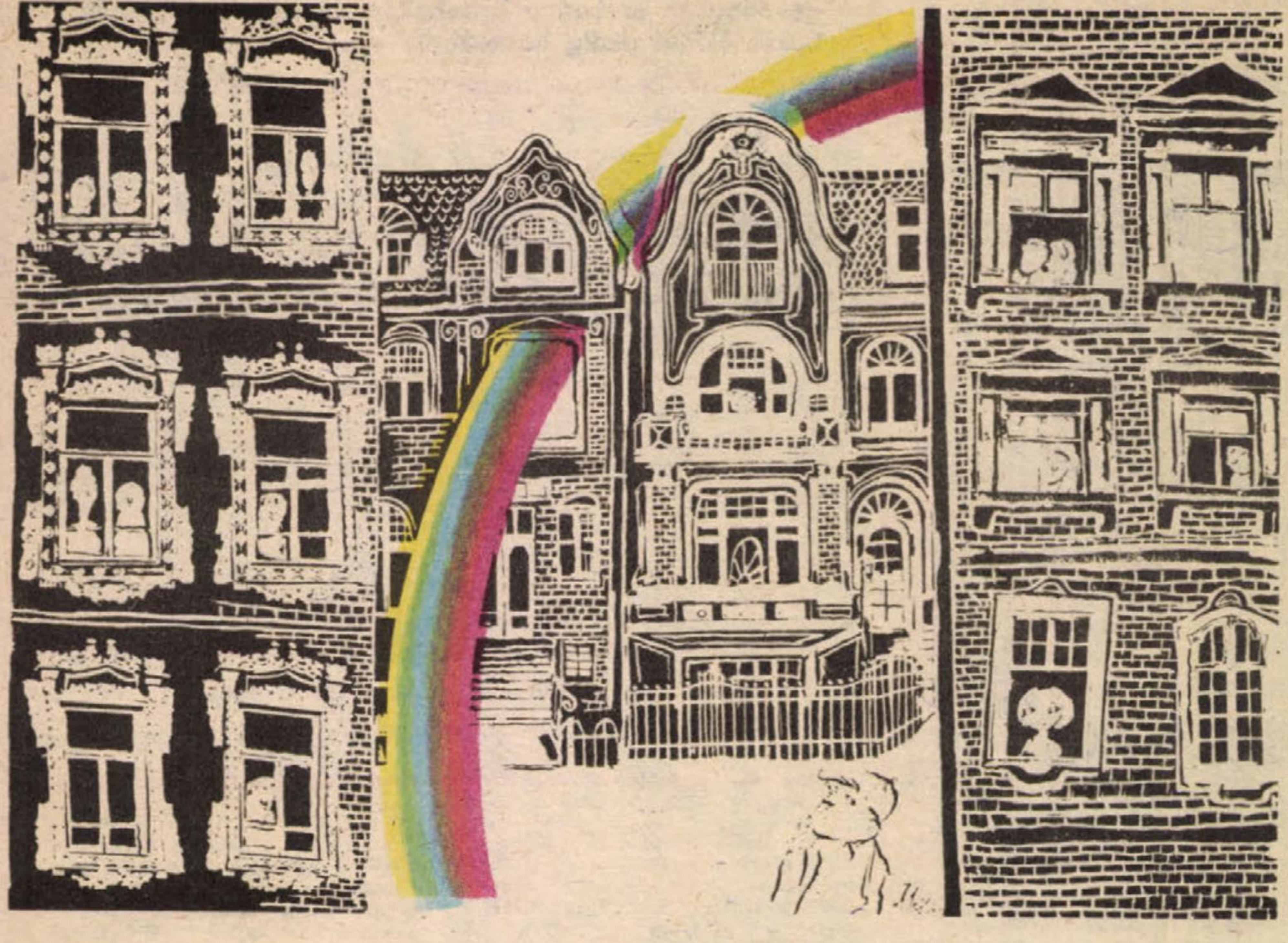

– Ez mindent meg tud szerezni magának.

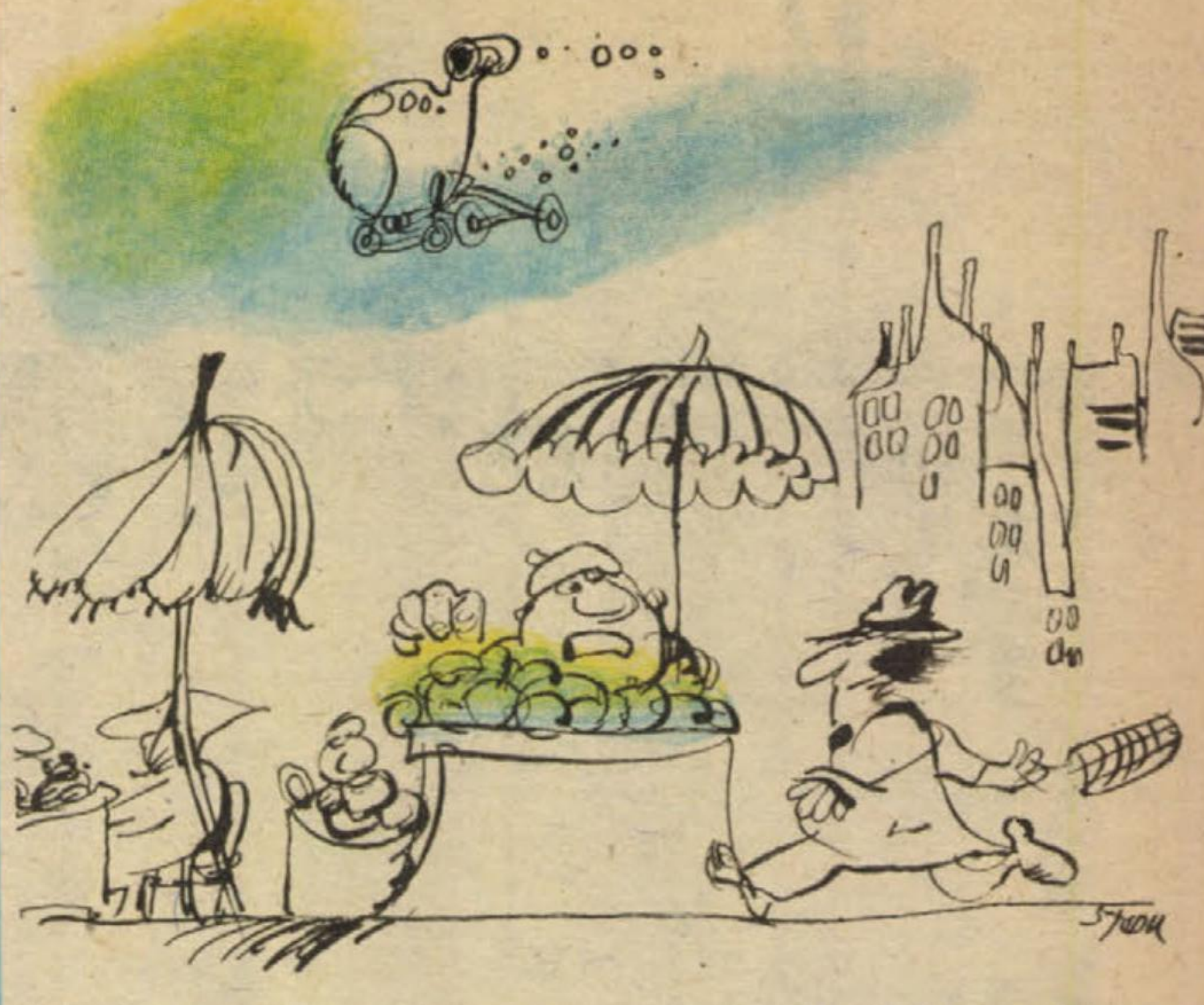

– Nézze, én jót akarok magának, ebből vigyen, hogy máskor ne küldjék le vásárolni.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Margaret, hogy kerülsz ide a presszóba? Kire hagytad a kislányt? — kérdi a férj a feleségét.

— Ne nyugtalankodj, drágám! Leültettem a tévé elé és azt mondtam neki: „Ne félj, kicsim, mire az a néni megfojtja ott azt a másik nénit, addigra anyuka is visszajön!"

VALÓDI ÁLHÍREK

A közel-keleti béketárgyalások egyik csomagtervébe időzített bombát tettek a tűzszerészek, amelyet sikerült ártalmatlanná tenni. A felbontott csomagtervben, a pokolgép mellett, két váltás jegyzéket is találtak.

Andokia kormánya visszautasította az ellenzék szemérmetlen vádját, hogy választási csalással növelték volna szavazataikat. A nyilatkozat hangsúlyozza, hogy a nép akaratát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az ország hárommillió lakosa közül eddig négy és félmillió adta le voksát a kormánypártra, és ráadásul a szavazatok összeszámlálása még folyik.

„Több világnap mint kolbász" címmel pályázatot hirdet az UNESCO. Jelentkezni lehet minden olyan ötlettel, amelynek eddig még sem hete, sem éve nem volt. A legjobb pályamunka beküldőjének díja az lesz, hogy egy általa kiválasztott napot nem kell majd megünnepelnie.

Falrahányt borsót hoz forgalomba ősztől a Légpusztai Konzervgyár. A szavatossági időt a dobozok aljára nyomtatott huszonnégyjegyű számba fogják elrejteni. Ebből az első négy Légpuszta irányítószáma lesz, utána az év, hónap, nap, perc következik, majd a doboz súlya pudban, grammban, vékában; az utolsó pedig annak az országnak a kódszáma lesz, amely visszaküldte Légpusztára a buggyant borsót.

A Pénzügyminisztérium szóvivője kijelentette, hogy ha közvetlenül a feltalálás után értékesítettük volna a nemzetközi piacon a magyar hajnövesztőszert, akkor az napjainkra már annyi valutát hozott volna az országnak, hogy minden kopasz állampolgárunk ingyen juthatna parókához.

Az egyik margitszigeti strandon három húszért árulják a lángost, amely összeget S. T. újságíró közönséges rablásnak minősítette, hozzátéve, hogy még a Balatonon is csak két forintért árulják. A cikket sajtóper követte, ahol elmarasztalták a lapot és kötelezték, hogy tegyen közzé helyreigazítást. A helyreigazítás a következő szöveggel jelent meg: „Felháborító, hogy a balatoni rablók két forintért árulják a lángost, amikor a Margitszigeten is csak három húsz!"

Barátságvonat indul pénteken éjjel Mátészalkára. A küldöttséget egy zászlódíszbe öltözött vasutas fogja búcsúztatni a Nyugati pályaudvaron. Az utazás résztvevői előreláthatóan minden állomás és megállóhely között állnak.

Selmeczi Tibor

KORSZERŰ TECHNIKA

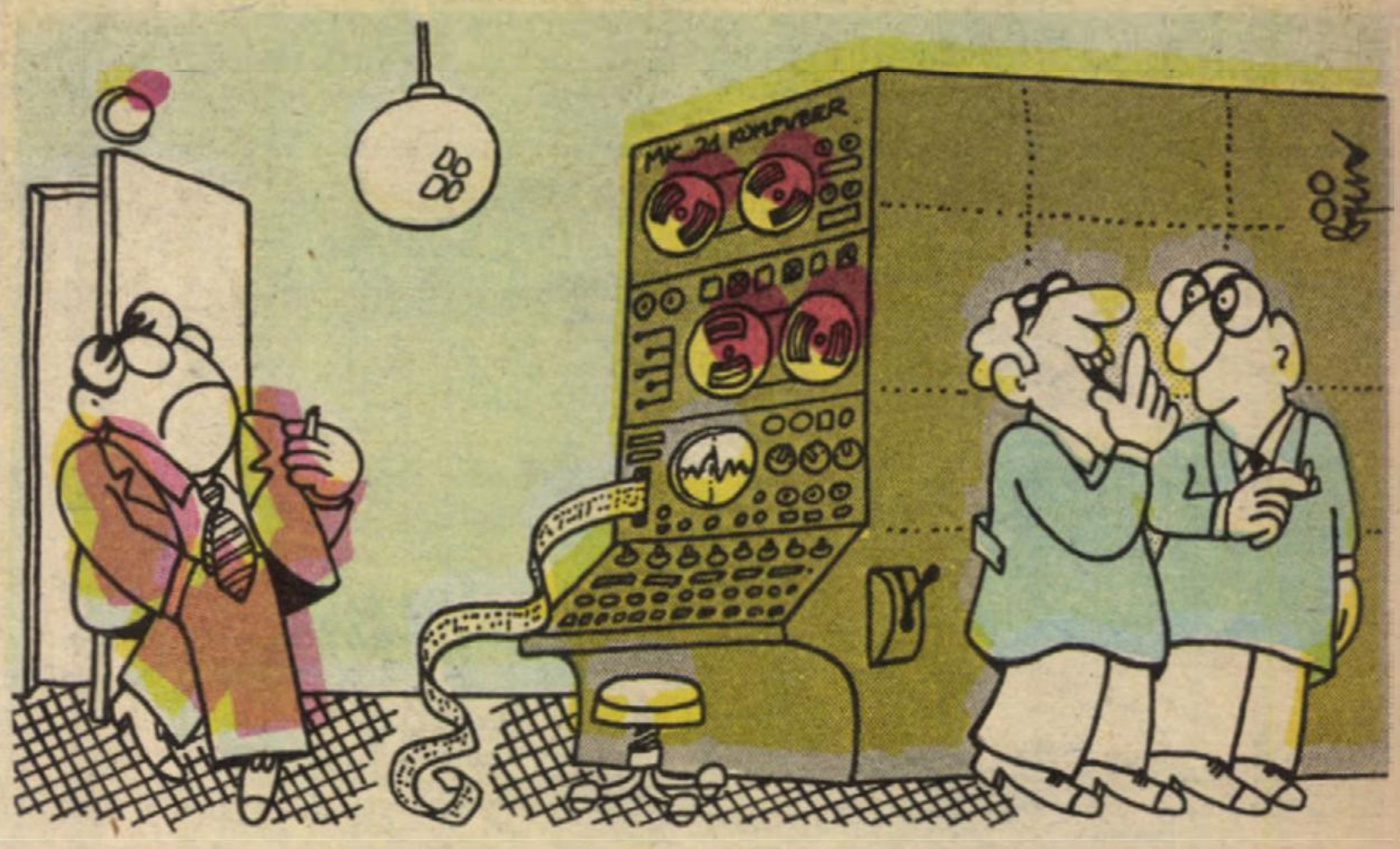

– Betápláltam a komputerbe, hogy jól olvasson be a főnöknek.

KÉZJÁTÉKOK

ÓVATOSSÁG

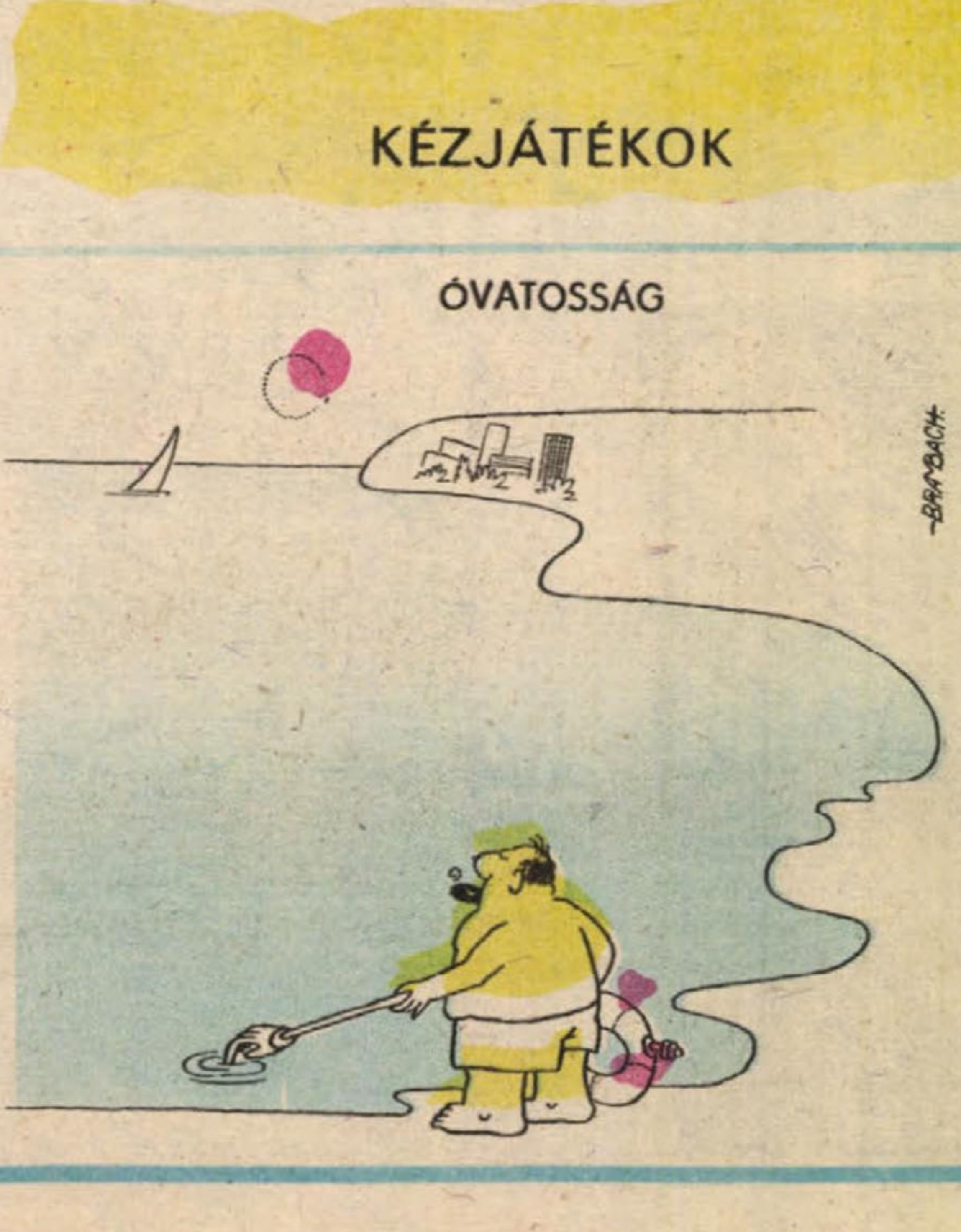

REKLAMÁCIÓ

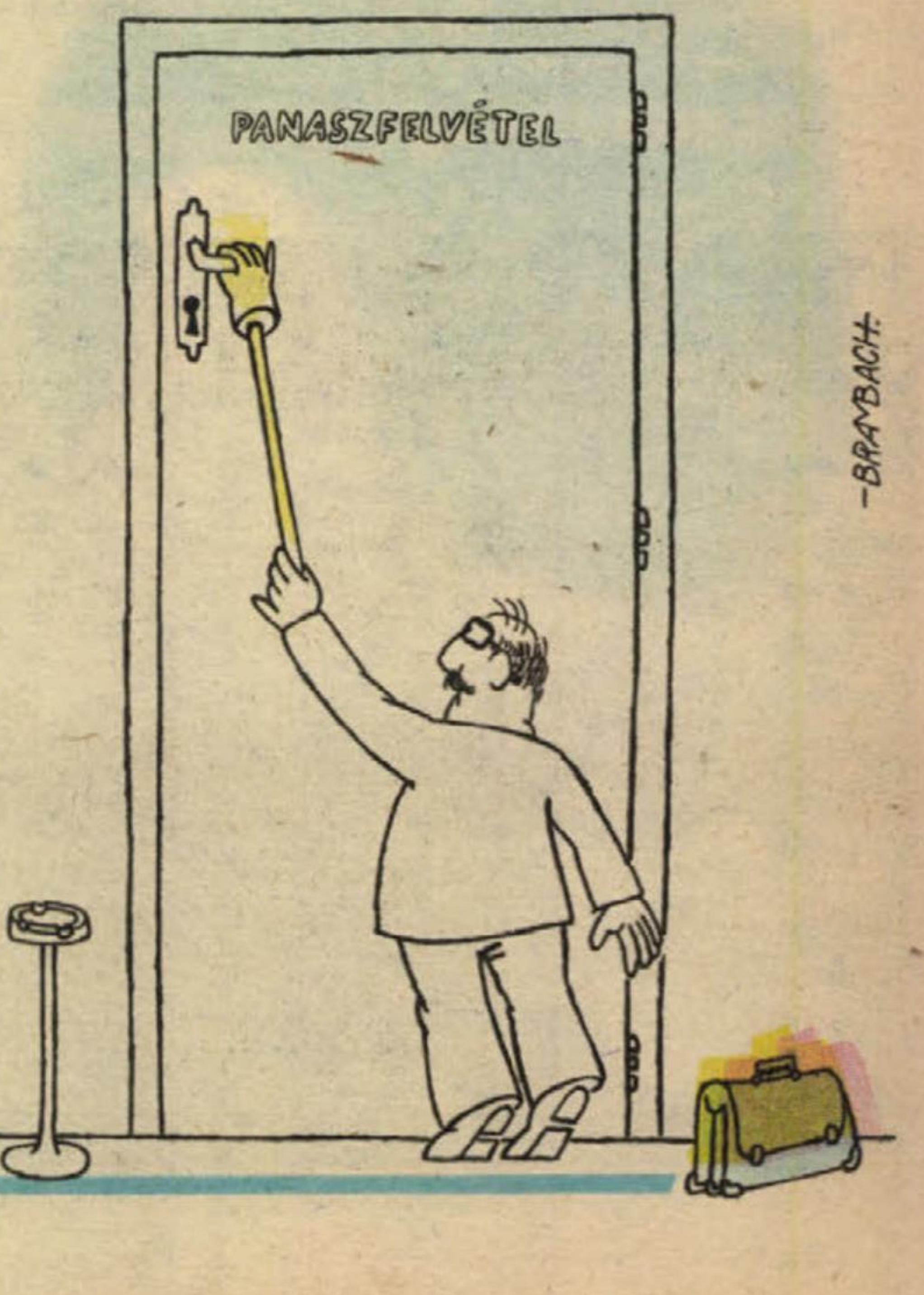

ZÖLDSÉG BIZOMÁNYI ÁRUHÁZ

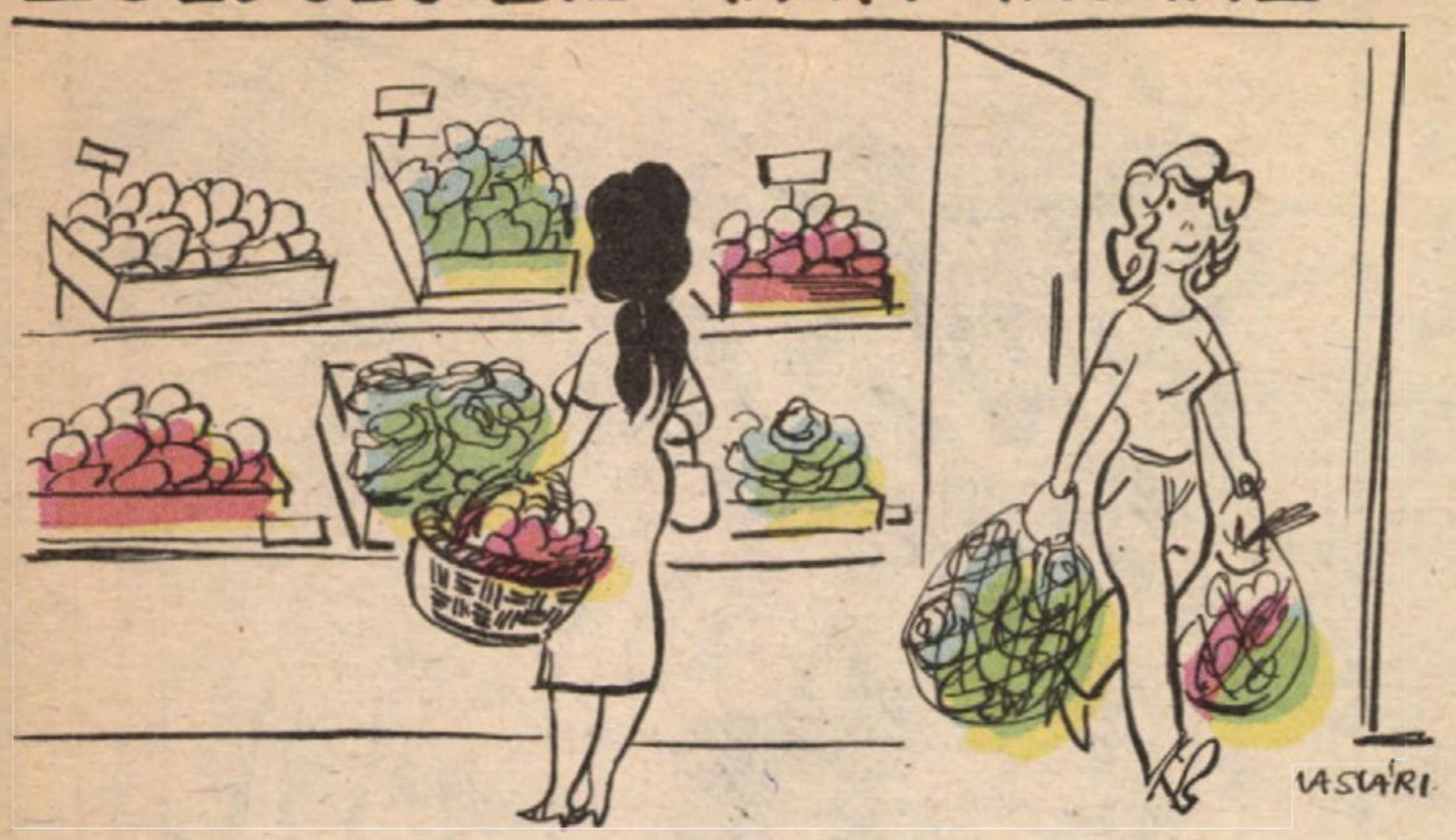

* * *

– Itt megöltek egy embert, maga meg a kérvényével nyaggat?

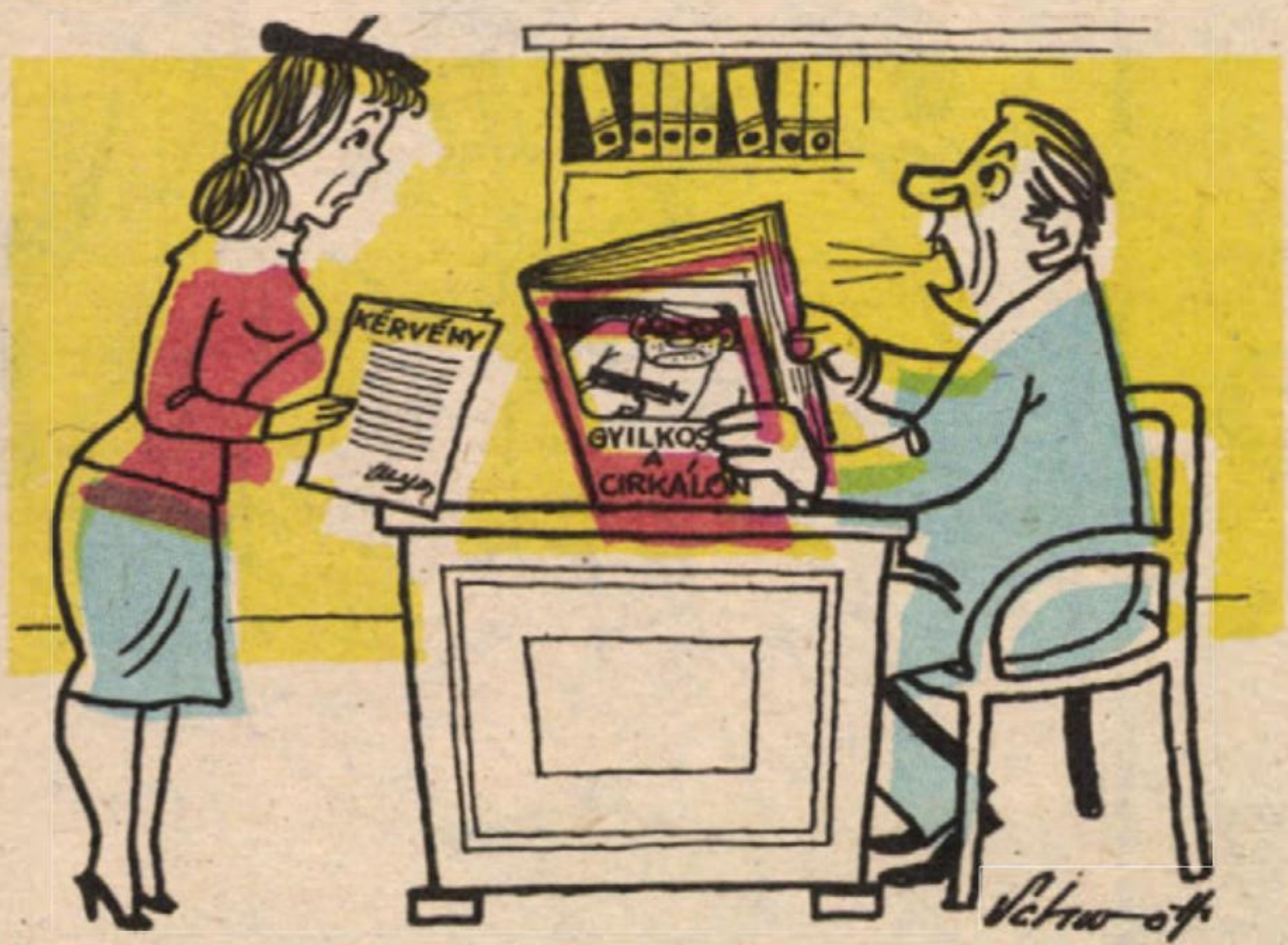

FEKETE HUMOR

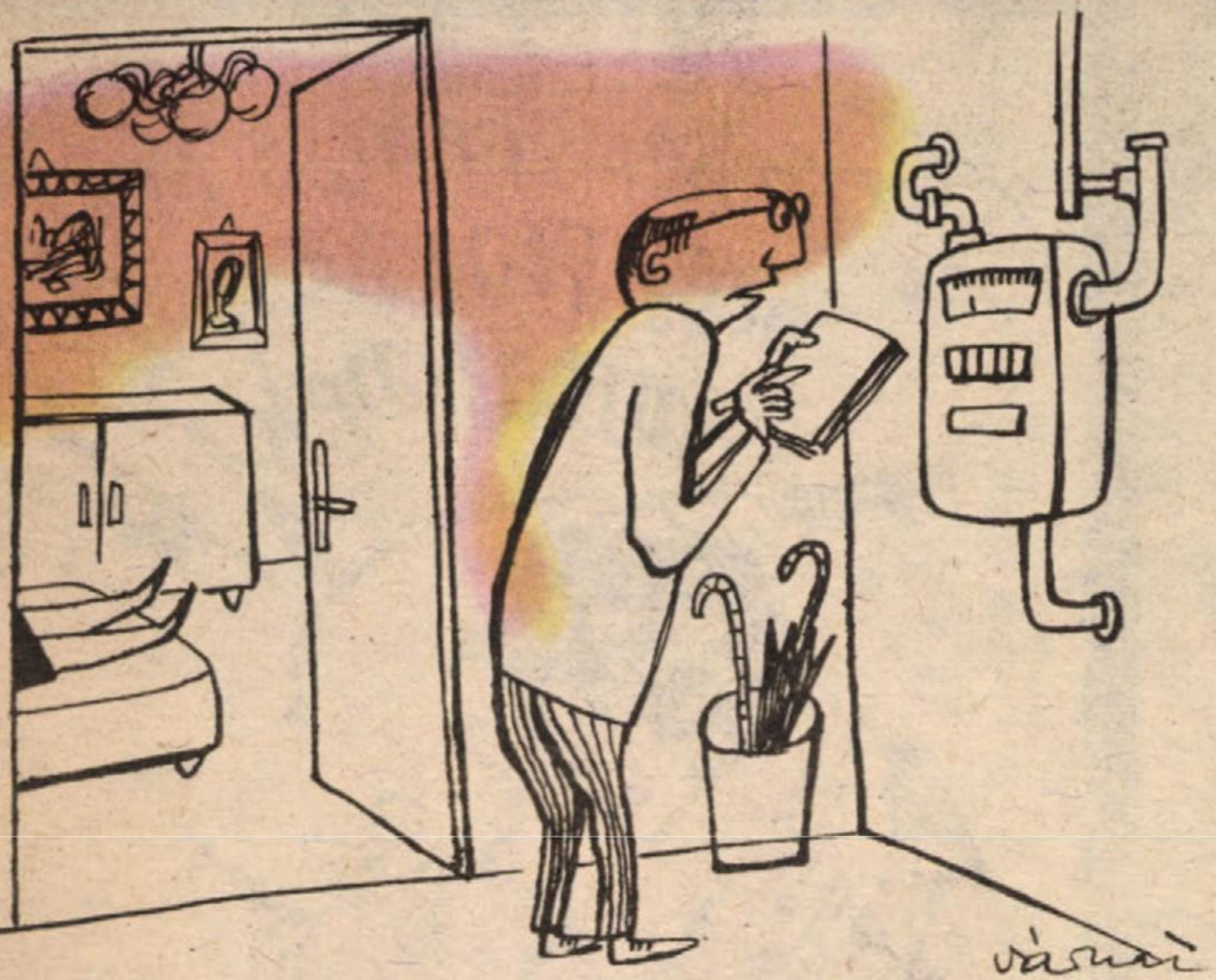

– Egész életében ilyen pazarló volt. Feleannyi gáz is elég lett volna . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy idős tisztviselő tanítja a fiatalabbat:

— Ne idegeskedj minden kis ügy miatt. Tanuld meg, hogy a problémák kilencven százaléka megoldódik magától, a fennmaradó tíz százalék pedig megoldhatatlan!

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

Meggyőző indoklás

Lakatos László, a 30-as évek sikeres írója és színpadi szerzője egyszer arra a kérdésre, hogy mért végződik minden vígjátéka házassággal, így felelt: — Vízszintes 1 — függőleges 7. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest — 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Polgári személy, aki hajdan a katonai táborban ételt, italt, használati tárgyakat árusított
15. T. Á.
16. Külső és belső tulajdonságok összessége
17. Három — latinul
18. Orosz férfinév
19. A magasba lehet jutni általa
20. A kezemben hordtam
21. Igevégződés
22. K. Á. A.
23. Csodálkozás
24. Személyes névmás
25. Sokszoros válogatott futballista (Ferenc)
27. Béke — oroszul
28. Magasrangú személy a középkori törököknél
30. Szellemi alkotó
31. Ötlet, gondolat
32. Divatjamúlt népies megszólítás
33. Marokkó legfontosabb kikötője
36. O. R.
37. H. T.
38. Ezt a futballban teszi a szélső
39. Pihentető az idegeknek
41. Mint a 24. vízsz.
42. Igekötő
43. Nagyhatalom
45. K. U. I.
46. Nem lassú
49. A tőkés kereskedelemben ismert rövidítés (jelentése: korlátolt felelősségű társaság)
52. Saját kezűleg
53. Nagy folyó a Szovjetunióban
55. A Don Carlos egyik szereplője
58. Gondot okoz a 3. függőlegesnek
61. Amerikai—angol férfinév
62. Gyűrű alakú korallzátony
63. Népi hangszer
65. A biblia szerint: égből hullott eledel
66. A magyarságba beolvadt nép

FÜGGŐLEGES

2. Manapság divatos irodalmi műfaj
3. Árukészlet felelős őre
4. A trombita hangja (hangutánzó szó)
5. Ügyirat
6. Csapadék
8. „Fári” ikerszava
9. Idegen női név
10. Idegrendszerbeli megbetegedés (eredeti írásmódjával!)
11. Á. O.
12. Ez a jelző többnyire illik a mocsaras vidékre
13. Magyar származású angol Azsia-kutató (Aurél)
16. Az alumínium jele
23. Az elektromos dinamó első szerkesztője (Ányos)
26. Rágcsáló állatok
27. Az USA egyik állama
28. Egyes virágok része
29. . . . . rossi (a totóból ismert olasz futballcsapat)
34. Skóciai kikötőváros
35. Az FTC nevében a „c” betű jelentése
39. A calcium vegyjele
40. Becézett Anna
41. Francia hadikikötő
44. Idegen női név
47. Ybl monogramja
48. Só — latinul
50. A behajlított tenyér
51. Nyomja a lelkünket
54. R. T. A.
56. Bácsi helyett mondják
57. Foltra vár
59. H. L. N.
60. Hím állat
61. Igen — németül
64. Rövidített délután

1 M	2 E	3 R	4 T	5 A	6 H	7 O	8 L	9 A	10 H	11 Á	12 Z	A	13 S	S
■	14 M	A	R	K	O	T	A	N	Y	O	S	■	15 T	Á
16 A	L	K	A	T	■	17 T	R	E	S	■	18 O	L	E	G
19 L	É	T	R	A	■	20 V	I	T	T	E	M	■	21 I	K
■	22 K	A	A	■	23 J	É	■	24 T	E	■	25 B	26 E	N	E
27 M	I	R	■	28 B	E	G	29 L	E	R	B	É	G	■	Z
30 I	R	O	■	31 I	D	E	A	■	I	■	32 K	E	N	D
33 C	A	S	34 A	B	L	A	N	35 C	A	■	36 O	R	■	Ő
37 H	T	■	38 B	E	I	V	E	L	■	39 C	S	E	40 N	D
I	■	41 T	E	■	42 K	I	■	43 U	44 S	A	■	45 K	U	I
46 G	47 Y	O	R	48 S	■	49 G	50 M	B	H	■	51 G	■	52 S	K
53 A	M	U	D	A	54 R	J	A	■	55 E	56 B	O	57 L	I	■
N	■	58 L	E	L	T	Á	R	59 H	I	Á	N	Y	■	60 K
■	61 J	O	E	■	62 A	T	O	L	L	■	63 J	U	64 D	A
65 M	A	N	N	A	■	É	K	N	A	K	■	66 K	U	N

ÓVATOS BARÁT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Itt van három dollár a kamatra, az ötvenet kérd el tőle.

200—200 forintot nyert:

Gáspár Károly, Siófok, Klapka u. 27. — 8600.
Kohári Endréné, Bp., Wesselényi u. 21. —
Lőrincz Zsuzsa, Bp., Vág u. 19. — 1133

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

NYÁRI PROGRAM

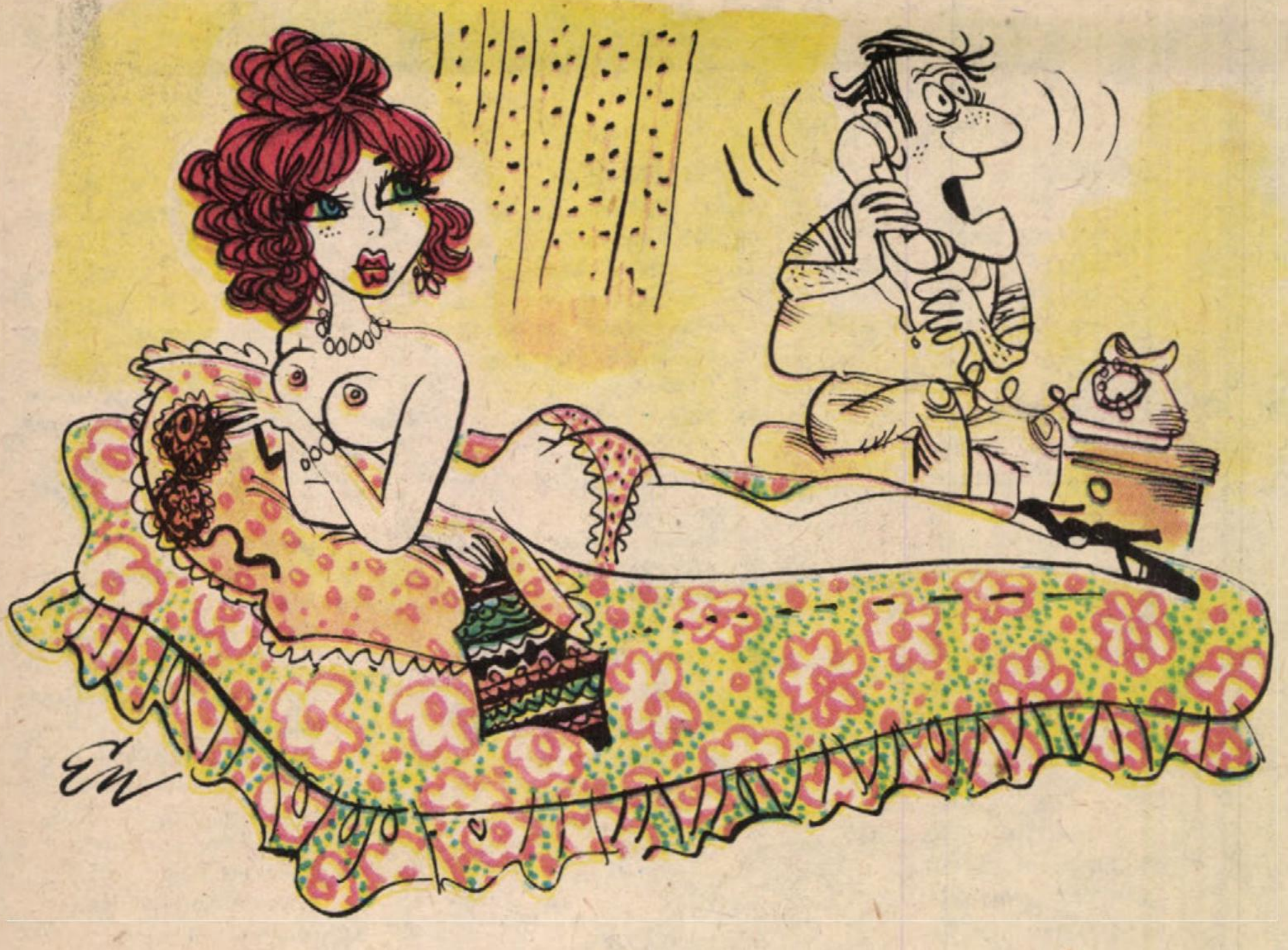

– Strandra nem mehetünk, mert mire a feleségem eldönti, hogy az egyrészes vagy a kétrészes fürdőruhát vegye fel, lemegy a nap.

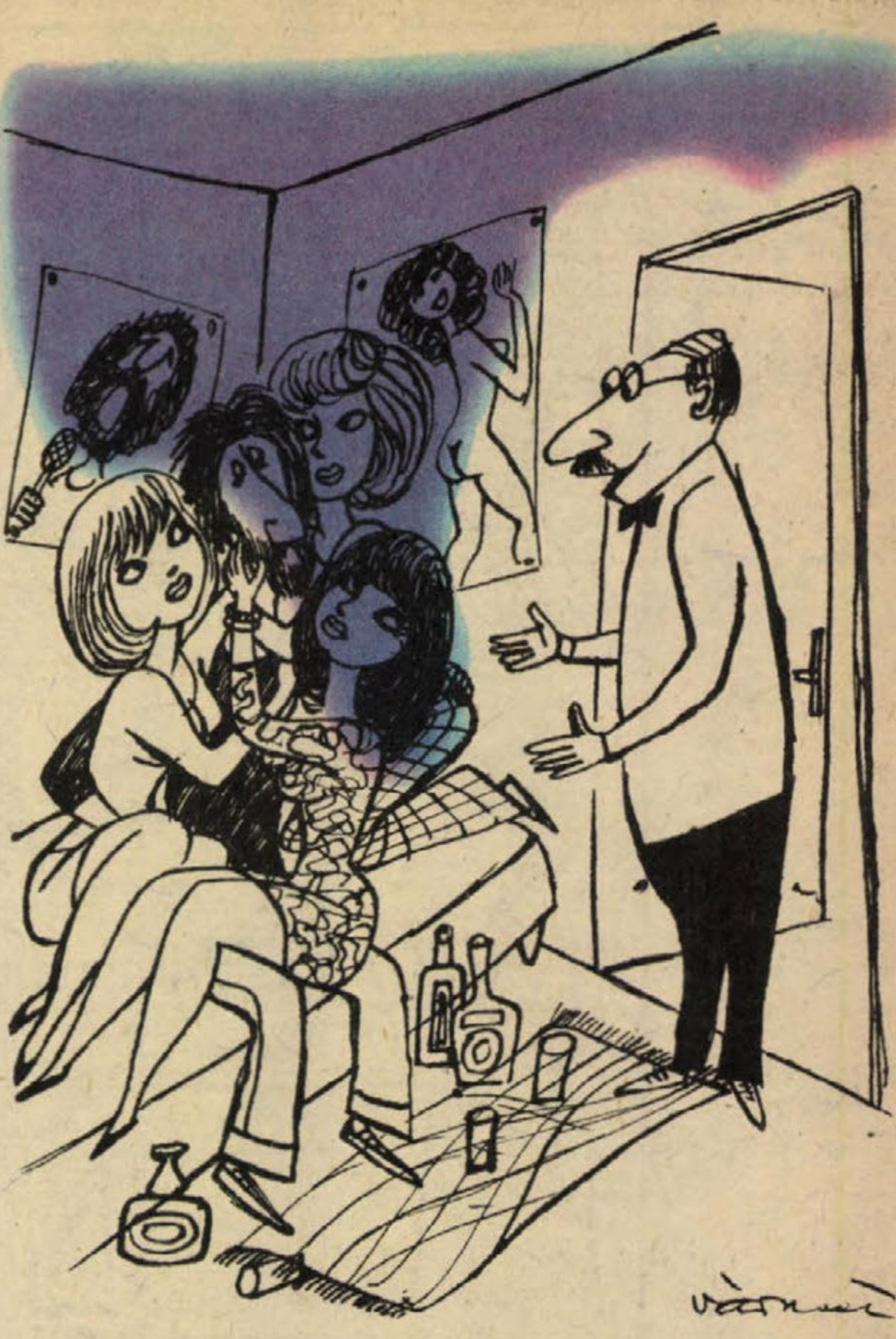

– Fiacskám, egyet átengedhetnél szegény apádnak is…

NYARALÓ UTÓDOK

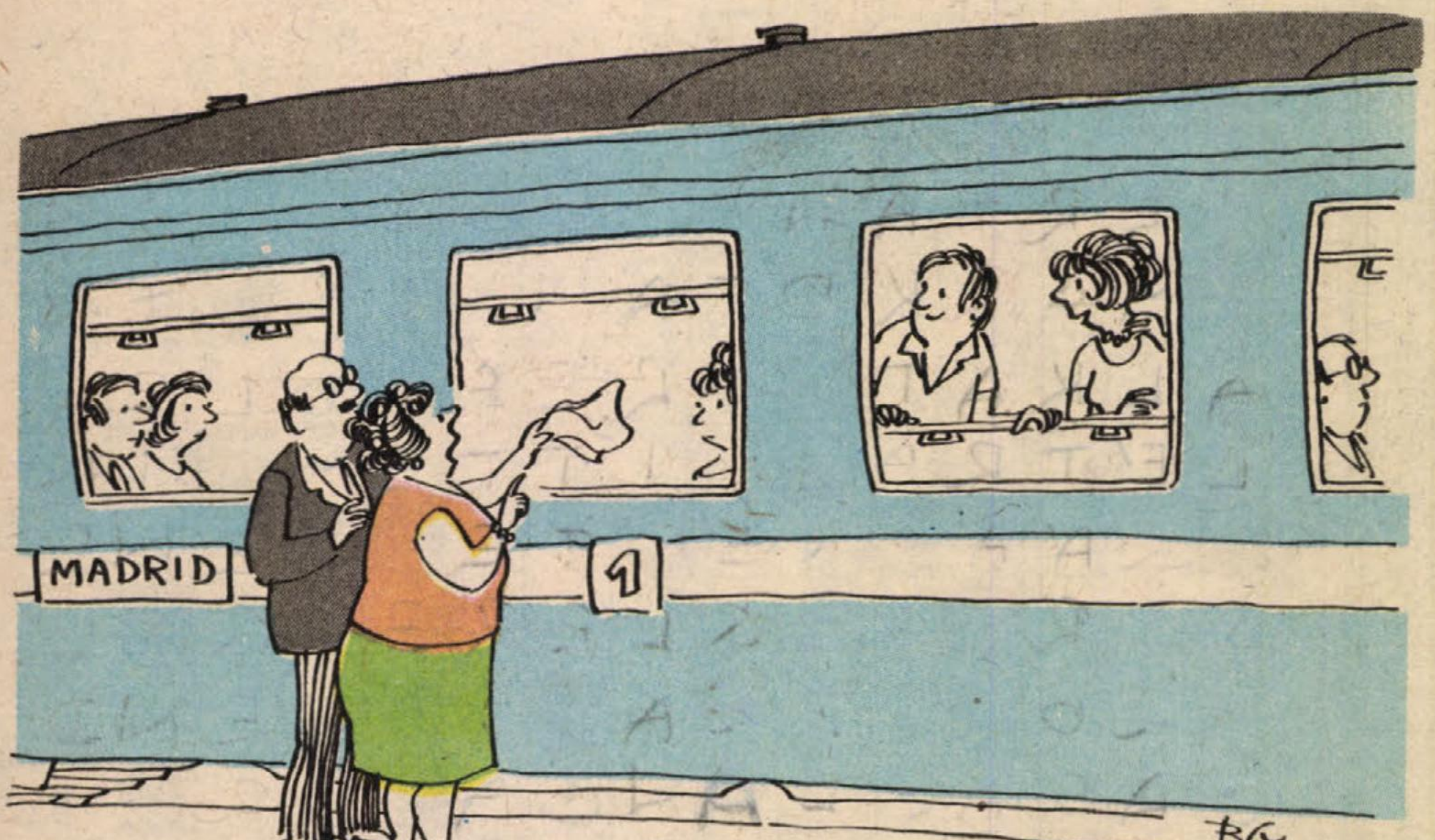

– El ne felejtsétek megnézni, hol harcolt a papa!

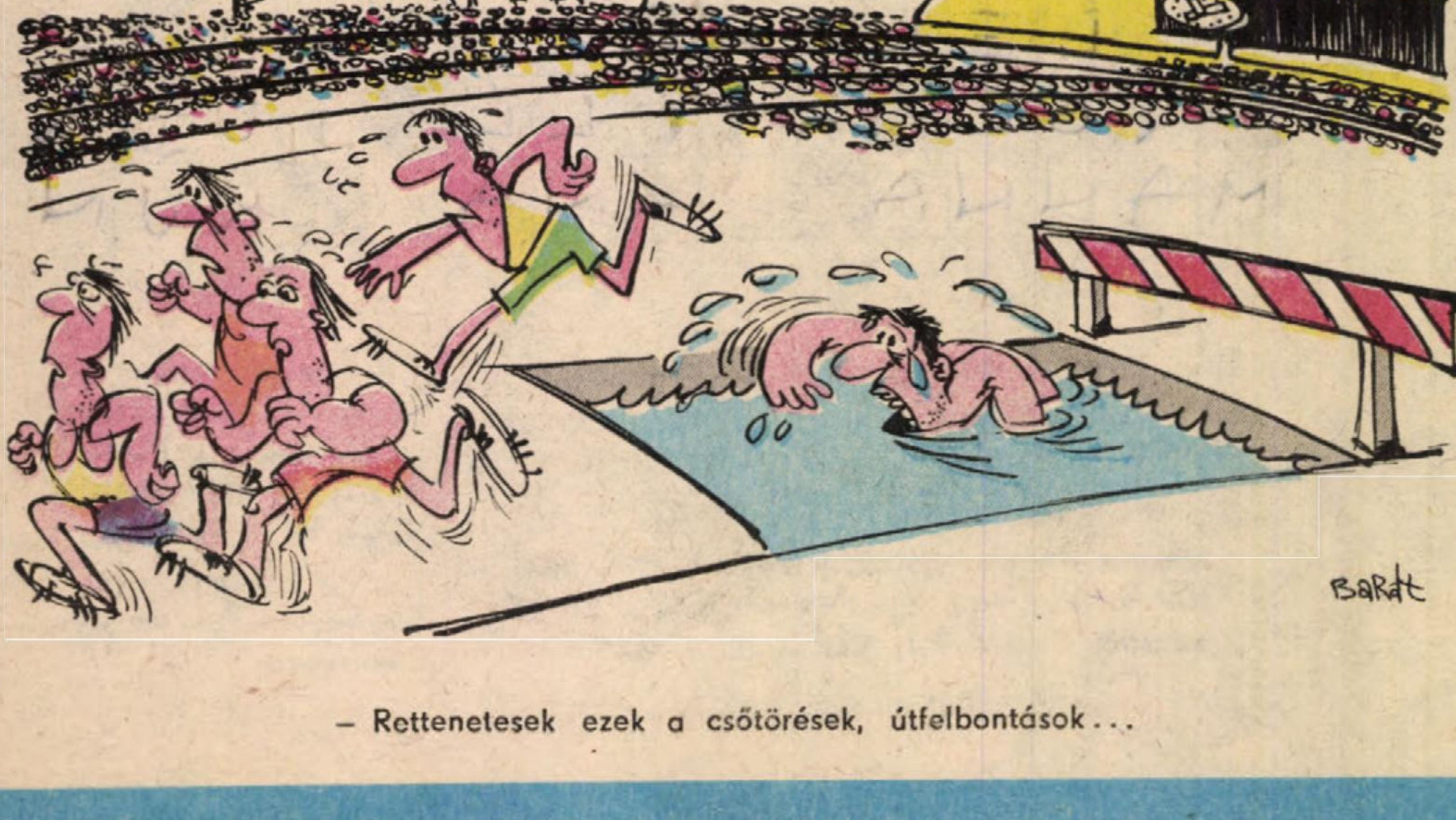

– Rettenetesek ezek a csőtörések, útfelbontások…

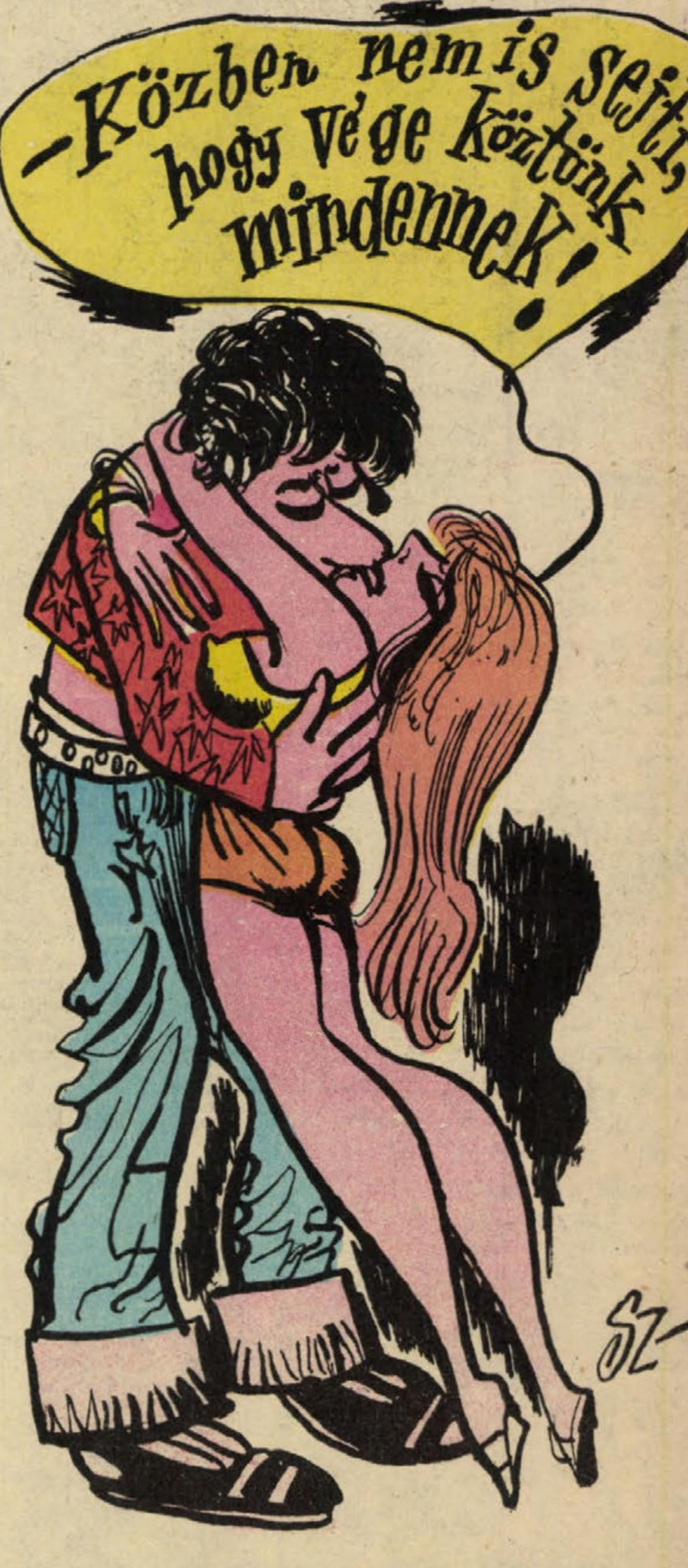
–Közben nem is sejti, hogy vége köztünk mindennek!